

«Βγαίνοντας» και... «Ξαναβγαίνοντας» από τα μνημόνια

Με αγώνες σπάει ο φαύλος κύκλος της αντιλαϊκής πολιτικής και της εξάρτησης

«**Β**αδίζοντας με σταθερό βήμα στον δρόμο της δυναμικής προόδου. Με σιγουριά και με προοπτική». Έτσι έκλεισε ο Κυρ. Μητσοτάκης το μήνυμά του για την ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ότι η Ελλάδα βγαίνει από τη λίστα των χωρών «με Μακροοικονομικές Ανεσορροπίες». Σύμφωνα με τον ίδιο, «κλείνει, έτσι, ένα αρνητικό κεφάλαιο που άνοιξε πριν από 16 χρόνια, με τη χώρα μας να αποκαθιστά πλήρως την κανονικότητα στην οικονομία της». Στο ίδιο μήκος κύματος και ο πρώην αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Μαργαρίτης Σχοινάς, δήλωσε: «Η σημερινή επίσημη έξοδος από την επιτήρηση, δικαίωση για τις θυσίες των Ελλήνων και την Ευρωπαϊκή Ελλάδα».

Μόνο που ο λαός δεν έχει κανένα

λόγο να χαιρείται ή να βαδίζει «με σιγουριά και με προοπτική». Καμία «δικαίωση» δεν αισθάνεται από την εξέλιξη της κατάστασης στη ζωή και στη δουλειά του. Διότι η πραγματικότητα για τον ίδιο είναι εντελώς διαφορετική, στον αντίποδα όσων ευφάνταστων παρουσιάζουν τα κυβερνητικά και τα αστικά στελέχη. Διότι η κυρίαρχη πολιτική θα συνεχίσει στις «ράγες» της λεηλασίας του λαϊκού εισοδήματος και της ισοπέδωσης των εργατικών και λαϊκών δικαιωμάτων. Με τις εντολές της ΕΕ και για να διατηρηθεί η «κανονικότητα» της εξάρτησης από τον ευρωπαϊκό ιμπεριαλισμό.

Καμιά αυταπάτη για την πορεία της αστικής πολιτικής δεν μπορεί να στηθεί γύρω από το νέο αυτό δήθεν «ορόσημο». Όπως τίποτε καλύτερο

δεν προέκυψε για τον λαό και τους εργαζόμενους τον Αύγουστο του 2018, όταν έληξε επίσημα το τρίτο μνημόνιο και η μνημονιακή εποπτεία. Τότε που ο Αλ. Τσίπρας δήλωνε ότι «η χώρα μας ανακτά το δικαίωμά της να ορίζει αυτή τις τύχες και το μέλλον της». Γιατί την έξοδο από τα μνημόνια ακολούθησε η... μεταμνημονιακή «ενισχυμένη εποπτεία», μια νέα θηλιά η οποία έληξε τον Αύγουστο του 2022, τότε που ο Κυρ. Μητσοτάκης ανακοίνωσε ένα ακόμα τέλος των μνημονίων: «Η σημερινή εξέλιξη σηματοδοτεί το τέλος των μνημονίων και όσων επιβλήθηκαν στο όνομά τους»!!! Για να έρθει πάλι σήμερα και να μας ενημερώσει ότι... ξανακλείνει το κεφάλαιο που δήθεν έκλεισε το 2018 και το 2022.

συνέχεια στη σελίδα 2

Ποινικοποίηση αγώνων
με βροχή διώξεων και αγροτοδικείων

σελ. 5

«Το Σύνταγμα θέτει όρια»

σελ. 7

Εβδομάδα εξεταστικής και πειθαρχικών
διώξεων για τα πανεπιστήμια!

σελ. 14

Τραμπική παραδοξότητα

(ή πώς ο Τραμπ δεν συνάντησε τον Χέγκελ)

σελ. 20

Γυναίκες στον στρατό
Τα δικά μας όπλα σηματοδοτούν
στην αντίθετη κατεύθυνση

σελ. 22

Ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός σε αναζήτηση εξόδου

σελ. 17

Τα εργατικά «ατυχήματα»
τα γεννά η αντεργατική
πολιτική
όχι το «ατομικό λάθος»
και η «κακιά στιγμή»

σελ. 12, 13

«Βγαίνοντας» και... «Ξαναβγαίνοντας» από τα μνημόνια Με αγώνες σπάει ο φαύλος κύκλος της αντιλαϊκής πολιτικής και της εξάρτησης

συνέχεια από σελίδα 1

• Και φυσικά, ούτε σήμερα κλείνει αυτός ο φαύλος κύκλος της εξάρτησης. Η επιστροφή στην περιβόητη «κανονικότητα» αποτελεί συνέχιση και βάθεμα της αντιλαϊκής και αντεργατικής πολιτικής, συνέχιση των θυσιών του λαού και της εργατικής τάξης. Των θυσιών που ΔΕΝ έκαναν με δική τους πρωτοβουλία (όπως αφήνει να εννοηθεί ο Μ. Σχοινιάς), αλλά οι οποίες τους ΕΠΙΒΛΗΘΗΚΑΝ ακόμη και με βία και καταστολή. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι οι Ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές θα συνεχίζουν να κάνουν σαφές ότι κάθε κίνηση της ντόπιας άρχουσας τάξης θα κινείται στα ασφυκτικά πλαίσια που οι ίδιοι ορίζουν.

Είναι πολύ ξεκάθαρη η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (η γνωστή Κομισιόν) στις υποδείξεις της: «*Να συνεχίσει να τηρεί τα ανώτατα όρια αύξησης των καθαρών δαπανών, αξιοποιώντας την ευελιξία για τις αμυντικές δαπάνες, διασφαλίζοντας παράλληλα ότι τα ενεργειακά μέτρα είναι προσωρινά και στοχευμένα... Να διασφαλίσει τη συνέχεια των μεταρρυθμίσεων του Μηχανισμού Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας, και τη δυναμική των προγραμμάτων της πολιτικής συνοχής... Να εξορθολογίσει τις φορολογικές δαπάνες*». Με απλά λόγια, συνέχιση της περικοπής κοινωνικών δαπανών προς όφελος των πολεμικών εξοπλισμών, καμία σκέψη για μονιμοποίηση ή διεύρυνση επιδομάτων και ενισχύσεων, καμία σκέψη για επιπλέον φοροελαφρύνσεις, και βεβαίως

συνέχιση των «μεταρρυθμίσεων», δηλαδή της αντιλαϊκής και αντεργατικής πολιτικής που επιβλήθηκε με τον μανδύα του λεγόμενου «Εθνικού Σχεδίου - Ελλάδα 2.0» και το οποίο έχει ήδη φορτώσει στην πλάτη του λαού και των εργαζομένων 150 δισ. ευρώ, που σημαίνει επιπλέον φόρους 25 δισ. τον χρόνο.

Αλλά και τα ίδια τα αστικά στελέχη δεν πείθονται από το νέο αφήγημα. Ο Χαρ. Γκότσης, πρώην πρόεδρος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς δήλωσε ότι η εξέλιξη αυτή «*ήρθε πολύ αργά*» και ότι «*εξακολουθούν να υπάρχουν σημαντικές ανισορροπίες στην οικονομία*», αναφέροντας εκτός των άλλων το «*διαχρονικά υψηλό έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, το οποίο κυμαίνεται μεταξύ 6% και 8%*», δηλαδή την ψαλίδα μεταξύ εξαγωγών και εισαγωγών. Πρόκειται για ανησυχίες που κρύβουν και τη βαθύτερη ανησυχία της ντόπιας άρχουσας τάξης για την εξέλιξη των σχέσεων της με την ΕΕ. Οι πιέσεις μέσω των υποθέσεων του ΟΠΕΚΕΠΕ και των υποκλοπών είναι ήδη μεγάλες και δεν αφορούν μόνο την κυβέρνηση της ΝΔ. Πόσο μάλλον που στο δεύτερο εξάμηνο του 2027 η Ελλάδα αναλαμβάνει την Ευρωπαϊκή Προεδρία, ενώ το πεδίο θερμαίνεται και ενόψει των διαπραγματεύσεων για το νέο Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο της ΕΕ για τα έτη 2028-2034, δηλαδή τον επόμενο μακροπρόθεσμο προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από τον

οποίο όλοι προσδοκούν κάτι περισσότερο. Και όλα αυτά χωρίς να βάλουμε στη συζήτηση το βασικότερο και κρίσιμο ζήτημα των πολεμικών εξελίξεων στην περιοχή και την ένταση των ανταγωνισμών μεταξύ των αφεντάδων της ντόπιας άρχουσας τάξης.

• Την ίδια στιγμή, λοιπόν, που όλοι σπεύδουν να πιστωθούν τις... απανωτές εξόδους από τα μνημόνια (στα οποία μπήκαμε με τη δική τους συμβολή), ο λαός πασχίζει να βγει από τα αδιέξοδα στα οποία τον έχει οδηγήσει η πολιτική της φτωχοποίησής του:

- **Να βγάλει τον μήνα με τους μισθούς πείνας**, οι οποίοι εξακολουθούν να είναι στα τάρταρα. Είναι χαρακτηριστικό ότι 15 χρόνια μετά την επιβολή των μνημονίων οι μισθοί εξακολουθούν να είναι μικρότεροι. Στα 1.638 ευρώ ήταν ο μέσος πραγματικός μηνιαίος μισθός για τους πλήρως εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα τον Γενάρη του 2010, στα 1.185 ευρώ ήταν τον Ιούνη του 2025. Αντίστοιχα, για όσους εργάζονταν με μερική απασχόληση τα ποσά ήταν 1.084 ευρώ το 2010 και 854 ευρώ το 2025.

- **Να αντεπεξέλθει στην ακρίβεια**, καθώς η αγοραστική του δυνατότητα διαρκώς συρρικνώνεται. Είναι επίσης χαρακτηριστικό ότι, με βάση τα στοιχεία της Eurostat, η αγοραστική του δύναμη βρίσκεται τα τελευταία χρόνια γύρω στο 68% του μέσου όρου της ΕΕ (26η θέση ανάμεσα στις 27 χώρες), όταν πριν την

κρίση βρισκόταν κοντά στο 90%-95% του μέσου όρου.

- **Να καλύψει τα επιπλέον έξοδα** που του έχει φορτώσει η ληστρική πολιτική και η παραπέρα ιδιωτικοποίηση τομέων της οικονομίας. Όπως, για παράδειγμα, τα έξοδα για την κάλυψη των ιατροφαρμακευτικών αναγκών του, όταν αναγκάζεται να βάζει από την τσέπη του πάνω από το 1/3 των συνολικών δαπανών υγείας στην Ελλάδα, ποσοστό υπερδιπλάσιο από τον μέσο όρο της ΕΕ που είναι στο 14,8%.

• Αυτά και τόσα άλλα είναι που αναγκάζουν τους εργαζόμενους να δουλεύουν δύο και τρεις δουλειές και τους συνταξιούχους να δουλεύουν μέχρι τα βαθιά γεράματα.

Αυτήν την «κανονικότητα» καλούνται να αντιμετωπίσουν οι κατεστραμμένοι αγροτοκτηνοτρόφοι από τον Θεσσαλικό κάμπο μέχρι τη Λέσβο.

Αυτή είναι η «ευρωπαϊκή κανονικότητα» και η «ευρωπαϊκή προοπτική» για τον λαό μας και καμία άλλη. Μια πραγματικότητα για την οποία κανείς από τους (νεόκοπους ή μη) επίδοξους «σωτήρες» δεν πρόκειται να θίξει. Μια πραγματικότητα η οποία θα συνεχίσει να επιβάλλεται από τα ιμπεριαλιστικά κέντρα της ΕΕ και να υπηρετείται από το ντόπιο αστικό πολιτικό προσωπικό. Μια πραγματικότητα από την οποία μόνο οι λαϊκοί αγώνες μπορούν να μας βγάλουν.

Αυξήσεις για τους μητροπολίτες - νηστεία για τον λαό

Στο πολυνομοσχέδιο του υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, που αφορά στην αντιμετώπιση δήθεν της ενεργειακής κρίσης και την ενίσχυση των πιο ευάλωτων οικογενειών, και το οποίο βρίσκεται σε διαβούλευση αυτές τις ημέρες, βρίσκει κανείς δύο κόσμους αντιμετώπισης με μία πολιτική.

Απ' τη μία ο λαός που στενάζει κάτω απ' την αυξανόμενη ακρίβεια της ενεργειακής κρίσης, με τον πληθωρισμό στο 5%, και το νομοσχέδιο που του ετοιμάζει μία χούφτα ψίκουλα μικρότερη απ' την προηγούμενη, κι απ' την άλλη ο ανώτερος κλήρος της εκκλησίας, ο οποίος θα δει -κατά περίπτωση- τους ήδη προνομιούχους μισθούς του να εκτοξεύονται έως και 95% ξεπερνώντας τα 4.500 ευρώ μηνιαίως.

Είναι φυσικά μία η πολιτική που

επιλέγει να σπρώχνει τον λαό όλο και πιο βαθιά στη φτώχεια και την εξαθλίωση, αλλά επιλέγει να γίνεται γαλαντόμα απέναντι σε ένα στρώμα που εκπροσωπεί την κοινωνική καθυστέρηση και τον σκοταδισμό, και που αποτελεί πολύτιμο στήριγμα για το σύστημα, ιδιαίτερα σε μία εποχή σαν τη σημερινή. Είναι τουλάχιστον προκλητική αυτή η επιλογή της κυβέρνησης, αλλά δεν μας αιφνιδιάζει. Είναι μία ακόμα ξεκάθαρη δήλωση εν όψει της ακόμα πιο δύσκολης περιόδου που έρχεται και που έχει ως φόντο της τη γενικευμένη κρίση στην οποία έχει περιέλθει το καπιταλιστικό σύστημα.

Ο λαός στη φτώχεια και την ανέχεια, λοιπόν, αντιμετώπιζομε με τις πολεμικές τους προετοιμασίες, τη φασιστικοποίηση και την καταστολή, και οι άνθρωποι του συστήματος, ως κοινωνικά παράσιτα, ταϊσμένοι μέχρι σκασμού, ως αντίδωρο στην εκδούλευση που πουλάνε. Ανάλογα αντίδωρα πήρανε τον προηγούμενο Σεπτέμβρη και τα σώματα ασφαλείας, αφού τσάκισαν -και τσακίζουν με κάθε ευκαιρία- λαό και νεολαία στις προσπάθειές τους να διαδηλώσουν τα δίκια τους. Τότε έως και η επίσημη «αριστερά» μας (βλ.

ΚΚΕ) έδινε «αγώνες» για την κατοχύρωση των αυξήσεων στους μισθούς των ένστολων. Μπροστά στα 40 ευρώ μικτά που δόθηκαν, σαν κοροϊδία, τον Απρίλη, στο σύνολο των εργαζομένων στον ιδιωτικό και τον δημόσιο τομέα, δεν έβγαλε μιλά, παρά αναπροσάρμοσε προς τα πάνω, για πολλοστή φορά, τον βασικό μισθό στο δικό της κυβερνητικό πρόγραμμα διαχείρισης του συστήματος.

Πουλάει κανείς ό, τι έχει σ' αυτή τη ζωή. Οι μπάτσοι πουλάνε ξύλο, τρομο-

κρατία και δακρυγόνα, η εκκλησία νηστεία, καρτερία, υπομονή και την ζωή μετά κι ο ρεφορμισμός την υποταγή και τα διαπιστευτήρια του στο σύστημα, καθώς από ιδέες, προτάσεις και προγράμματα είναι «έως εδώ», που λένε, ο καπιταλισμός. Ο λαός βέβαια, έχει μονάχα το τομάρι του, κι αν φαίνεται σε κάποιους λίγο, είναι αυτό που τελικά στοιχίζει τα περισσότερα μόλις καταφέρει να γίνει ένα σώμα απέναντι σ' αυτούς που τον καταδυναστεύουν.

Σημεία πώλησης

www.kkeml.gr/ps

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ
την Έκδοση

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: Εσωτερικού: 45 ευρώ
Εξωτερικού: 65 ευρώ

ΑΡ. ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ: Εθνική Τράπεζα: IBAN: GR320110711000071148003461
BIC: ETHNGRAA

Προλεταριακή Σημαία Κωδ.3112

Εκδόσεις ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ, Αστική μη κερδοσκοπική εταιρία

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Υπεύθυνος Σύνταξης: Θ. Φωτόπουλος

Εδρα: Γραβιάς 10-12, 10678 Αθήνα, Τηλ: 2103303639 cpgml@otenet.gr Θεσ/νίκη, Συγγρού 24, Τηλ: 2310 278978 cpgmlthe@the.forthnet.gr www.kkeml.gr

Δύο χρόνια συμπληρώθηκαν από τον θάνατο του συντρόφου μας Στάθη Κωνσταντόπουλου

Και σε αυτά τα δύο χρόνια υπήρξαν πάρα πολλές οι στιγμές που τον αναζητήσαμε, που αναρωτηθήκαμε τι θα έλεγε, πώς θα δρούσε, τι πρωτοβουλίες θα πρότεινε να πάρουμε για τα κρίσιμα ζητήματα που αντιμετωπίζει καθημερινά ο εργαζόμενος λαός και η νεολαία.

Ο σύντροφος Στάθης άνηκε σε αυτή την πάστα αγωνιστών που η ενέργεια και η σκέψη του δίνονταν ολόψυχα στην υπόθεση της λαϊκής πάλης. Τα προβλήματα και οι δυσκολίες που αντιμετώπιζε στην προσωπική του ζωή τα έβαζε πάντα σε δεύτερο πλάνο. Μόνη ήταν η έγνοια του πώς το ΚΚΕ(μ-λ) θα καταφέρει να συμβάλει ουσιαστικά στην ανασυγκρότηση του εργατικού και κομμουνιστικού κινήματος. Κάθε του πρωτοβουλία, κάθε του παρέμβαση, ακόμη και οι κοινωνικές του σχέσεις γινό-

ταν υπό το πρίσμα της υπηρετήσης αυτής της υπόθεσης.

Ο σύντροφος Στάθης είχε την αξιοζήλευτη ικανότητα να κολυμπάει μέσα στο λαό, όπως το ψάρι στο νερό. Ικανότητα που απέκτησε από την πολύχρονη δράση του μέσα από τις γραμμές της οργάνωσής μας, αλλά και από την εμπιστοσύνη που πάντα είχε στις αστείρευτες δυνάμεις του λαού. Με απόλυτη επίγνωση των αρνητικών συσχετισμών, δεν είχε ποτέ ταλάντευση ότι η υπόθεση της ανασυγκρότησης της λαϊκής πάλης είναι ο μόνος δρόμος που έχουν να βαδίσουν οι λαοί ενάντια στην πολιτική της εκμετάλλευσης και του πολέμου. Ιεραρχούσε πολύ ψηλά το ζήτημα της αντιιμπεριαλιστικής πάλης και πάντα ήταν εξαιρετικά ενημερωμένος γύρω από τις διεθνείς εξελίξεις. Η σωστή ανάγνωση του κόσμου που ζούμε ήταν για εκείνον καθοριστικό ζήτημα για να μπορέσει ο λαός να συγκροτήσει τις δικές του απαντήσεις.

Πραγματικός κομμουνιστής, με επαναστατική αισιοδοξία και άσβεστο μίσος στο κεφάλαιο και τον ιμπεριαλισμό, συνέβαλε αποφασιστικά στο χτίσιμο της πολιτικής φυσιογνωμίας της οργάνωσής μας. Θα παραμείνει χαραγμένος στη μνήμη μας με τη γροθιά υψωμένη, εμπνέοντας παλιούς και νέους αγωνιστές.

20 χρόνια χωρίς τον σύντροφο Ανδρέα Δήμα

20 χρόνια πέρασαν απ' τις 15 Ιούνη του 2006, όταν χάσαμε τον σύντροφο μας, Ανδρέα Δήμα, μετά από σκληρή μάχη με τον καρκίνο, που την έδωσε παλικαριά. Έναν ιδιαίτερα συγκροτημένο και μαχητικό σύντροφο, με τον οποίο συμπορευτήκαμε σε πολλές μάχες και αγώνες. Γενιά της ΠΜΣΠ και της ΠΠΣΠ στη Φαρμακευτική Θεσσαλονίκης, συνέχισε τη δράση του στην Αθήνα μετά τις σπουδές του μέσα απ' τις γραμμές του ΚΚΕ(μ-λ), μετά την ανασυγκρότηση το 1982, ενάντια στη διαλυτική κατάσταση.

Στέλεχος στη Συνοικία, υποψήφιος επανειλημμένα με τα ψηφοδέλτια του ΚΚΕ(μ-λ) και της Μαχόμενης Αριστεράς στη Β' Αθήνας, και μετά, στη γειτονιά, όπου ήταν ιδιαίτερα δραστήριος στις περιοχές της Νέας Φιλαδέλφειας, της Νέας Ιωνίας και του Χαλανδρίου. Εκεί, ιδιαίτερα ενεργός και μέσα σε πλατιά σχήματα σαν τις Λαϊκές Αγωνιστικές Κινήσεις ή ακόμα και σε σχήματα κοινής δράσης στη γειτονιά, με άλλες δυνάμεις. Παρών πάντα σε τοπικές διαδηλώσεις και κινητοποιήσεις, ενάντια σε σχέδια καταστροφής ελεύθερων χώρων της γειτονιάς, σε αντιπολεμικές - αντιιμπεριαλιστικές παρεμβάσεις, σε εκδηλώσεις, σε τοπικές πικετοφορίες αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό. «Αψύς», αλλά συνάμα ευαίσθητος,

πάντα με τον νου στην υπόθεση και στα προβλήματα των λαϊκών ανθρώπων, ακόμα και λίγο πριν «φύγει», δεν έχει ξεχαστεί από συντρόφους και φίλους τόσα χρόνια μετά... Και ούτε πρόκειται!

Η σύνταξη της Π.Σ. ευχαριστεί την οικογένεια για την ενίσχυσή της με αφορμή τη θλιβερή επέτειο.

Από τη Σύνταξη

Στην προηγούμενη Π.Σ. (φύλλο 1008 - 30/5/2026), στο άρθρο «Από τον εξοβελισμό της ΑΡΑΣ στις ομορπορουνιστικές πολιτικές συνεργασίες» στη σελίδα 5 εκ παραδρομής αναφέρεται: «στην πρωτεύουσα άνοιξε η συζήτηση μεταξύ ΑΡΑΣ και ΛΑΔ (μήπως ΛΑΕ;) για ενδεχόμενη κοινή συμμετοχή στις Βουλευτικές εκλογές».

Είναι λάθος της διόρθωσης, όπως φαίνεται και από το ερωτηματικό που ακολουθεί. Δεν υφίσταται τέτοια κίνηση από τη ΛΑΔ, όπως έχουμε ενημερωθεί, και το διορθώνουμε.

Αποψη

Σε πλήρη εξέλιξη βρίσκονται οι διεργασίες στον λεγόμενο χώρο της κεντροαριστεράς, με το κόμμα του Τσίπρα να λειτουργεί ως καταλύτης για την εκδήλωση μιας σειράς κινήσεων από διάφορες πλευρές, που είχαν ουσιαστικά προαναγγελθεί από καιρό. Κοινός παρονομαστής όλων, φυσικά, είναι το καλύτερο πλάσάρισμα στην αναζητούμενη «εναλλακτική» στη ΝΔ λύση, που τόσο πολύ έχει ανάγκη το ντόπιο αστικό πολιτικό σύστημα.

Έτσι, με απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής του ο ΣΥΡΙΖΑ αποφασίζει τη μη αυτόνομη κάθοδο στις επόμενες βουλευτικές εκλογές και τη συμπίεση με την ΕΛΑΣ του Τσίπρα. Η απόφαση έχει πυροδοτήσει αναταράξεις στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ, που πρακτικά οδηγείται στην αυτοκατάργηση για να ακολουθήσει τον πρώην αρχηγό του που... αποχώρησε από αυτόν, με τους διαφωνούντες να επισημαίνουν ότι παραμένει σε εκκρεμότητα η «λεπτομέρεια» της απουσίας πρόσκλησης από την πλευρά του Τσίπρα και να δίνουν στον Φάμελλο τηλεσίγραφο 10 ημερών για να παρουσιάσει συμ-

να πριμοδοτείται σε αυτή τη φάση το κόμμα του Τσίπρα, σε κάθε του βήμα, παράλληλα με τις δεσμεύσεις που εμφανίζεται πρόθυμο να αναλάβει για λογαριασμό του κεφαλαίου και του ιμπεριαλισμού, αποκαλύπτεται η ένδεια μηχανισμών και στελεχών που το χαρακτηρίζει. Ωστόσο, ο Τσίπρας φροντίζει να καταστήσει σαφές προς τα κέντρα εξουσίας που απευθύνεται ότι το κόμμα θα φτιαχτεί με τους δικούς του όρους, χωρίς τάσεις και ομαδοποιήσεις, με εξαίρεση κάθε στοιχείου που μπορεί να θυμίζει «ανορθογραφίες» του παρελθόντος.

Επιπλέον, μπροστά στην κυβερνητική φθορά και την αστάθεια του πολιτικού σκηνικού, οι παράγοντες του συστήματος δεν «ξεγράφουν» κανέναν και εξακολουθούν να σταθμίζουν τα δεδομένα και να υπολογίζουν σε βοήθειες από όλες τις πιθανές εφεδρείες που στήνονται αυτή τη στιγμή ή μπορεί να προκύψουν στην πορεία. Και σε αυτές περιλαμβάνεται και το υπόλοιπο κομμάτι του πολιτικού φάσματος, από την Καρυστιανού μέχρι το φημολογούμενο κόμμα Σαμαρά. Έχει φανεί προ πολλού, άλλωστε, ότι ο

Ανακατατάξεις στην κεντροαριστερά στον αστερισμό του Τσίπρα

φωνία. Από την άλλη, πολλοί βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ που κοιτούν προς «Αμαλία» φαίνεται να προετοιμάζουν τους όρους για την ανεξαρτητοποίησή τους.

Σοβαροί κλυδωνισμοί έχουν προκληθεί και στο ΠΑΣΟΚ, με τα στελέχη του να εμφανίζονται ιδιαίτερα ενοχλημένα από τη δημοσκοπική του εκτόπιση και από το διαρκές «σπρώξιμο» που ολοφάνερα δέχεται η ΕΛΑΣ από μια σειρά συστημικών κέντρων. Στο προσκήνιο έκανε την εμφάνισή του και ο Κασσελάκης, για να επιβεβαιώσει τις φερόμενες επαφές για συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ... διαφεύδοντάς τες! Στη Νέα Αριστερά σημειώθηκαν παραιτήσεις 7 βουλευτών και μαζικές αποχωρήσεις στελεχών, με τους εναπομείναντες, με επικεφαλής τον Σακελλαρίδη, να δηλώνουν πως παραμένουν χάριν της... Αριστεράς και των κινημάτων. Από τον χορό των διεργασιών δεν έλειψε και ο Βαρουφάκης του ΜέΡΑ25, που με ύφος χιλίων καρδινάλιων ανακοίνωσε ποιες προσωπικότητες από διάφορους χώρους θα επιθυμούσε να δει να τον ακολουθούν στο εγχείρημά του.

Είναι φανερό πως η κατάσταση στον ευρύτερο χώρο της κεντροαριστεράς παραμένει εξαιρετικά ρευστή και ότι θα δούμε πολλά ακόμα επεισόδια μέσα σε όλο αυτόν τον ορμηματό ανακατατάξεων, αποχωρήσεων και μεταγραφών. Όσο και

στόχος της οικοδόμησης ενός δεύτερου συστημικού πυλώνα, ως «αντίπαλο δέος» στη ΝΔ, προχωράει δύσκολα, στη βάση των δεδομένων που έχουν διαμορφωθεί από την κρίση, την καταβαράθρωση των μεσοστρωμάτων και τη γενικευμένη απαξίωση του αστικού πολιτικού συστήματος. Ο κατακερματισμός θα συνεχίσει να αναπαράγεται, ακόμα και αν επιχειρείται ενόψει εκλογών ένας κάποιος εξορθολογισμός του, με όρους αναπαλαίωσης και ανακύκλωσης του αστικού πολιτικού προσωπικού.

Αυτό που καμία από τις εμφανιζόμενες ως εναλλακτικές στην κυβέρνηση δεν μπορεί να υπερβεί, εξάλλου, είναι το γεγονός της ουσιαστικής συμφωνίας τους στα βασικά στοιχεία που συνθέτουν την αστική πολιτική στη χώρα: την προσαρμογή στην επίθεση ενάντια στα λαϊκά δικαιώματα και την υποταγή στην εξάρτηση από τον ιμπεριαλισμό. Οι διεργασίες που συντελούνται έχουν, επομένως, αντιδραστικό χαρακτήρα, γιατί αποκρύπτουν αυτήν την πραγματικότητα. Γιατί, επίσης, στην ουσία τους απαιτούν την περιθωριοποίηση του λαϊκού παράγοντα, το σκύψιμο του κεφαλιού μπροστά στο νέο κύμα αυταπατών και ψεύτικων ελπίδων που επιχειρούν να καλλιεργήσουν. Γι' αυτό και τίποτα δεν έχουν να περιμένουν από αυτές ο λαός και η νεολαία.

**Δίκη διαδηλωτών
της 17/11/2020
(«υπόθεση Σεπολίων»):
ΑΘΩΟΙ! Αποδόμηση ακόμα
κι αυτής της μεθοδευμένης
ποινικοποίησης**

Με καταθέσεις πλήθους μαρτύρων υπεράσπισης των αγωνιστών που είχαν συλληφθεί μετά την απαγορευμένη διαδήλωση της επετείου της εξέγερσης του Πολυτεχνείου του 2020 (Λυδίας Καττή, Νικόλα Καβακλή, Δημήτρη Καττή και Ορέστη Καττή) συνεχίστηκε η δίκη αυτή στις 29/5. Μια δίκη μετά τη σύλληψη των αγωνιστών αυτών γιατί «τόλμησαν» να διαδηλώσουν παρά την κυβερνητική απαγόρευση με υποκριτικό πρόσχημα την πανδημία, στους οποίους ασκήθηκε άγρια αστυνομική βία απ' την Ομάδα «ΔΕΛΤΑ». Χτυπήθηκαν κυριολεκτικά στο ίδιο τους το σπίτι, στην πιλοτή της πολυκατοικίας όπου έμεναν, στα Σεπόλια (εκεί έγινε και η σύλληψη του Ορέστη) και στο Α.Τ. Κολωνού στη συνέχεια, όπου συνέλαβαν και τους υπόλοιπους όταν έσπευσαν εκεί να συμπαρασταθούν και να διαμαρτυρηθούν.

Μια στημένη πολιτική δίκη που, όπως έχουμε καταγγείλει επανειλημμένα, γνώρισε πρωτοφανείς μεθοδεύσεις (διακοπές και αναβολές μετά το ξεκίνημά της, ακύρωσή της μετά την κατάρρευση του κατηγορητηρίου, αναιρέσεις καταθέσεων αστυνομικών μαρτύρων κατηγορίας, παύση της προέδρου, επανεκκίνηση απ' την αρχή με νέα σύσταση, «σπάσιμο» των δικογραφιών, νέες αναβολές), για να ξεκινήσει τελικά ξανά στις 20/3/26. Μια κατάσταση παράτασης για χρόνια της ομηρίας των αγωνιστών. Στη δικάσιμο της 29/5 οι δύο αστυνομικοί μάρτυρες κατηγορίας δεν εμφανίστηκαν, ενώ κατατέθηκε πλήθος ψηφισμάτων αλληλεγγύης από σωματεία και φορείς εργαζομένων και νεολαίας.

Μετά τις καταγιστικές καταθέσεις των μαρτύρων υπεράσπισης, πραγματοποιήθηκαν οι απολογίες των δικώμενων αγωνιστών. Έχει γίνει πια, σαφής η, για δεύτερη φορά, πλήρης κατάρρευση του κατηγορητηρίου. Επισφραγίστηκε και με την αθωωτική απόφαση της Πέμπτης 11/6, έπειτα από ταλαιπωρία, παλινωδίες και σκευωρίες 6 χρόνων!

**«Για στρατιωτική χρήση
οι χειροβομβίδες κρότου –
λάμψης», αλλά...**

...αποτελούν μόνιμο και επικίνδυνο μέσο καταστολής των διαδηλώσεων, που χρησιμοποιεί η αστυνομία ενάντια στους λαούς που αντιδρούν και αντιστέκονται. Έχουν έρθει αντιμέτωποι μ' αυτές για χρόνια και οι διαδηλωτές στη χώρα μας. Εργαζόμενοι, απεργοί, αγρότες, μαθητές και φοιτητές, εκπαιδευτικοί και γονείς, διαδηλωτές υπέρ του αγωνιζόμενου παλαιστινιακού λαού. Οι «κρότου - λάμψης» έχουν προκαλέσει σοβαρούς τραυματισμούς, μόνιμες σωματικές βλάβες (δεκάδες είναι οι συνεντεύξεις και οι καταγγελίες που έχουν βγει στη φόρα), απώλεια ακοής (περίπτωση δημοσιογράφου Μανόλη Κυπραίου και όχι μόνο), ακόμα και θάνατο (όπως του φοιτητή Ρεμί Φρες, στη Γαλλία το 2014).

Το θέμα ήρθε στη δημοσιότητα μετά

**δημοκρατικά
δικαιώματα**

**Προσφυγικά Λ. Αλεξάνδρας
Η κυβέρνηση αναγγέλλει το ξεκίνημα
της «ανάπλασης» - καταστροφής τους**

**Να νικήσει ο αγώνας των απεργών
πείνας και των κατοίκων!**

Με περισσό κυνισμό, η κυβέρνηση, μέσω του αναπληρωτή υπουργού Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Παπαθανάση, έσπευσε να αναγγείλει στη Βουλή το ξεκίνημα των έργων της λεγόμενης «ανάπλασης» των Προσφυγικών της Λεωφόρου Αλεξάνδρας. Της καταστροφής δηλαδή των κατοικιών αυτών που αποτελούν έναν ιστορικό αλλά και κινηματικό, πολιτικό και πολιτιστικό χώρο στον οποίο βρίσκουν στέγη, στήριξη και αλληλεγγύη άστεγοι, πρόσφυγες και μετανάστες, παιδιά, ασθενείς και συγγενείς των ασθενών του γειτονικού Νοσοκομείου «Άγιος Σάββας». Το κυβερνητικό «πλάνο» προβλέπει να ξεκινήσει άμεσα την «ανακατασκευή» των 4 απ' τις 8 πολυκατοικίες, σύμφωνα με τη σύμβαση της Περιφέρειας Αττικής και του υπουργείου Πολιτισμού, μέσω του ΕΣΠΑ, 15 εκατομμυρίων ευρώ. Αυτό σημαίνει: εκδίωξη των 400 κατοίκων τους. «Απαλλαγή» του χώρου από οποιοδήποτε πολιτικές και πολιτιστικές δραστηριότητες που «ενοχλούν» την κυρίαρχη πολιτική του συστήματος. Δημιουργία «φιλέτων» προς εμπορική και κερδοσκοπική εκμετάλλευση, παρόλο που τη διανθίζουν με απατηλά ονόματα, όπως «πρόγραμμα κοινωνικής κατοικίας», για παράδειγμα.

Την ίδια στιγμή που γίνεται αυτή η αναγγελία, κι ενώ ήδη ωμά ο Μαρινάκης έχει δηλώσει πως «θα εφαρμοστεί ο νόμος», συνεχίζεται ο αγώνας των απεργών πείνας και του κινήματος που

έχει ξεδιπλωθεί. Η υγεία μάλιστα του απεργού πείνας, απ' τις 5 Φλεβάρη, Αριστοτέλη Χαντζή, μπαίνει σε πολύ κρίσιμη φάση, με εμφανή την απώλεια σωματικού βάρους, την αστάθεια, τα υπογλυκαιμικά επεισόδια και με τις εξετάσεις του να «χτυπάνε κόκκινο»... Και η απεργός πείνας, απ' την Πρωτομαγιά, Suzon Dorragne, γνωρίζει κι αυτή σοβαρή απώλεια βάρους, συνεχή επιδείνωση της υγείας της και ανησυχητικά ευρήματα. Ο αγώνας, έτσι, για τη σωτηρία των Προσφυγικών απ' τα αδηφάγα και κατασταλτικά σχέδια των επικυρίαρχων του σάπιου αυτού συστήματος είναι και αγώνας για τη σωτηρία της ζωής των αγωνιστών αυτών.

Ίσως, εκτός των παραπάνω, μπροστά στα προβλήματα της ντόπιας πολιτικής διαχείρισης, η κυβέρνηση να βιάζεται να «φτιασιδώσει» -μάταια και το κουρελιασμένο αφήγημα της «ανάπτυξης». Μιας «ανάπτυξης» ψεύτικης και αντιλαϊκής, με κονδύλια των Ευρωπαίων ιμπεριαλιστών, που αισθάνονται και... ριγμένοι σε σχέση με τους Αμερικάνους... φίλους τους. Η ανάπτυξη του κινήματος αντίστασης στην καταστροφή των Προσφυγικών μπορεί και πρέπει να τους ακυρώσει τα σχέδια! Να υπερασπιστεί τους ελεύθερους χώρους, τους ιστορικούς χώρους, τη διάδοση των πολιτικών ιδεών, την έκφραση της αλληλεγγύης και προφανώς τη ζωή των απεργών, που δηλώνουν διατεθειμένοι να μη σταματήσουν την απεργία πείνας εάν δεν ικανοποιηθούν τα αιτήματά τους.

**«Να τη βουλιάξουμε τη βάρκα»;
Στα άκρα ο συστημικός αντιπροσφυγικός
κυνισμός!**

Ή θα «βουλιάξουμε τη βάρκα ή θα εφαρμόσουμε το νέο σύμφωνο της ΕΕ για τη μετανάστευση», δήλωσε με περισσό θράσος το γνωστό πρωτοπαλικάρο του συστήματος, ο Βορίδης. Ή δηλαδή θα ...πνίξουμε τους ξεριζωμένους πρόσφυγες ή θα επιβάλλουμε το νέο αντιδραστικό αντιμεταναστευτικό και αντιπροσφυγικό σύμφωνο που προβλέπει σκληρούς ελέγχους, απελάσεις, πολυήμερες κρατήσεις στα σύνορα. Ή αυτό ή ...θάνατος λοιπόν! Η προσπάθεια

«στρογγυλέματος» των δηλώσεων, που έκανε στη συνέχεια μετά τις αντιδράσεις, δεν αλλάζει καθόλου την ουσία. Γιατί απ' τη μεριά τους, οι εχθροί αυτοί των λαών, Ελλήνων και προσφύγων-μεταναστών είναι απόλυτα ειλικρινείς, απόλυτα ωμοί και κυνικοί, όταν πρόκειται για τη ζωή των λαών. Πώς θα «δικαιολογήσουν» μετά απ' την ομολογία αυτή τα ουκ ολίγα «πεπραγμένα» του λιμενικού, με τους διεμβολισμούς και τις καταδιώξεις προσφύγων στα νησιά;

από σχετική έκθεση και καμπάνια της Διεθνούς Αμνηστίας (*Protests are not Battlefields*) που αναφέρει τη «συστηματική» χρήση τους απέναντι σε διαδηλωτές σε μια σειρά χώρες, ανάμεσά τους στις ΗΠΑ (προφανώς!) και, βέβαια, στη χώρα μας. Ενός όπλου που αναφέρεται πως προοριζόταν για «προσομοίωση συνθηκών έκρηξης σε ασκήσεις».

Μια σύντομη αναφορά στα τεχνικά του χαρακτηριστικά αρκεί για να φανεί η επικινδυνότητά του: «Απελευθερώνει θερμότητα πάνω από 3000° C, ήχο που ισοδυναμεί μ' αυτόν του κινητήρα ενός αεροπλάνου σε πολύ κοντινή απόσταση και λάμψη ισοδύναμη με τα φώτα προσγείωσης ενός αεροπλάνου». Ως συστημικός οργανισμός, η Διεθνής Αμνηστία προσπαθεί να... πείσει το ελληνικό υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και την αστυνομία να σταματήσουν να χρησιμοποιούν το όπλο αυτό. Μόνο που δεν είναι ζήτημα «πειθούς». Ούτε μπορούν η αστυνομία και γενικότερα οι κατασταλτικοί μηχανισμοί του αστικού κράτους να αποκτήσουν «δημοκρατικές ευαισθησίες».

Γιατί οι άρχουσες τάξεις όπου Γης και οι μηχανισμοί τους δεν θα παραιτηθούν από τη συνειδητή χρήση κανενός όπλου προκειμένου να αντιμετωπίσουν τον «εχθρό - λαό». Είτε με χημικά, είτε με κλομπ, είτε με αύρες ρίψης νερού υπό πίεση, είτε με πλαστικές σφαίρες, είτε με χειροβομβίδες «κρότου - λάμψης», είτε (όπου και όποτε χρειαστεί) και με πραγματικά πυρά, επιδιώκουν να αντιμετωπίσουν την οργή, τα ξεσπάσματα αλλά και τους αγώνες και τις εξεγέρσεις των λαών που γεννά η πολιτική τους και το σάπιο σύστημά τους. Ακριβώς γιατί φοβούνται αυτή την οργή και τους αγώνες και πολύ περισσότερο την προοπτική τους και σπεύδουν να θωρακιστούν για να προστατεύσουν την κυριαρχία και το άδικο και εκμεταλλευτικό τους σύστημα.

**Φυλακές «Αγίου Στεφάνου»
Πάτρας
9 θάνατοι κρατουμένων
μέσα σε 2 μήνες...**

Το λεγόμενο «σωφρονιστικό» σύστημα ξανά στη δημοσιότητα. Απ' τις 2/4 ως τις 5/6, 9 κρατούμενοι, διαφόρων ηλικιών (από 31 έως 72 χρόνων) βρέθηκαν νεκροί στις φυλακές Αγίου Στεφάνου Πάτρας. Οι θάνατοι προκάλεσαν, αναφέρεται, την παρέμβαση της Εισαγγελίας Εφετών (εκ των υστέρων), ενώ έχουν ήδη υπάρξει και σχετικές καταγγελίες του Δικηγορικού και του Ιατρικού Συλλόγου Πάτρας. Βέβαια, την ιατροδικαστική εξέταση για τους δύο πρώτους θανάτους ακόμα την ψάχνουν. Το ίδιο το σάπιο σύστημα και οι κυβερνήσεις - διαχειριστές του, που εξαθλιώνουν και περιθωριοποιούν ανθρώπους (που τώρα κάποιους τους «θυμήθηκαν», λέγε με Γ.Α.Π.), τους οδηγούν, στη συνέχεια, σε ακόμα μεγαλύτερη εξαθλίωση, «παρβατικότητα», απελπισία, ακόμα και στο θάνατο.

Οι άθλιες συνθήκες διαβίωσης, η υπερσυσώρευση κρατουμένων, η λειψή ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, η διάδοση των ναρκωτικών (βρέθηκε, λένε, και νέο με το όνομα «μπονσάι») και των ψυχοφαρμάκων, η σωματική και ψυχολογική βία οδηγούν καθημερινά ανθρώπους στον θάνατο. Κατά τ' άλλα, οι υπεύθυνοι «ερευνούν». Δηλαδή, συνειδητά, αδιαφορούν για τις ζωές που οι ίδιοι έχουν καταστρέψει.

Ποινικοποίηση αγώνων με βροχή διώξεων και αγροτοδικείων

Αντιμέτωποι με μια βροχή δικογραφιών και διώξεων βρίσκονται αυτό το διάστημα εκατοντάδες αγροτοκτηνοτρόφοι σ' όλη τη χώρα. Εκατοντάδες αγωνιστές αγρότες καλούνται στο πλαίσιο προκαταρκτικής εξέτασης για το αδίκημα της «παρακώλυσης συγκοινωνιών» κ.λπ., κατά τη διάρκεια των αγροτικών κινητοποιήσεων στο δίμηνο Δεκέμβρης '25-Γενάρης '26.

Πάνω από 50 είναι οι κλήσεις που έλαβαν αγρότες της **Καρδίτσας** για άμεσα δικαστήρια χωρίς προανάκριση, καθώς και για παροχή εξηγήσεων για τη συμμετοχή τους στο μεγαλειώδες μπλόκο του Ε65. Στη **Ροδόπη**, 70 περίπου αγρότες έχουν λάβει κλήσεις για κατάθεση από την Ελληνική Αστυνομία, στο πλαίσιο προανάκρισης κατ' εφαρμογή σχετικής παραγγελίας του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, επειδή συμμετείχαν στο μπλόκο του δυτικού κόμβου Κομοτηνής της Εγνατίας Οδού. Στην **Ηλεία**, πάνω από 50 αγρότες καλούνται σε απολογία για τη συμμετοχή τους στο μπλόκο των Λεχαιών, καθώς και στις κινητοποιήσεις στα διόδια της Ολυμπίας Οδού στα Δουνέικα και στην περιοχή της Πηνειάς. Στις **Σέρρες**, 12 αγρότες κατηγορούνται για «αντίσταση» και «απειθεία» για τη διαμαρτυρία που οργανώθηκε το Σεπτέμβρη του 2025 στα πλαίσια της SEREXPO 2025. Στην **Άρτα** έχουμε διώξεις για 17 αγρότες που συμμετείχαν στο μπλόκο της Ιόνιας Οδού, στον κόμβο Αγ. Δημητρίου. Και ο κατάλογος συνεχίζεται με **Θεσπρωτία**, **Γρεβενά**, **Λάρισα**, **Φλώρινα**, **Κοζάνη** κ.α.

Σαν να μην έφταναν οι δεκάδες δικογραφίες από παλιότερες κινητοποιήσεις (μόνο στην Καρδίτσα και μόνο για τα μπλόκα του Γενάρη-Φλεβάρη 2025 έχουμε 13 δικογραφίες...), η κυβέρνηση ξεδιπλώνει τώρα ένα νέο πογκρόμ διώξεων σε βάρος των αγωνιζόμενων αγροτών. Και αυτή τη φορά, οι διώξεις δεν είναι μόνο σε αγρότες, αλλά και σε αλληλέγγυους πολίτες, συνδικαλιστές και μέλη αριστερών οργανώσεων (!) που συμμετείχαν στις κινητοποιήσεις και συμπαραστέκονταν στον αγώνα τους, όπως στον γραμματέα του Σωματίου Εμπορο-παλλήλων Καρδίτσας, όπως σε μέλος του ΔΣ της ΕΛΜΕ Καρδίτσας, όπως σε μέλος του ΚΚΕ(μ-λ) και σε μέλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Θεσπρωτία κ.λπ.

Είναι φανερό ότι δεν μιλάμε για «υπερβάλλοντα ζήλο» αστυνομίας και εισαγγελέων, ούτε για τυχαία και μεμονωμένα περιστατικά, αλλά για μια κεντρικά σχεδιασμένη επιχείρηση ποινικοποίησης των αγώνων και τρομοκράτησης των αγροτών και του λαού. Και μάλιστα πιο αναβαθμισμένα, πιο διευρυμένα και πιο στοχευμένα από παλιότερες διώξεις, αφού τώρα στοχοποιείται και η αλληλεγγύη και καλούνται να καταθέσουν ως ύποπτοι (ανωμοτί) και μη αγρότες, όπως συνδικαλιστές και μέλη αριστερών οργανώσεων! Μια επιχείρηση που στόχο έχει να εκφοβίσει, να εκδικηθεί και κυρίως να αποτρέψει μελλοντικούς αγροτικούς ξεσηκωμούς. Αποδεικνύεται ότι από την πρώτη στιγμή που βγήκαν οι αγρότες δόθηκε διαταγή στην ασφάλεια «να πάσει δουλειά» και να καταγράψει πινακίδες αυτοκινήτων, τρακτέρ, αγροτικών, καθώς και πολιτών και μελών οργανώσεων που «ταυτοποιήθηκαν» από τη φάτσα

τους, γνωστών προφανώς για την πολιτική τους δράση, υπονοώντας ότι είναι υποκινητές.

Σε εξέλιξη η προκατασκευασμένη διαδικασία για τα νέα αγροτοδικεία στη Θεσπρωτία

Τρεις δικογραφίες και κλήσεις σε 70 άτομα από την αστυνομία με διαταγή εισαγγελέα για κατάθεση, σχετικά με τη συμμετοχή της της αγροτικής κινητοποίησης του χειμώνα και το μπλόκο που είχε στηθεί στην είσοδο του λιμανιού της Ηγουμενίτσας, περιλαμβάνει η νέα τρομοκρατική επιχείρηση του κράτους στον νομό Θεσπρωτίας.

Αγρότες, κτηνοτρόφοι, μελισσοκόμοι, αλιείς, αλλά και αλληλέγγυοι πολίτες που βρέθηκαν στο πλευρό των αγροτών, στηρίζοντας τον δίκαιο αγώνα τους, βρίσκονται στο στόχαστρο. Καλούνται μάλιστα να υπογράψουν ένα έτοιμο κείμενο από τις ανακριτικές αρχές, που λέει ότι όλα έγιναν κατόπιν συνεννόησης με την αστυνομία, δηλαδή να υπογράψουν ένα εξευτελιστικό χαρτί «μετάνοιας» και να δηλώσουν ότι ήταν καλά και φρόνιμα παιδιά, με την υπόθεση ότι η υπόθεση θα πάει στο αρχείο!

Η κυβέρνηση «τρέχει για να προλάβει»

Ο μεγάλος αγροτικός ξεσηκωμός του περασμένου χειμώνα, με τα χιλιά-

δες τρακτέρ, τους χιλιάδες αγρότες και τα δεκάδες μπλόκα απ' άκρη σ' άκρη της χώρας, ανέδειξε από τη μια τα πολλά και οξυμένα προβλήματα που αντιμετωπίζει η φτωχομεσαία αγροτιά και από την άλλη τον θυμό, την οργή και την αγανάκτηση που έχει μαζέψει ο αγροτόκοσμος από την αντιαγροτική πολιτική κυβέρνησης-ΕΕ/ΚΑΠ. Αυτά τα προβλήματα όχι μόνο δεν λύθηκαν, αλλά στα παλιά προστέθηκαν και νέα. Οι αγρότες ακόμα περιμένουν αυτά που «υποσχέθηκε» και «δεσμεύτηκε» η κυβέρνηση. Τίποτα δεν έγινε μέχρι σήμερα, ούτε για τα καύσιμα (αφορολόγητο αγροτικό πετρέλαιο), ούτε για το ρεύμα (7 λεπτά την κιλοβατώρα) ενώ οι «πολεμικές» ανατιμήσεις σε πετρέλαιο, λιπάσματα κ.λπ. έχουν εκτινάξει το κόστος καλλιέργειας. Την ίδια στιγμή έχουμε καθηλωμένες τις τιμές στα αγροτικά προϊόντα (για τον παραγωγό) και από την άλλη έχουμε τιμές στα ύψη (για τον καταναλωτή) στις λαϊκές και στα σούπερ μάρκετ. Όσον αφορά επιδοτήσεις και αποζημιώσεις, εκτός από τις «χρόνιες παθολογίες» που επικαλείται η κυβέρνηση (πολύμυθος καθυστερήσεις, «κόφτες» κ.λπ.) φέτος έχουμε δεκάδες χιλιάδες στρέμματα και δεκάδες χιλιάδες αγροτών (υπολογίζονται πάνω από 30.000) που έμειναν εκτός πληρωμών (σε διαδικασία ελέγχου) λόγω monitoring (δορυφορικό σύστημα παρακολούθησης εκτάσεων/καλλιέργειών).

Η κοροϊδία και οι «υποσχέσεις του αέρα» της κυβέρνησης φαντάζουν τώρα

ακόμα πιο προκλητικές μπροστά στα μάτια των αγροτών που παλεύουν να ζήσουν, ενώ ο χορός των εκατομμυρίων που τάζει τα παιδιά του ΟΠΕΚΕΠΕ ζει και βασιλεύει και ξεδιπλώνεται μπροστά τους.

Τίποτα, λοιπόν, δεν έχουν να περιμένουν οι αγρότες από την κυβέρνηση, που την καλεί το ΚΚΕ να κάνει νομοθετική ρύθμιση και να απαγορεύσει τις διώξεις, τη στιγμή που η ίδια ετοιμάζει τα νέα αγροτοδικεία και μάλιστα σε πανελλαδική κλίμακα! Αν οι αγρότες χρειάζεται να αντιμετωπίσουν την κυβερνητική επίθεση οργανώνοντας νέες κινητοποιήσεις για να υπερασπιστούν την ζωή τους, άλλο τόσο πρέπει να ξεμπερδεύουν με όσες ηγεσίες τούς θέλουν στο περιθώριο χειροκροτητές της μιας ή της άλλης νομοθετικής πρότασης.

Δεν είναι τυχαίο πως αυτή τη περίοδο, καλοκαίρι και στο φόρτε των καλλιεργητικών εργασιών έχουμε κινητοποιήσεις σε μια σειρά νομούς της χώρας. Φτωχοποίηση του αγροτόκοσμου, εγκατάλειψη καλλιεργειών, ξεκλήρισμα της φτωχομεσαίας αγροτιάς. Αυτά (και άλλα πολλά...) έβγαλαν και θα ξαναβγάλουν τους αγρότες στον δρόμο. Αυτό «τρέχει για να προλάβει» η κυβέρνηση με τις διώξεις και τα αγροτοδικεία. Θα διαψευστεί στην πράξη. Η ποινικοποίηση των αγώνων και η βιομηχανία διώξεων που στήνει η κυβέρνηση για την τρομοκράτηση των αγροτών δεν τους κιοτεύουν, αλλά αντίθετα τους πεισμώνουν. Και αυτό σύντομα θα φανεί.

Ηγουμενίτσα

Ο τόπος μας δεν είναι ξενοδοχείο του οργανωμένου εγκλήματος

Η «φιλοξενία» της παγκόσμιας συνάντησης των Hells Angels στο Δρέπανο, με τη συναίνεση και τις διευκολύνσεις των τοπικών αρχών, αποτέλεσε μια πρόκληση απέναντι στην τοπική κοινωνία και σε κάθε πολίτη που απαιτεί σεβασμό στον δημόσιο χώρο, στο περιβάλλον και στην ασφάλεια του τόπου.

Πίσω από τον αθώο τίτλο «Ελληνικό Φεστιβάλ Φίλων Αμερικανικής Μοτοσυκλέτας» κρύβεται μια οργάνωση που εδώ και δεκαετίες απασχολεί διεθνώς αστυνομικές και δικαστικές αρχές για σοβαρές υποθέσεις οργανωμένου εγκλήματος. Δεν πρόκειται για μια απλή τουριστική ή πολιτιστική εκδήλωση. Γι' αυτό άλλωστε κινητοποιήθηκαν ειδικές υπηρεσίες ασφαλείας, ενισχυμένες αστυνομικές δυνάμεις και μηχανισμοί ελέγχου σε λιμάνι, δρόμους και σημεία εισόδου της χώρας.

Το πιο εξοργιστικό όμως δεν είναι η παρουσία τους. Είναι η στάση των αρχών. Για άλλη μια φορά, οι κάτοικοι καλούνται να κάνουν στην άκρη. Δρόμοι κλείνουν, παραλίες αποκλείονται, δημόσιοι χώροι παραδίδονται και η καθημερινότητα χιλιάδων ανθρώπων διαταράσσεται για να εξυπηρετηθεί μια διοργάνωση που καμία σχέση δεν έχει με τις ανάγκες της τοπικής κοινωνίας.

Αυτή είναι η περίφημη «ανάπτυξη» που μας υπόσχονται. Μια ανάπτυ-

ξη που εμπορευματοποιεί τα πάντα: τις ακτές, τη φύση, τους δημόσιους χώρους, ακόμη και το δικαίωμα των κατοίκων να απολαμβάνουν τον τόπο τους. Στο όνομα του κέρδους, όλα επιτρέπονται. Ακόμη και η μετατροπή της Ηγουμενίτσας σε πεδίο εξυπηρέτησης συμφερόντων των κάθε λογής ισχυρών.

Οι ωφελημένοι είναι πάντα οι ίδιοι: μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα, τουριστικοί παράγοντες και όσοι αντιμετωπίζουν τον τόπο ως προϊόν προς πώληση. Οι κάτοικοι εισπράττουν μόνο περιορισμούς, υποβάθμιση και την απαίτηση να σιωπούν μπροστά σε αποφάσεις που λαμβάνονται ειρήμην τους.

Η Ηγουμενίτσα δεν έχει ανάγκη από τέτοιου είδους «προβολή», που τελικά αποτελεί μια τεράστια δυσφήμιση! Ο

σεβασμός στον άνθρωπο, στο περιβάλλον, στον δημόσιο χώρο και στην ιστορία του τόπου είναι πράγματα ασύμβατα με αυτό το σύστημα που βάζει πάνω απ' όλα το κέρδος. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο σε μια άλλη κοινωνία που θα αποφασίζει η ίδια για το μέλλον της και δεν θα τη μετατρέπουν σε κομπάρσο των επιχειρηματικών σχεδίων σε βάρος της κοινωνικής πλειοψηφίας.

Η προστασία του τόπου δεν θα έρθει από εκείνους που τον παρακωρούν. Θα έρθει από τους ίδιους τους κατοίκους, από τη συλλογική διεκδίκηση, την αντίσταση και την υπεράσπιση των κοινών αγαθών. Γιατί ο τόπος μας ανήκει σε αυτούς που ζουν και δημιουργούν σε αυτόν, όχι σε όσους τον χρησιμοποιούν πρόσκαιρα για τα δικά τους συμφέροντα.

Crown Iris

Μόνο στις θάλασσες των λαϊκών κινημάτων θα βυθιστούν οι σιωνιστές

Μερικές εκατοντάδες αγωνιστές και αγωνίστριες συγκεντρώθηκαν το πρωί της Τετάρτης 3/6 στο λιμάνι του Πειραιά για να εκφράσουν με την κινητοποίησή τους ότι οι σιωνιστές-φασίστες, οι φονιάδες του Παλαιστινιακού λαού, οι στρατιώτες του ισραηλινού στρατού που κάνουν την κρουαζιέρα τους στην χώρα μας για να «ξεσκάσουν» από τη γενοκτονία που διαπράττουν, είναι ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΟΙ!

Συμμετείχαν με πανό ορισμένα εργατικά σωματεία και φοιτητικοί σύλλογοι, καθώς και οργανώσεις και συλλογικότητες της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς. Αντίστοιχα με πανό και με μίρασμα προκήρυξης συμμετείχε και η Λαϊκή Αντίσταση Πειραιά. Η συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε νωρίς το πρωί στην Πύλη Ε12 του λιμανιού και αργότερα πραγματοποιήθηκε διαδήλωση ως την Πύλη Ε11. Έντονη και προκλητική η παρουσία

της αστυνομίας, ενώ κλούβες των ΜΑΤ είχαν αποκλείσει κάθε δίοδο προς το λιμάνι, περιφρουρώντας τους σιωνιστές-φονιάδες.

Με αφορμή την κινητοποίηση αναδεικνύονται ορισμένα πολιτικά ζητήματα

1. Η αφωνία του ΚΚΕ είναι συνεπής συνέχεια της πολιτικής του γραμμής, που νομιμοποιεί το σιωνιστικό μόρφωμα καλώντας την Παλαιστινιακή Αντίσταση να αποδεχτεί την κατοχή και την παραχώρηση παλαιστινιακών εδαφών. Είναι συνέχεια της «εμμονικής» στήριξης των ψηφισμάτων του ΟΗΕ και του ιμπεριαλιστικού σχεδίου «των δυο κρατών στα σύνορα του '67», που οδηγεί στην «τελική λύση» του ενός σιωνιστικού κράτους. Μάλιστα, χωρίς αιδώ, τη γραμμή της υποταγής των λαών στα ιμπεριαλιστικά σχέδια την κάνουν συνθήματα και αιτήματα στα ψηφίσματα σωματείων και συλλόγων, την αναγράφουν στα πανό των διαδηλώσεων που διοργανώνουν.

2. Για τις πολιτικές δυνάμεις που θέλουν να εκφράσουν με άδολο τρόπο την αλληλεγγύη τους στον Παλαιστινιακό λαό, θα επανέρχεται το κείμενο ερώτημα, εκβιαστικά κάθε φορά, λόγω των

εξελιξων: αντιπολεμικό-αντιιμπεριαλιστικό κίνημα ή ακτιβισμός; Για την ουσία της απάντησης θα επανέλθουμε με την πρώτη ευκαιρία. Ωστόσο, να πούμε ότι το μαζικό λαϊκό κίνημα μπορεί να αξιοποιεί επιλεκτικά τον ακτιβισμό και μάλιστα με επιτυχημένα αποτελέσματα. Ενώ ο ακτιβισμός, ως άποψη, προϊόν της ηττοπάθειας και της υποτίμησης των λαϊκών δυνάμεων, λειτουργεί ως ανάχωμα στη διαμόρφωση όρων μαζικού λαϊκού κινήματος.

Είμαστε πεπεισμένοι ότι, με βάση τις αδυναμίες του κινήματος στη δεδομένη συγκυρία, μια απογευματινή διαδήλωση στις 3/6 στο κέντρο του Πειραιά σάφιστα θα εξυπηρετούσε καλύτερα την ανάγκη ανάπτυξης αντιπολεμικού-αντιιμπεριαλιστικού κινήματος στην χώρα μας και άρα θα διαμόρφωνε καλύτερους όρους αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση.

3. Ενόψει της κινητοποίησης και βεβαίως εν μέσω προεκλογικών διαδικασιών και επαφών, ενταφιάστηκε κάθε δυνατότητα κοινής δράσης και συντονισμού. Ιεραρχήθηκε, με τη λογική του μικρομεγαλισμού, η καθόλου ή η επιλεκτική συνεννόηση για λόγους αυτοπροβολής. Αυτή η άσχημη κατάσταση επέδρασε, μεταξύ των άλλων, αρνητικά.

Ο Δήμος Χανίων

στην υπηρεσία της αμερικάνικης βάσης

Πληθαίνουν το τελευταίο διάστημα στα Χανιά οι λεγόμενες εθελοντικές εργασίες του προσωπικού της «Αμερικάνικης Ευκολίας» (!!!) και οι προσφορές στο Κοινωνικό Παντοπωλείο του Δήμου Χανίων. Μια προσπάθεια από τη μεριά των υπευθύνων της αεροναυτικής Βάσης των ΗΠΑ να ξεπλύνουν τα αιματοβαμμένα, με το αίμα χιλιάδων παιδιών και αμάχων, χέρια τους.

Από το 2012 που υπογράφηκε η συμφωνία του Δήμου Χανίων με την πρεσβεία των ΗΠΑ για «πολιτιστικές και μορφωτικές» συνεργασίες είναι μόνιμη η παρουσία των ράμπο σε «φιλανθρωπικούς αγώνες» για παιδιά με καρκίνο, τους καθαρισμούς παραλιών, σε βαψίματα σχολείων και εκκλησιών, ενώ πρόσφατα επισκέφτηκαν δυο δημοτικά σχολεία, όπου έκαναν επίδειξη πυρόσβεσης!

Στις 5 Ιούνη δημοσιεύτηκε στον τοπικό Τύπο ότι η διοίκηση της Βάσης ευχαρίστησε τον δήμο Χανίων για την παροχή... δωρεάν χρωμάτων και εξοπλισμού για το βάψιμο του περιβόλου του σχολείου Στερνών από ράμπο της Βάσης. Ταυτόχρονα ο «πολιτιστικός» σύλλογος Καμπανίου Ακρωτηρίου ευχαρίστησε «θερμά»

τους «εθελοντές της Βάσης που ανταποκρίθηκαν στο αίτημά του (!) να εξωραϊσούν το κτίριο του συλλόγου και το πάρκο στο Καμπάνι, πάλι με υλικά από τον Δήμο Χανίων». Τα δημοσιεύματα είναι αποκαλυπτικά και προκλητικά, γιατί πρώτη φορά ανακοινώνεται ότι ο Δήμος τους αγοράζει και τα υλικά για να εξωραϊζουν τον βρόμικο ρόλο τους και να δείχνουν «κοινωνικό πρόσωπο»!

Η απροκάλυπτη δουλικότητα των τοπικών παραγόντων, που έχουν μετατρέψει τα Χανιά εκτός των άλλων και σε σύγχρονη Τρούμπα, πατάει πάνω στην κατάσταση του αντιπολεμικού-αντιιμπεριαλιστικού κινήματος, το οποίο τα προηγούμενα χρόνια, παρά τις ελλείψεις του, τους ανάγκαζε να είναι πιο «μαζεμένοι».

Όμως, παρά τις «χάντρες που μοιράζουν», ο λαός μας έχει δείξει ότι δεν είναι με τους φονιάδες, αλλά με τους λαούς που αγωνίζονται για λευτεριά και ενάντια στην εμπλοκή της χώρας στους πολέμους τους! Εδώ είναι και η ευθύνη όσων μιλάνε ενάντια στον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό, να συμβάλουν στο δυνάμωμα του αντιπολεμικού-αντιβασικού-κινήματος.

«Project Trident»

Τα ναυπηγεία Ελευσίνας & Σύρου εντάσσονται στους ιμπεριαλιστικούς πολεμικούς σχεδιασμούς

Σάρκα και οστά παίρνει το τριμερές επενδυτικό πρόγραμμα «Project Trident» μεταξύ Ελλάδας, ΗΠΑ και Νότιας Κορέας για την αναβάθμιση της ναυπηγικής βιομηχανίας της χώρας. Η νέα συμφωνία, που υπογράφηκε στις 29 Μαΐου 2026 στην Αθήνα μεταξύ της ΟΝΕΧ και της νοτιοκορεατικής Hanwha Power Systems, προβλέπει επενδύσεις ύψους 1,35 δισ. ευρώ με στόχο την αναβάθμιση των ναυπηγείων Ελευσίνας και Σύρου ώστε να υποστηρίξουν την κατασκευή και συντήρηση πολεμικών και εμπορικών πλοίων αλλά και για την αναβάθμιση των λιμενικών υποδομών.

Η πρέσβης Γκιλφόιλ υπογράμμισε ότι η συμφωνία υπερβαίνει τα όρια μιας επιχειρηματικής συνεργασίας, καθώς συμβάλλει στην ανάδειξη της Ελλάδας σε ναυπηγικό και αμυντικό κόμβο, ικανό να υποστηρίξει μονάδες του 6ου Στόλου των ΗΠΑ αλλά και συμμαχικών ναυτικών δυνάμεων. Από τη μεριά τους η ντόπια άρχουσα τάξη, η κυβέρνηση και τα κυρίαρχα ΜΜΕ παρουσιάζουν τη συμφωνία για τα ναυπηγεία ως «εθνική επιτυχία», μια επένδυση δισεκατομμυρίων με χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας.

Πίσω από τα μεγάλα λόγια για «ανάπτυ-

ξη» και «γεωστρατηγική αναβάθμιση», το σχέδιο αυτό εντάσσεται στη βαθύτερη πρόσδεση της χώρας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς. Η αναβάθμιση των ναυπηγείων συνδέεται με τις πολεμικές προετοιμασίες των Αμερικανών καθώς και με ευρύτερους οικονομικούς και ενεργειακούς σχεδιασμούς στην περιοχή, σε μια περίοδο όπου ο ανταγωνισμός τους με Ρωσία και Κίνα κλιμακώνεται. Η ντόπια άρχουσα τάξη ενισχύει τα δεσμά της εξάρτησης με τις ΗΠΑ, διεκδικώντας ρόλους και κέρδη. Για τον λαό όμως οι πολεμικοί κίνδυνοι μεγαλώνουν και οι εργαζόμενοι καλούνται να θυσιάσουν δικαιώματα και κατακτήσεις για να εξασφαλιστούν οι επιχειρηματικές «επενδύσεις» και τα ιμπεριαλιστικά σχέδια. Απέναντι σε αυτή την πορεία, ο λαός και η εργατική τάξη δεν έχουν κανένα συμφέρον να στοιχισθούν πίσω από τα σχέδια της εξάρτησης και της πολεμικής εμπλοκής. Χρειάζεται αγώνας για δουλειά με δικαιώματα και ασφάλεια, ενάντια στη μετατροπή της χώρας σε ορμητήριο πολέμου και ενάντια στους δεσμούς οικονομικής, πολιτικής και στρατιωτικής εξάρτησης που βαθαίνουν καθημερινά.

Θεσσαλονίκη

Η διαδήλωση ενάντια στο ΝΑΤΟϊκό Στρατηγείο και τα πολιτικά ζητήματα που ανέδειξε

Στις 4/6 καλέστηκε στη Θεσσαλονίκη συγκέντρωση-διαδήλωση ενάντια στην ύπαρξη του ΝΑΤΟϊκού στρατηγείου NATO Rapid Deployable Corps-Greece (NRDC-GR), που βρίσκεται από το 2004 στον χώρο του Γ' Σώματος Στρατού. Η κινητοποίηση αποτέλεσε πρωτοβουλία του δημοτικού σχήματος «Πόλη Ανάποδα», το οποίο απηύθυνε ανοιχτό κάλεσμα συμμετοχής. Όπως φαίνεται και από τη δημοσιευμένη ανακοίνωση της «Πόλης Ανάποδα», το κέντρο βάρους της κινητοποίησης από πλευράς του δημοτικού σχήματος ήταν η πρόταση για απομάκρυνση από την πόλη (και όχι η κατάργηση) του Γ' Σώματος Στρατού και άρα και του ΝΑΤΟϊκού στρατηγείου, καθώς αυτό καταλαμβάνει μεγάλη έκταση στο κέντρο, η οποία σύμφωνα με πρότασή τους θα αξιοποιούνταν καλύτερα με το να μετατραπεί σε πάρκο. Η πρόταση αυτή μάλιστα βασίζεται σε αντίστοιχη που είχε κάνει προεκλογικά ο δήμαρχος της πόλης Αγγελούδης. Επιπλέον, στην ανακοίνωση ανέφεραν ως μοναδικούς υπαίτιους για τους πολέμους και τους κινδύνους που απειλούν τους λαούς τις ΗΠΑ, το Ισραήλ και τους συμμάχους τους (ανάμεσά τους και την ελληνική κυβέρνηση).

Ο συντονισμός Οργανώσεων και Συλλογικοτήτων Θεσσαλονίκης, στον οποίο συμμετείχαν το ΚΚΕ(μ-λ), η Κομμουνιστική Απελευθέρωση, η Εφημερίδα «Η Κόκκινη», το Ξεκίνημα, η ΔΕΑ, το ΜΕΡΑ 25, κάλεσε στην κινητοποίηση με ένα πολιτικό πλαίσιο που διέφερε σημαντικά από αυτό που αναδείκνυαν οι διοργανωτές. Το ΚΚΕ (μ-λ) στη σύσκεψη των οργανώσεων που πραγματοποιήθηκε, υπογράμ-

μισε ότι το αίτημα για μεταφορά του ΝΑΤΟϊκού στρατηγείου σημαίνει ότι είναι σαν να αποδεχόμαστε τη λειτουργία του και να συζητάμε τη χωροταξική του τοποθέτηση.

Αντίθετα, έθεσε το ζήτημα ότι το κύριο αίτημα που πρέπει να υιοθετηθεί είναι το να κλείσει το ΝΑΤΟϊκό στρατηγείο ως τμήμα των δομών που οι αμερικανο-ΝΑΤΟϊκοί έχουν στήσει στη χώρα και μας εμπλέκουν στους πολεμικούς τους σχεδιασμούς. Επίσης, τόνισε ότι δεν μπορεί να αναφέρεται ότι οι λαοί κινδυνεύουν μόνο από τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό και να μην αναφέρεται το γενικό πλαίσιο ανταγωνισμού των ιμπεριαλιστών που φέρνουν την ανθρωπότητα όλο και πιο κοντά σε έναν γενικευμένο πόλεμο. Αυτά τα στοιχεία έγιναν αποδεκτά και αποτυπώθηκαν στα προπαγανδιστικά υλικά του συντονισμού.

Το οξύμωρο είναι ότι ορισμένες από τις οργανώσεις που συμμετέχουν στην «Πόλη Ανάποδα», συμμετείχαν και στη σύσκεψη και στον συντονισμό Οργανώσεων και Συλλογικοτήτων της πόλης. Συμφώνησαν δηλαδή από την μία με την ανακοίνωση του δημοτικού σχήματος και παράλληλα δέχτηκαν και συμφώνησαν με το πολιτικό πλαίσιο με το οποίο ο Συντονισμός συμμετείχε στην κινητοποίηση ενάντια στο νατοϊκό Στρατηγείο...

Σε κάθε περίπτωση πρέπει να πυκνώσουν οι αντιιμπεριαλιστικές και αντιπολεμικές πρωτοβουλίες και οι δράσεις, το άνοιγμα του ζητήματος σε σωματεία και συλλόγους, καθώς και η προσπάθεια εμπλοκής ενός μεγαλύτερου αγωνιστικού δυναμικού.

«Το Σύνταγμα θέτει όρια»

Αυτό είναι το συμπέρασμα των βουλευτών της ΝΔ, όπως ρητώς και με πικρία διατυπώνεται στην αιτιολογική έκθεση της πρότασής τους προς τη Βουλή, με την οποία άνοιξε η αυλαία της συνταγματικής αναθεώρησης.

Κάτι θα ξέρουν. Γιατί ναι, το Σύνταγμα είναι κομμάτι -ίσως και θεμέλιο λίθος- του εποικοδομήματος. Και ναι, το εποικοδόμημα δεν μπορεί παρά να εξυπηρετεί και να αναπαράγει τις παραγωγικές σχέσεις από τις οποίες πηγάζει. Άρα, ναι, το Σύνταγμα στην Ελλάδα του εξαρτημένου καπιταλισμού έχει ως βασική και κύρια λειτουργία του την αναπαραγωγή της φτώχειας, των αντιδραστικών ιδεών και θεσμών καθώς και το ξεπούλημα της χώρας και του λαού στους ιμπεριαλιστές.

Κάθε εργαλείο όμως έρχεται η ώρα που «στομώνει». Και τότε χρειάζονται προσαρμογές. Το 1975 η αστική τάξη και τα αφεντικά της, υπό την πίεση του εργατικού επαναστατικού κομμουνιστικού κινήματος, με πρόσφατη τη μνήμη της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, αναγκάστηκαν να προβούν σε «εξαμβλωματικές» για τα μέτρα τους παραχωρήσεις ώστε να μπορέσουν να διατηρήσουν τα σκήπτρα τους. Οι παραχωρήσεις αυτές θέτουν πλέον όμως «όρια» εντός των οποίων η αστική τάξη δεν αισθάνεται άνετα.

Επίδικα της προωθούμενης συνταγματικής αναθεώρησης

Αν και η διαδικασία θα είναι μακρά, φαίνεται πως επανέρχονται μετ' επιτάσεως τρία καίρια μέτωπα πάλης για τον λαό μας:

Πρώτον, το μέτωπο της δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης. Διότι στην αστική τάξη και τα αφεντικά της δεν φτάνουν πλέον οι ερμηνευτικές ακροβασίες του πρόσφατου παρελθόντος. Δεν τους αρκεί δηλαδή να διαβάζουν στο άρθρο 16 του Συντάγματος πως «η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου» και να μεταφράζουν στη δική τους γλώσσα ότι «**επιτρέπεται η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων στην Ελλάδα**». Ίσως και να αντιλαμβάνονται πως με τέτοιου είδους ακροβασίες δεν «ξεγράφουν» οι πρόσφατοι -αλλά και παλαιότεροι- αγώνες που ξέσπασαν ενάντια στην de facto αναθεώρηση του άρθρου 16. Εξ ου και οι βουλευτές της ΝΔ προτείνουν στο άρθρο 16 του Συντάγματος να θεσπιστεί «**δυνατότητα παροχής ανώτατης εκπαίδευσης από νομικά πρόσωπα πανεπιστημιακής εκπαίδευσης που μπορεί να έχουν δημόσιο ή ιδιωτικό χαρακτήρα με πλήρη αυτοδιοίκηση, υπό την εποπτεία του Κράτους**».

Δεύτερον, το μέτωπο της αξιολόγησης και της μονιμότητας στο δημόσιο. Η ΚΟ της ΝΔ προτείνει την αναθεώρηση του άρθρου 103 του Συντάγματος ώστε να θεσπιστεί «**υποχρέωση αξιολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων, με βάση τις αρχές της αμεροληψίας, της ουδετερότητας, της επαγγελματικής ικανότητας και της αποδοτικότητας**». Προβλέπεται θέσπιση νόμου που θα ορίζει «**τη διαδικασία της αξιολόγησης, τα κριτήρια, τις επιβραβεύσεις πέραν του βασικού μισθού που συνδέονται με τα προσόντα και την απόδοση και τις συνέπειες που μπορεί αυτή να επιφέρει, συμπεριλαμβανομένης της οριστικής παύσης, ύστερα από απόφαση του υπηρεσιακού συμβουλίου**». Το σύστημα έχει καταφέρει ήδη

σημαντικά χτυπήματα στη μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων, με κυριότερο το γεγονός πως η Χρύσα Χοτζόγλου βρίσκεται εκτός σχολείου για παραπάνω από έναν χρόνο για συνδικαλιστικούς λόγους. Παραπέρα όμως, και παρά τους πανηγυρισμούς του ΚΚΕ για την «κόκκινη ΑΔΕΔΥ», φαίνεται πως το σύστημα διαβλέπει ευκαιρία ιστορικών διαστάσεων επίθεσης, υποχρεώνοντας ΟΛΟΥΣ τους δημοσίους υπαλλήλους να αξιολογούνται και προβλέποντας παράλληλα ρητά ότι αποτέλεσμα της αξιολόγησης θα είναι και η απόλυση δημοσίων υπαλλήλων. Κοινώς, η κυβέρνηση σηκώνει το γάντι απέναντι στους εργαζόμενους στο δημόσιο, ακριβώς όπως είχε προαναγγείλει εδώ και έναν χρόνο πως θα πράξει, δήθεν «για να αποφευχθούν νέα Τέμπη».

Τρίτον, το μέτωπο της αιματοβαμμένης, πλην πολυπόθητης για την αστική τάξη «ανάπτυξης». Σε ένα περιβάλλον οξυτάτης στεγαστικής κρίσης, η οποία έχει τροφοδοτήσει την αδυσώπητη κερδοφορία του κατασκευαστικού κεφαλαίου, η ΚΟ της ΝΔ προτείνει: συνταγματική θέσπιση της δυνατότητας μεταφοράς συντελεστή δόμησης («**δυναμική πολεοδομία**»), συνταγματική πρόβλεψη κινήτρων «**για σταθερό φορολογικό καθεστώς σε στρατηγικές για την εθνική οικονομία ιδιωτικές επενδύσεις**» και «**φορολογική αποκέντρωση**», δηλαδή δυνατότητα επιβολής τοπικών ή ειδικών φόρων και βαρών από τους ΟΤΑ. Με απλά λόγια, η ΝΔ προτείνει να «**λυθούν**» συνταγματικά τα χέρια της αστικής τάξης και των ιμπεριαλιστών από μια σειρά δεσμεύσεων που «**καθυστερούν**» τις «**business**» και παράλληλα ο λογαριασμός να μετακυληθεί για άλλη μια φορά στον λαό.

Ανομολόγητοι πλην πανθομολογούμενοι φόβοι του συστήματος

Ανάμεσα στις υπόλοιπες προς τροποποίηση διατάξεις φιγουράρουν οι εξής προτάσεις: επαναδιαπραγμάτευση των «**νόμιμων προϋποθέσεων ίδρυσης και λειτουργίας πολιτικών κομμάτων**» και των προϋποθέσεων συμμετοχής τους στις εκλογές, αναπροσαρμογή του εκλογικού συστήματος της χώρας με κατεύθυνση την εξασφάλιση της «**κυβερνησιμότητάς**» της, ισχυροποίηση του ρόλου της δικαστικής εξουσίας σε ζητήματα ελέγχου της συνταγματικότητας νόμων, εκπόνηση του προϋπολογισμού κατά τρόπο που θα διασφαλίζει «**βιώσιμη δημοσιονομική λειτουργία**», επανακαθορισμός των όρων κίνησης ποινικής δίωξης εις βάρος πολιτικών προσώπων, ανάθεση ειδικών διοικητικών καθηκόντων σε δικαστικούς λειτουργούς με απόφαση της Βουλής!

Χωρίς να μπορεί να προβλέψει κανείς πού ακριβώς θα καταλήξουν όλες αυτές οι προτάσεις, το ζήτημα που τίθεται δια της πλαγίου είναι η συνεχώς αυξανόμενη πολιτική κρίση που διατρέχει το σύστημα. Ήτοι πως, σε ένα κατακερματισμένο πολιτικό σκηνικό, στο οποίο δεν διαφαίνεται άμεσα τουλάχιστον επαναφορά του παλαιού τύπου κραταιού «**δικομματισμού**», προκύπτει και η ανάγκη «**αναστήλωσης**» του πολιτικού συστήματος με άλλα μέσα. Ακόμα και με επαναδιαπραγμάτευση της «**μοιρασιάς**» μεταξύ των περιβόητων «**τριών εξουσιών**». Δεν αποτελεί όμως όλη αυτή η ανησυχία, παρά έμμεση απόδειξη πως τα «**think tanks**» των απέναντι φοβούνται πως το πολιτικό τους «**εποικοδόμη-**

μα» είναι ένας πύργος από τραπουλόχαρτα, έτοιμος να εισέλθει σε σοβαρές περιδινήσεις, ακόμα και με ελάχιστα σκιρτήματα κινητοποιήσεων του λαού μας;

Ασκήσεις συναίνεσης για το αστικό πολιτικό προσωπικό

Για όλα τα παραπάνω, τα κόμματα της αστικής αντιπολίτευσης το μόνο που έχουν να καταλογίσουν στη ΝΔ είναι πως εκκίνησε τη διαδικασία τελευταία στιγμή - κατακαλόκαιρο ή πως επιχειρεί αλλαγή πολιτικού κλίματος, ελέω των σκανδάλων που ξεφυτρώνουν ακατάπαυστα στα γραφεία των «**αρίστων**» της. Ο υπερτονισμός αυτών των πτυχών αποτελεί ομολογία συμφωνίας όλων τους στα ζητούμενα που τίθενται από τη ΝΔ. Γι' αυτό, και παρά τους «**ανένδοτους**» που κηρύχθηκαν και πάλι, όχι και πολύ «**κάτω από το τραπέζι**», όλα τα

αστικά κόμματα βρίσκονται σε ανοικτές ζυμώσεις προς διερεύνηση πιθανών συναινέσεων. Έχει τεθεί άλλωστε στην ημερήσια διάταξη και το ζήτημα της διαμόρφωσης μετεκλογικά συνεργασιών με ορίζοντα «**κυβερνησιμότητας**»...

Μήπως να πιάσουμε κι εμείς μολύβι και χαρτί;

Είναι ξεκάθαρο πως το πολιτικό προσωπικό του συστήματος «**κάνει τους λογαριασμούς του**» και αξιοποιώντας τη διαδικασία της συνταγματικής αναθεώρησης θα εντείνει την επίθεση. Δεν θεωρούμε ότι ο ρόλος των σωματείων και των αγωνιστών είναι να κάτσουν στα θρανία και να διαμορφώσουν τις δικές του «**αντιπροτάσεις**». Αντιθέτως, έχουμε κάθε λόγο να τους πετάξουμε το γάντι πίσω στα μέτωπα που μας ανοίγουν. Με απεργίες, διαδηλώσεις, κινητοποιήσεις!

Το drone της Λευκάδας στόχευε ρώσικο πολεμικό πλοίο Ο πόλεμος της Ουκρανίας έφτασε ήδη στη Μεσόγειο!

Σύμφωνα με αποκλειστικό άρθρο του «**Ριζοσπάστη**» του περασμένου Σαββατοκύριακου, το ουκρανικό πλωτό drone που βρέθηκε στη Λευκάδα είχε στόχο πλοίο του ρώσικου Πολεμικού Ναυτικού, το οποίο συνόδευε εμπορικό πλοίο του «**σκιάδους στόλου**» της Ρωσίας στη Μεσόγειο.

Η Ουκρανία έχει ξανακάνει επιθέσεις με πλωτά drones σε πλοία του «**σκιάδους στόλου**» της Ρωσίας, τον Δεκέμβρη του 2025 νοτιοδυτικά της Κρήτης και τον Μάρτη του 2026 νοτιοανατολικά της Μάλτας. Αυτή τη φορά όμως, ο στόχος ήταν στρατιωτικός, έστω κι αν το χτύπημα δεν έγινε.

Οι μυστικές επιχειρήσεις της Ουκρανίας στη Μεσόγειο μοιάζουν με καλοστημένο σενάριο, όμως είναι πραγματικές και, προπαντός, επικίνδυνες. Περιλαμβάνουν ένα μυστικό πλοίο-στρατηγείο, που λειτουργεί ως πλωτή βάση για drones, βάσεις στη δυτική Λιβύη που συσχετίζονται με δυνάμεις του NATO και δορυφορικές συνδέσεις που παρέχονται από αμερικάνικη εταιρεία. Οι ίδιες οι ουκρανικές υπηρεσίες έχουν ενημερώσει πως θεωρούν τα πλοία ρωσικών συμφερόντων νόμιμους στόχους.

Ο πόλεμος της Ουκρανίας, ο οποίος

αποτελεί πεδίο προετοιμασίας των όρων για ένα νέο παγκόσμιο μακελειό, έχει ήδη επεκταθεί γεωγραφικά και έξω από τις βασικές εμπόλεμες ζώνες της χώρας. Η Μεσόγειος είναι θέρετρο επιχειρήσεων, έστω και μυστικών και περιορισμένων, τουλάχιστον προς το παρόν. Όμως αυτό μπορεί να αλλάξει πολύ γρήγορα, οι σπίνες που μπορούν να ανάψουν πυρκαγιές υπάρχουν. Τι θα γινόταν, άραγε, αν το drone της Λευκάδας έβρισκε τον στόχο του;

Από τη μεριά της, η ελληνική κυβέρνηση, που «**εξεπλάγη**» από την υπόθεση της Λευκάδας και έκανε διάβημα διαμαρτυρίας στην Ουκρανία, ήξερε πολύ καλά τι γίνεται, όπως και όλοι οι σύμμαχοί της, εκεί στη «**σωστή πλευρά της Ιστορίας**». Ξέρει πολύ καλά σε τι κινδύνους βάζει τη χώρα και τον λαό, όταν υποστηρίζει, ουσιαστικά, μυστικές πολεμικές επιχειρήσεις που εξελίσσονται λίγα χιλιόμετρα από τα σύνορα.

Και όλα αυτά, δίπλα στις ...φανερές παραχωρήσεις βάσεων, λιμανιών, αεροδρομίων, χερσαίων, εναέριων και θαλάσσιων διαδρόμων στους NATOϊκούς φονιάδες για τις επιχειρήσεις τους στην Ουκρανία, στο Ιράν, στην Παλαιστίνη και όπου χρειαστεί...

Η 95η Γενική Συνέλευση/Συνέδριο της ΔΟΕ

Μακριά από τον κλάδο και κόντρα στους αγώνες

Από τις 23 ως τις 26 Ιούνη θα πραγματοποιηθεί στην Αθήνα το Συνέδριο της ΔΟΕ. Το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο δεν καταθέτει απολογισμό, αν και κατά τη διάρκεια της διετούς θητείας του εξελίχθηκε μια πρωτοφανής σε αγριότητα επίθεση στους εκπαιδευτικούς και στο δικαίωμα των παιδιών του λαού στις δωρεάν σπουδές.

Σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη του Συνεδρίου, θα συζητηθούν μόνο δύο θέματα, που εισηγείται το απερχόμενο ΔΣ στον κλάδο. Το πρώτο αφορά το νέο Πειθαρχικό Δίκαιο, αλλά δεν απαιτεί κατάργηση του νόμου, δεν απαιτεί να σταματήσουν τα πειθαρχικά και οι αργίες. Ζητά να φύγουν οι υπερβολές, να γίνουν βελτιώσεις και να επανέλθουν οι αιρετοί στα Πειθαρχικά Συμβούλια. Το δεύτερο θέμα αφορά την αντανάκλαση του δημογραφικού ζητήματος στο σχολείο. Επικαλείται την επιστημονική ημερίδα που διοργάνωσε για το θέμα, που αναπαράγει τον «εθνικό» πανικό του

συστήματος. Οι συγχωνεύσεις και η αδιοριστία θεωρούνται συνέπειες της δημογραφικής κρίσης και όχι της επίθεσης της κυβέρνησης στη δωρεάν δημόσια εκπαίδευση!

Στην εισήγησή του το ΔΣ δεν έχει τίποτα να πει για τις αντιστάσεις που αναπτύχθηκαν και τις μάχες που δόθηκαν από κομμάτια της βάσης του κλάδου. Δεν υπάρχει ούτε μία λέξη για τις χιλιάδες διώξεις, την τρομοκρατία της αξιολόγησης, την πρωτοφανή σε αγριότητα επίθεση της κυβέρνησης στην εκπαίδευση, στη δουλειά μας και τη ζωή μας. Δεν γίνεται καν νύξη για διεκδίκηση αυξήσεων στους μισθούς. Δεν υπάρχει αναφορά στους αγώνες που αναπτύχθηκαν τα τελευταία χρόνια ενάντια στη βιομηχανία διώξεων των εκπαιδευτικών, ούτε στη μάχη που δίνει η βάση του κλάδου ενάντια στην αξιολόγηση. Αντιμετωπίζει την κυβέρνηση ως συνομιλήτη και όχι ως αντίπαλο, της ζητάει διάλογο, σαν να μη δημιούργησε αυτή τα προβλήματα. Ζητά την εξουσιοδότηση των συνέδρων

«για λήψη κινηματικών αποφάσεων ανάλογα με τις εξελίξεις».

Το μέγα ζήτημα που κυριαρχεί και απασχολεί τις παρατάξεις είναι η αλλαγή των συσχετισμών στο ΔΣ. Οι κυβερνητικές παρατάξεις, παρά την πρωτιά του ΠΑΜΕ στις εκλογές για τους αντιπροσώπους στο Συνέδριο, έχουν σημαντική δύναμη. Φέρουν την κύρια ευθύνη για την αδράνεια των σωματείων και για τη ανυπαρξία γενικών συνελεύσεων. Το ΠΑΜΕ διεκδικεί την απόλυτη πλειοψηφία και οι Παρεμβάσεις τρίτη έδρα, επενδύοντας σε συνεργασία με το ΠΑΜΕ για να κινηθούν αλλιώς τα πράγματα. Λένε πως αν υπάρχει αριστερή πλειοψηφία θα έρθουν καλύτερες μέρες για τον κλάδο.

Δεν ξέρουμε πώς θα κατασταλάξουν τα τελικά αποτελέσματα. Η επίθεση του συστήματος θα συνεχιστεί και δεν μπορεί να της αντιπαραθεθεί η λογική που από κοινού ακολουθούν, θέλοντας κίνημα στα πλαίσια της αστικής νομιμότητας, που αποτυπώνεται στο σύνθημα «να μεί-

νουν οι νόμοι στα χαρτιά». Οι τυμπανοκρουσίες για την πρωτιά του ΠΑΜΕ στην ηγεσία της ομοσπονδίας πριν δυο χρόνια σταμάτησαν απότομα. Οι αυταπάτες για την αριστερή διακυβέρνηση της ΔΟΕ θα γκρεμοσακιστούν. Στη μάχη της καρέκλας δεν χωρούν οι μάχες που δόθηκαν ενάντια στην αξιολόγηση και τις διώξεις, ούτε αυτές που πρέπει να δοθούν.

Η γραμμή της πάλης και του αγώνα που έθεσαν οι Αγωνιστικές Κινήσεις Εκπαιδευτικών σε όλη την προεκλογική περίοδο, αλλά και πριν από αυτή, μπορεί να δώσει μαχητική διέξοδο στα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κλάδος. Η επίθεση των διώξεων, της αξιολόγησης, της διάλυσης των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών, αλλά και των δικαιωμάτων της νεολαίας στο δημόσιο σχολείο και στις σπουδές θα απαντηθεί στους δρόμους και στις συλλογικές διαδικασίες των πρωτοβάθμιων σωματείων. Με αυτή τη γραμμή θα παρέμβουν οι ΑΚΕ τόσο στο Συνέδριο, όσο και στο επόμενο διάστημα.

Εφετείο στις 2/6 για την επιστροφή του Διοικητικού Υπάλληλου Δημήτρη Αντωνίου στη δουλειά!

Εκδικάστηκε στις 2/6/2026 στο Εφετείο της οδ. Λουκάρεως η έφεση του πρώην Γ.Γ. του ΔΣ του Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού του Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ) και μέλους του Κ.Σ. της Ομοσπονδίας Διοικητικού Προσωπικού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (ΟΔΠΤΕ) Δημήτρη Αντωνίου.

Θυμίζουμε ότι ο επί 19 χρόνια συμβασιούχος απολύθηκε επειδή στήριξε ομόφωνη απόφαση της ΓΣ του συλλόγου του για συμβολικό αποκλεισμό -μα-

ζί με τους συλλόγους ΕΔΙΠ, ΕΤΕΠ, ΣΕΡΕΤΕ και φοιτητές-ριες- του Κέντρου Λειτουργίας και Διαχείρισης Δικτύου, υπεύθυνου για την πραγματοποίηση τηλεξετάσεων -απεργοσπαστικό μέτρο κατά των τότε μαζικών φοιτητικών καταλήψεων πανελλαδικά ενάντια στον νόμο για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Το ΕΚΠΑ απάντησε με ΕΔΕ για το ΔΣ, το προεδρείο της ΓΣ και δύο μέλη του ΚΣ της ΟΔΠΤΕ. Μηνύθηκε επίσης ο Π. Βαϊνάς, μέλος της ΕΕ της ΑΔΕΔΥ.

Εκδηλώθηκε άμεσα ένα απίστευτο κύμα συμπαραστάσης πανελλαδικά, με αποτέλεσμα την ακύρωση της απόλυσης. Ο Δ.Α. επέστρεψε στο ΕΚΠΑ στη θέση του. Λίγο πριν την επιστροφή του είχε εκλεγεί Γ.Γ. του συλλόγου με την Πρωτοβουλία Εργαζομένων, στηριζόμενος από τους συναδέλφους του. Η διοίκηση θρασύτατα αμφισβήτησε το δικαίωμα των εργαζομένων να εκλέγουν τους συνδικαλιστικούς εκπροσώπους τους. Δύο μήνες μετά την επιστροφή

του ξανα-απολύεται και προσφεύγει με αγωγή κατά του ΕΚΠΑ, έχοντας δικαιωθεί πριν την πρωτόδικη εκδίκαση και από την Επιθεώρηση Εργασίας.

Στις 17/2/2025 εκδικάστηκε η προσφυγή και η απόφαση τον δικαίωσε εν μέρει. Αναγνώρισε τις πάγιες και διαρκείς ανάγκες που εξυπηρετούσε κι εκδίκασε αποζημίωση απόλυσης. Ο Δ.Α. συνέχισε να διεκδικεί την επιστροφή του με την έφεση που κατέθεσε.

Στις 2/6/2026 με μαζική στήριξη από το σωματείο του, την ΟΔΠΤΕ, συλλόγους του ΕΚΠΑ, φοιτητές-ριες, σωματεία δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, την Ανοικτή Συνέλευση Ενάντια στις Συνδικαλιστικές Διώξεις και Απολύσεις, συλλογικότητες κι αλληλέγγυους, εκδικάστηκε η έφεση. Το κίνημα απάντησε στην κυβέρνηση. **Κανείς μόνος. Ο αγώνας ενάντια σε όλες τις διώξεις (σε εκπαιδευτικούς, φοιτητές, εργαζόμενους, κοινωνικούς αγωνιστές) θα συνεχιστεί με πείσμα και επιμονή!**

Εξάλλου, στις 9/6, στις εκλογές για νέο ΔΣ στον Σ.Δ.Π. Πανεπιστημίου Αθηνών, η Πρωτοβουλία Εργαζομένων στο Πανεπιστήμιο Αθηνών κράτησε τις δυνάμεις της, παρά το πολωμένο κλίμα εναντίον της.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΚΛΟΓΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΔΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ							
Εκλογές για ΔΣ 2026				Εκλογές για ΔΣ 2024			
παρατάξεις	ψηφοί	ποσοστό	έδρες	παρατάξεις	ψηφοί	ποσοστό	έδρες
Α.Ε.Π.Α.	115	39,12%	3	Α.Ε.Π.Α.	133	44,78%	3
Δ.Α.Σ.	92	31,29%	3	Δ.Α.Σ.	75	31,29%	3
 ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ	87	29,59%	3	 ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ	89	29,96%	3
ΑΚΥΡΑ/ΛΕΥΚΑ	8			ΑΚΥΡΑ/ΛΕΥΚΑ	9		
ΕΓΚΥΡΑ	294			ΕΓΚΥΡΑ	297		
ΨΗΦΙΣΑΝ	302			ΨΗΦΙΣΑΝ	306		

Χιλιάδες συμβασιούχοι στους Δήμους «μπαλάκι» μεταξύ κυβέρνησης, επίδοξων «νομοθετών» και ξεπουλημένων συνδικαλιστικών ηγεσιών

Εν αναμονή του σχεδίου της κυβέρνησης για τη μοριοδότηση των συμβασιούχων, η ΠΟΕ-ΟΤΑ προκήρυξε 24ωρη απεργία για τις 12 Ιουνίου. Για την οποία μάλιστα δεν κάλεσε καν κεντρική απεργιακή συγκέντρωση, αλλά ξεχωριστές συγκεντρώσεις στα δημαρχεία! Σύμφωνα με δηλώσεις της, σε περίπτωση που «το σύστημα της μοριοδότησης δεν θα διασφαλίζει τη μόνιμη και σταθερή εργασία για τους εργαζόμε-

νους ΕΣΠΑ θα προχωρήσει σε «κλιμάκωση». Σε κάθε περίπτωση, βέβαια, είχε ανακοινώσει πως την προηγούμενη της απεργίας θα συνεδρίαζε για να εκτιμήσει τις προτάσεις της κυβέρνησης. Και βέβαια αυτό έκανε. Συνεδρίασε την Πέμπτη 11 Ιουνίου και αποφάσισε, με πλειοψηφία ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ, ότι η απεργία... αναστέλλεται!

Πόσο πιο κάτω μπορούν να πάνε αυτές οι συνδικαλιστικές ηγεσίες; Βάφτι-

σαν «λύση» την πρότασή τους για μοριοδότηση μέσω προκήρυξης και τώρα που η κυβέρνηση την ανακοίνωσε... ικανοποιήθηκαν. Πού είναι οι εργαζόμενοι σε όλο αυτό; Όλοι θυμούνται τι έγινε στο παρελθόν με αντίστοιχες προκηρύξεις, που άφησαν εκτός δουλειάς χιλιάδες συμβασιούχους. Πού είναι το δικαίωμα αίτημα για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους;

Έχουν περάσει 2 μήνες από τα πρώτα

δημοσιεύματα περί κατάργησης των προγραμμάτων ΕΣΠΑ και 1,5 μήνας από τη μαζικότερη απεργία της 24ης Απριλίου, όπου χιλιάδες συμβασιούχοι στις κοινωνικές δομές βγήκαν μαζικά στους δρόμους δείχνοντας τη διάθεσή τους για συνέχεια. Όλο αυτό το διάστημα κι ενώ ο κόσμος έδειξε τις διαθέσεις του, οι συνδικαλιστικές ηγεσίες τους κοροϊδεύουν. Από την πρώτη κιόλας ημέρα, βάφτισαν «νίκη» τη συνάντηση με τον

Ένταξη εργαζόμενων στα νοσοκομεία στα Βαρέα και Ανθυγιεινά Η κοροϊδία της κυβέρνησης και η ένοχη σιωπή της ΠΟΕΔΗΝ

Σε εγκαινία ανακαινισμένων τμημάτων επειγόντων έτρεχε ο υπουργός Υγείας σε όλη τη Βόρεια Ελλάδα την προηγούμενη βδομάδα, παρέα με την κουστωδία των εκάστοτε τοπικών αρχόντων και λοιπών παρατρεχάμενων, για να διαφημίσει το «έργο» του και να υπενθυμίσει προεκλογικά ότι έφτιαξε «το καλύτερο ΕΣΥ όλων των εποχών».

Στα νοσοκομεία αυτά, ανάλογα με τον συσχετισμό δυνάμεων που υπάρχουν στα προεδρεία των σωματείων, τον υποδέχτηκαν και αναλόγως. Στο Ιπποκράτειο έγινε συγκέντρωση διαμαρτυρίας με μια υποτυπώδη αντιπαράθεση από τους συνδικαλιστές, αλλά φανερά την αγανάκτηση του εργαζόμενου κόσμου που μαζεύτηκε. Στο ΑΧΕΠΑ από την άλλη, οι εκπρόσωποι του σωματείου παρακάλεσαν τον υπουργό για 10 λεπτά από τον χρόνο του και μετά έβγαλαν ανακοίνωση καταγγελίας ενάντια στους εργαζόμενους που δεν παραβρέθηκαν, χωρίς βέβαια προηγουμένως να τους έχουν καλέσει στη συγκέντρωση με κάποιον τρόπο! Στο ίδιο μήκος κύματος και το νοσοκομείο του Κιλκίς, όπου υπήρξε, όπως είπε ο πρόεδρος του σωματείου,

«πολιτισμός, χωρίς ακρότητες, αφού το σωματείο είναι σε εργασιακή ειρήνη πλέον με τη διοίκηση»!

Ο Γεωργιάδης, χρησιμοποιώντας τα νοσοκομεία σαν τα προεκλογικά του «μπαλκόνια», συναντήθηκε με τους εκπροσώπους των εργαζομένων και έκανε επίδειξη για το πόσο αναπτύχθηκε το σύστημα υγείας επί ημερών του, ενώ παράλληλα επιδόθηκε σε μια ακατάσχετη υποσχεσιολογία, τάζοντας πράγματα τα οποία έτσι κι αλλιώς μετατίθενται μετά τις εκλογές αν και εφόσον ψηφιστούν. Όμως η τραγική κατάσταση και η καθημερινή ταλαιπωρία λαού και υγειονομικών δεν κρύβεται. Το σοβαρό πρόβλημα, όπως αναδεικνύεται, είναι οι τάσεις και οι πολιτικές απόψεις που έχουν τον συσχετισμό μέσα στα ΔΣ των σωματείων, αφού στην πλειοψηφία τους είναι αντιδραστικές ή ρεφορμιστικές δυνάμεις, που δεν χάνουν ευκαιρία να δηλώσουν τη δουλικότητα και την υποταγή τους.

Στο πλαίσιο του προεκλογικού αγώνα της Νέας Δημοκρατίας, ανακοινώθηκε και η νομοθετική ρύθμιση του υπουργείου Εργασίας που αφορά την ένταξη στα Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγέλματα (ΒΑΕ) για τους νοσηλευτές, τους βοηθούς νοσηλευτές, τους οδηγούς και τους βοηθούς ασθενοφόρων-διασώστες των νοσοκομείων, των κέντρων υγείας και του ΕΚΑΒ. Το 2025, ο υπουργός υποσχέθηκε ότι θα εφαρμοστεί από την 1/1/2026, πράγμα το οποίο φυσικά δεν έγινε, αλλά η ΠΟΕΔΗΝ δεν πτοήθηκε. Συνέστησε υπομονή και έδειξε εμπιστοσύνη στον υπουργό της. Τώρα έρχεται πάλι η κυβέρνηση να τάξει ότι θα εν-

ταχθούν κάποιοι στα βαρέα και ανθυγιεινά από 1/1/2027. Πάλι όμως δεν αφορά όλους τους εργαζόμενους στον χώρο, παρά μονάχα ορισμένες ειδικότητες.

Ακόμη και από αυτούς, όμως, δεν θα μπορούν να ενταχθούν όλοι, αφού οι προϋποθέσεις που μπαίνουν για να ενταχθεί στα ΒΑΕ ένας εργαζόμενος που διορίστηκε πριν το 2012 στο νοσοκομείο, είναι σχεδόν απαγορευτικές. Έτσι, οι εργαζόμενοι που είναι κοντά στη σύνταξη, για να μπορέσουν να βγουν στα 62 έτη αντί για τα 67, θα πρέπει να εξαγοράσουν τα χρόνια που τους υπολείπονται πληρώνοντάς τα ακριβά, συμπεριλαμβανομένου και του μεριδίου του εργοδότη. Αν ένας εργαζόμενος είναι 60 ετών, για να βγει στα 62 στη σύνταξη θα πρέπει να κάνει αίτηση, να υπηρετήσει ενταγμένος στα ΒΑΕ τα 2 χρόνια που του απομένουν και να εξαγοράσει τα υπόλοιπα 10 από την τσέπη του, αφού η προϋπόθεση είναι να έχει 12 χρόνια ΒΑΕ. Μιλάμε λοιπόν για πολλές χιλιάδες ευρώ, που δύσκολα μπορούν να βρουν οι εργαζόμενοι αλλά και για ένα αρκετά μεγάλο ποσοστό εργαζομένων, αφού με βάση τα κύματα προσλήψεων στα νοσοκομεία, είναι πολλοί οι εργαζόμενοι που βρίσκονται κοντά στα 60.

Επίσης, το μέτρο αφορά μόνο το ηλικιακό όριο συνταξιοδότησης και τίποτα άλλο. Ούτε αυξήσεις στους μισθούς, ούτε ωράρια, ούτε καν επιδόματα.

Πέρα λοιπόν από την κοροϊδία που σερβίρει η κυβέρνηση στους υγειονομικούς αλλά και σε όλον τον λαό, επιχειρεί και διάσπαση των εργαζομένων ακόμη και εντός των ίδιων ειδικοτήτων.

Το αίτημα που προβάλλει εδώ και χρόνια η Ταξική Πορεία, να χαρακτηριστεί ο χώρος της περιθάλψης ως ανθυγιεινός με ό,τι συνεπάγεται αυτό, θέτει μια αγωνιστική κατεύθυνση στο κίνημα,

είναι ένα αίτημα καθολικό, που μπορεί να ενοποιήσει όλους τους εργαζόμενους να διεκδικήσουν από κοινού το δικαίωμά τους σε μισθούς, συντάξεις, ηλικία συνταξιοδότησης, συνθήκες εργασίας, ωράρια και μέρες ξεκούρασης. Αποτελεί ένα αίτημα που συγκρούεται με τις πολιτικές της κυβέρνησης και δεν αφήνει χώρο για αυταπάτες και «παζάρια» σε τραπέζια συνδιαλλαγών. Αντιθέτως, το αίτημα για ένταξη στα ΒΑΕ, εντάσσεται στις ανάγκες μιας συνδικαλιστικής ηγεσίας που θέλει απλώς να αναπαράγεται και να μη χάσει τον ρόλο της ως διαμεσολαβητής. Εξυπηρετεί μια επιδοματική πολιτική από την πλευρά της κυβέρνησης, όσο και όποτε αυτή θέλει, η οποία βρίσκεται πολύ μακριά από τις ανάγκες των εργαζομένων.

Σε αυτή τη βάση η ΠΟΕΔΗΝ, από τη μια έκανε σημαία το αίτημα για ένταξη στα ΒΑΕ, από την άλλη, ακόμη και αυτό το αίτημα παρέμεινε στα χαρτιά, χωρίς καμία απολύτως διεκδίκηση. Η ομοσπονδία αρκέστηκε μόνο σε συναντήσεις με την κυβέρνηση και σε παρακάλια. Ακόμη και μπροστά σε αυτή τη ρύθμιση, η οποία αποτελεί έναν εμπαιγμό που αποκλείει μεγάλη μερίδα των εργαζομένων και τους διασπά σε ακόμη περισσότερα κομμάτια, κρατά στάση αναμονής και σιγής. Αφήνει διάφορα κλαδικά σωματεία (πχ. τραυματιοφορείς και μαίες) και συλλόγους να βγάλουν ξεχωριστές ανακοινώσεις και να καλούν σε στάσεις εργασίας διαφορετικές μέρες, χωρίς να παρεμβαίνει και να καλέσει μαζικές, ενωτικές απεργιακές κινητοποιήσεις όλων των εργαζομένων ενάντια στη ρύθμιση. Με τον τρόπο αυτό αποδεικνύει ξανά πόσο ξεπουληματική είναι η στάση της και βάζει πλάτη στην κυβερνητική πολιτική.

► υπουργό, παρ' όλο που, σε καμία φάση, δεν δεσμεύτηκε για απόσυρση της σχετικής τροπολογίας. Πολύ γρήγορα αποδέχθηκαν τη «συζήτηση από μηδενική βάση», χωρίς να αναγνωρίζουν καν το κεκτημένο δικαίωμα στη δουλειά των χιλιάδων συμβασιούχων ως τη μοναδική βάση. Κι ενώ ο κλάδος βράζει, τον κρατάνε στη γωνία, να παρακολουθεί τις διαδοχικές συναντήσεις της ηγεσίας με κυβερνητικούς παράγοντες και την πληθώρα προτάσεων που σπέρνουν την αγωνία και την απογοήτευση. Από προτάσεις για συνέχιση της χρηματοδότησης του ΕΣΠΑ, που απλά θα παράτεινε την ομηρία, νομοθετικές προτάσεις για «μετατροπή των συμβάσεων σε αορίστου χρόνου» (όχι μονιμοποίηση με όρους «κανονικού» δημοσίου υπαλλήλου), ως την πρόταση για μοριοδότηση μέσω προκήρυξης. «Εποικοδομητικές» προτάσεις προς το σύστημα, στις οποίες πρωταγωνιστούν από τους δημάρχους ως τη ΔΑΣ-ΠΑΜΕ και από την ΠΟΕ-ΟΤΑ ως την ΑΚΙΣ-ΟΤΑ και απέχουν χιλιόμετρα από το μόνο δίκαιο αίτημα της μονιμοποίησης όλων των συμβασιούχων χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Ένας διαγκωνισμός «νομοθετών» για το ποιος έχει βρει την καλύτερη φαινή και πάντα με πολλές αυταπάτες για τον ρόλο της ΕΕ, των δημάρχων, του κράτους και των νόμων.

Ακόμα και το αίτημα για κατάργηση της διάταξης Βορίδη σε καμία περίπτωση δεν εξασφαλίζει τη μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων, αφού αφορά μόνο όσους έχουν προσφύγει στα δικαστήρια και μάλιστα έχουν πρωτόδικη θετική απόφαση. Εξάλλου η κυβέρνηση όχι μόνο δεν την καταργεί, αλλά την ισχυροποιεί κιόλας, με προτεινόμενη τροποποίηση του Κώδικα Αυτοδιοίκησης που προβλέπει υποχρεωτική παρουσία εκπροσώπων των υπουργείων Εσωτερικών και Οικονομικών κατά την εκδίκαση υποθέσεων συμβασιούχων που ζητούν τη μονιμοποίησή τους.

Οι εργαζόμενοι δεν έχουν να περιμένουν τίποτα από τα δικαστήρια, τους νόμους και την ΕΕ. Δεν έχουν να περιμένουν τίποτα, όμως, και από τις συνδικαλιστικές ηγεσίες που δεν βλέπουν και, κυρίως, δεν οργανώνουν τον αγώνα τους, παρά αναζητούν «λύσεις» στους νόμους και τις εποικοδομητικές προτάσεις.

Εκλογές στον Σύλλογο Προσωπικού Εθνικού Τυπογραφείου Σημαντική άνοδος για την Αγωνιστική Κίνηση!

Την Τετάρτη 10 Ιουνίου πραγματοποιήθηκαν οι εκλογές για την ανάδειξη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Προσωπικού Εθνικού Τυπογραφείου. Το βασικό ζήτημα που χαρακτήρισε και, εν τέλει, καθόρισε το αποτέλεσμα των εκλογών ήταν η σοβαρή κίνηση και πλούσια δράση του σωματείου κατά την προηγούμενη διετία. Μια διετία όπου, για πρώτη φορά, η Αγωνιστική Κίνηση Εθνικού Τυπογραφείου είχε την πλειοψηφία του ΔΣ και κατάφερε να ζωντανέψει και να δυναμώσει το σωματείο. Ο Σύλλογος Προσωπικού Εθνικού Τυπογραφείου το προηγούμενο διάστημα έκανε πολύ σοβαρά βήματα, κατάφερε να κινητοποιήσει τα μέλη του και να κατοχυρώσει την παρουσία του σωματείου στον δρόμο και τις απεργιακές συγκεντρώσεις, ενώ είχε και μια σειρά από επιτυχίες που βελτίωσαν τους όρους δουλειάς των εργαζομένων.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τα αποτελέσματα των εκλογών, η Αγωνιστι-

κή Κίνηση Εθνικού Τυπογραφείου, στην οποία συμμετέχει και η Ταξική Πορεία, κατάφερε να συγκροτήσει ενισχυμένο ψηφοδέλτιο και σημείωσε αύξηση των ψήφων, με αποτέλεσμα να αναδειχθεί για δεύτερη φορά πρώτη δύναμη. Τα αποτελέσματα κατέγραψαν κατ' αρχάς την ξεκάθαρη ικανοποίηση των εργαζομένων από την κίνηση του σωματείου τη διετία που προηγήθηκε. Δείχνουν όμως και την εμπιστοσύνη τους για την κατεύθυνση του σωματείου το επόμενο διάστημα.

Η επίθεση στα δικαιώματα των εργαζομένων στο δημόσιο θα συνεχιστεί και θα ενταθεί. Η αξιολόγηση, ως εργαλείο τρομοκρατίας και διώξεων, εφαρμόζεται και χιλιάδες εργαζόμενοι στο δημόσιο αντιμε-

τωπίζουν ήδη πειθαρχικές διώξεις. Το επόμενο διάστημα θα έρθουν αντιμέτωποι με την εφαρμογή του νέου πειθαρχικού και την άρση της μονιμότητας. Είναι στοίχημα να μπορέσουν να δυναμώσουν τη συλλογική τους οργάνωση και τα σωματεία τους σε αγωνιστική κατεύθυνση και η ενίσχυση της Αγωνιστικής Κίνησης οφείλει να συμβάλει σε αυτό.

	Για ΔΣ (έδρες)	
	2026	2024
Αγωνιστική Κίνηση Εθνικού Τυπογραφείου	106 (6)	81 (5)
ΔΑΚΕ	36 (2)	48 (3)
Ανεξάρτητη Φωνή του Εθνικού Τυπογραφείου	21 (1)	21 (1)
Ανεξάρτητος Υποψήφιος*	11 (-)	11 (-)
Άκυρα – Λευκά	2	

*ο ανεξάρτητος υποψήφιος το 2026 ήταν διαφορετικός από αυτόν του 2024

Εκλογές στο Σωματείο Επισιτισμού-Τουρισμού Ιωαννίνων

Μπροστά στην πανελλαδική κλαδική απεργία της 24ης Ιούνη

Από τις 27 έως 30 Μαΐου πραγματοποιήθηκαν οι εκλογές του Σωματείου Επισιτισμού-Τουρισμού στα Γιάννενα. Εκλογές που αποτύπωσαν τη χαμηλή συμμετοχή -και σε σχέση με τις προηγούμενες- των εργαζομένων στο σωματείο.

Μια εικόνα εκ πρώτης όψεως αντιφατική με βάση την ένταση της επίθεσης της εργοδοσίας και του κεφαλαίου σε έναν κλάδο που, ειδικά τα τελευταία χρόνια στην πόλη, γιγαντώνεται συνεχώς, με χιλιάδες νέους εργαζόμενους. Που δεν μπορεί να αποδοθεί μόνο στην επιλογή της ημερομηνίας διεξαγωγής των εκλογών εν μέσω τουριστικής σεζόν και του «τρίημερου». Γι' αυτή την κατάσταση την κύρια ευθύνη έχουν οι δυνάμεις της ΔΑΣ (ΠΑΜΕ), που η χρόνια κυριαρχία τους έχει μετατρέψει ουσιαστικά το σωματείο σε σφραγίδα, αποκομμένο από τις πραγματικές ανάγκες και τα προβλήματα των εργαζομένων. Είναι χαρακτηριστικό ότι από τις προηγούμενες εκλογές μέχρι σήμερα δεν πραγματοποιήθηκε καμία γενική συνέλευση, με τη «δράση» του σωματείου όλο αυτό το διάστημα να περιορίζεται στη συμπλήρωση της υπογραφής του στους κομματικούς σχεδιασμούς και κινητοποιήσεις του ΚΚΕ με την ταμπέλα του εργατικού κέντρου. Με την εκλογολογιστική συνέλευση να πραγματοποιείται με μικρή συμμετοχή -ύστερα από δύο αναβολές- και την τοποθέτηση της ΔΑΣ σ' αυτήν να πιστοποιεί όλα τα παραπάνω.

Αφού, ούτε λίγο ούτε πολύ, ο απολογισμός της δράσης του σωματείου ήταν ο απολογισμός δράσης των δυνάμεων του ΚΚΕ του προηγούμενου διαστήματος. Την ίδια στιγμή, προσπαθούσε με την πολιτική της τοποθέτηση να ρίξει στάχτη στα μάτια των εργαζομένων μιλώντας για «νίκες», «επιτυχίες» και την «αντεπίθεση του εργατικού κινήματος», κρύβοντας παράλληλα την αδυναμία της να απαντήσει γιατί δεν υπήρξε κανένα κάλεσμα για την απεργία της 25 Φλεβάρη, καμία ανακοίνωση για τις συνδικαλιστικές απολύσεις, ακόμη και της προέδρου του σωματείου. Σε συνέχεια αυτών, οι αντιδημοκρατικές πρακτικές, ο ευκαιριακός και πελατιακός τρόπος προσέγγισης των εργαζομένων κατά τη διάρκεια των εκλογών, είχαν ως αποτέλεσμα -παρά το γεγονός ότι παρέμεινε πρώτη δύναμη και διατήρησε τις έδρες της- τη σημαντική απώλεια σε ψήφους (60) που κατέγραψε.

Η Ταξική Πορεία, με την παρέμβασή της πριν και κατά τη διάρκεια των εκλογών, προσπάθησε να απευθυνθεί στους εργαζόμενους και ειδικά σε ένα νέο δυναμικό, μεγάλο μέρος του οποίου αντιμετωπίζει την εργασία στον επισιτισμό ως μια προσωρινή κατάσταση και παραμένει μακριά από τις συλλογικές διαδικασίες και τον συνδικαλισμό. Να παρέμβει και να αναδείξει ότι απαιτείται η ενεργή συμμετοχή των εργαζομένων απέναντι στα πραγματικά επίδικα που τους απασχολούν. Ενάντια στην επίθεση

	Για Δ.Σ. (έδρες)	Για Εργατικό Κέντρο και Ομοσπονδία (αντιπρόσωποι αντίστοιχα)
ΔΑΣ	246 (6)	245 (5, 3)
Αντεπίθεση των Εργαζομένων	53 (1)	53 (1, -)
Ταξική Πορεία	16 (-)	15 (-, -)
Άκυρα-Λευκά	3	5

του κεφαλαίου και της εργοδοσίας, που συνεχώς εντείνεται με τους δεκάδες αντεργατικούς νόμους που διαλύουν τα εργασιακά δικαιώματα και διαμορφώνουν συνθήκες γαλέρας που καθημερινά αυξάνουν τα εργατικά «ατυχήματα». Στους μισθούς πείνας, στην εντατικοποίηση της δουλειάς με εξαντλητικά και σπαστά ωράρια, χωρίς ρεπό και χωρίς δώρα, στις κομμένες άδειες, στο ζήτημα του πολέμου. Αναδεικνύοντας πως η απάντηση σε όλα αυτά απαιτεί τη συγκρότηση και οργάνωση της πάλης των εργαζομένων. Την ανασυγκρότηση ενός εργατικού κινήματος που θα μπορεί να αντιστέκεται, να διεκδικεί και να κατακτά δικαιώματα. Και για να γίνει αυτό, θα πρέπει να ενισχυθεί η κατεύθυνση της μαζικής σύγκρουσης με το κεφάλαιο και την εργοδοσία σε αντιπαράθεση με τις λογικές του συμβιβασμού και του ρεφορμισμού, να αλλάξουν οι συσχετισμοί στα σωματεία.

Στην ίδια κατεύθυνση θα συνεχίσει και ενόψει της πανελλαδικής απεργίας

του κλάδου στις 24/6, ώστε αυτή να αποκτήσει πραγματικό νόημα, καθώς πρόκειται για μια απεργία που προκηρύχθηκε από την ηγεσία της ΠΟΕΕΤ χωρίς να εντάσσεται και να έχει προκύψει συνδικαλιστικά από κάποια προετοιμασία. Μια απεργία που για τις δυνάμεις της ΔΑΣ προσεγγίζεται ως ένας «ενδιάμεσος σταθμός κλιμάκωσης μπροστά στο συλλαλητήριο της ΔΕΘ»! Κηρύσσοντας ουσιαστικά και με αυτόν τον τρόπο την παύση των αγώνων για το επόμενο διάστημα.

Οι εργαζόμενοι, κόντρα στην υπονόμευση των συνδικαλιστικών ηγεσιών, έχουμε χίλιους λόγους να παλέψουμε την απεργία, με το να οργανώσουμε εμείς τον αγώνα μας. Σε μια περίοδο που η εργοδοσία απαιτεί με τον ιδρώτα μας να «κινούμε» την τουριστική οικονομία που γεμίζει τις τσέπες τους, να παλέψουμε για αυξήσεις πραγματικές με συλλογικές συμβάσεις εργασίας, συνθήκες ασφάλειας, ανθρώπινα ωράρια. Για δουλειά και ζωή με δικαιώματα.

Εργαζόμενοι στα NOTOS

Καμία απόλυση, καμία υποχώρηση!

Οι εξελίξεις στα NOTOS επιβεβαιώνουν με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο τι σημαίνει η «ανάπτυξη» και η «κερδοφορία» για τους εργαζόμενους. Μια εταιρεία που τα προηγούμενα χρόνια στηρίχθηκε στη δουλειά εκατοντάδων εργαζομένων, που είδε τον τζίρο και τα κέρδη της να αυξάνονται, που προχώρησε σε επενδύσεις και ανακαινίσεις, πετάει στην ανεργία εκατοντάδες εργαζόμενους της, συγκεκριμένα αυτούς που εργάζονταν στο κατάστημα της Σταδίου και Αιόλου, και δημιουργώντας έτσι τεράστια ανασφάλεια για τις οικογένειές τους. Όλες οι δικαιολογίες περί «επιχειρηματικών αναγκών» και «αντικειμενικών δυσκολιών» δεν μπορούν να κρύψουν την πραγματικότητα: όταν το κεφάλαιο κρίνει ότι μπορεί να αυξήσει την κερδοφορία του με διαφορετικό τρόπο, οι εργαζόμενοι μετατρέπονται από απαραίτητοι σε αναλώσιμοι.

Από την πρώτη στιγμή, ήταν φανερό ότι η απάντηση σ' αυτήν την επίθεση δεν μπορούσε να δοθεί μέσα από συναντήσεις πίσω από κλειστές πόρτες και αναμονή των αποφάσεων της εργοδοσίας. Απαιτούταν άμεση κινητοποίηση, πλατύ άνοιγμα του ζητήματος σε όλο τον κλάδο και κάλεσμα αλληλεγγύης προς κάθε εργαζόμενο και κάθε συλλογικότητα. Σ' αυτήν την κατεύθυνση κινήθηκε η Ταξική Πορεία, η οποία από την πρώτη ανακοίνωση του λουκέτου ανέδειξε το ζήτημα,

κάλεσε σε κοινή δράση όλες τις οργανώσεις και βρέθηκε σταθερά στο πλευρό των εργαζομένων, αναδεικνύοντας ότι το πρόβλημα δεν αφορά μόνο τα NOTOS αλλά συνολικά τον κόσμο της εργασίας.

Αντίθετα, οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ, που ελέγχουν το κλαδικό σωματείο των εμποροπαλλήλων στην Αθήνα, αλλά και την πανελλαδική ομοσπονδία μετά το τελευταίο της επεισοδιακό συνέδριο όπου αποχώρησαν οι υπόλοιποι, παρά τις

αγωνιστικές διακηρύξεις τους, κινήθηκαν για ακόμη μία φορά με χαρακτηριστική καθυστέρηση. Η αρχική αντίδραση περιορίστηκε σε ανακοινώσεις και γενικά καλέσματα οργάνωσης στα σωματεία, χωρίς να υπάρξει άμεση προσπάθεια συγκρότησης ενός μαζικού μετώπου πάλης απέναντι στην εργοδοτική επίθεση. Μόνο αφού το ζήτημα πήρε μεγαλύτερες διαστάσεις, αφού αναδείχθηκε δημόσια και αφού υπήρξαν πρωτοβουλίες

αλληλεγγύης και κινητοποιήσεις από άλλες δυνάμεις, προχώρησαν σε «ημέρες δράσης», μία ολιγομελή συγκέντρωση έξω απ' το κατάστημα τη μέρα που είχε από καιρό καλέσει η Ταξική Πορεία (2/6) και τελικά στην προκήρυξη στάσης εργασίας στις 12/6.

Το πρόβλημα δεν είναι ποιος θα ανακοινώσει πρώτος την κάθε κινητοποίηση. Το πρόβλημα είναι η πολιτική αντίληψη που θέλει τους εργαζόμενους να περιμένουν τις αποφάσεις των συνδικαλιστικών μηχανισμών αντί να οργανώνονται οι ίδιοι μαζικά και αποφασιστικά. Είναι η αντίληψη που μετατρέπει τον αγώνα σε ζήτημα διαχείρισης και χρονοδιαγραμμάτων, αντί να τον αντιμετωπίζει ως αναγκαία απάντηση απέναντι στην εργοδοτική επίθεση.

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, οι εργαζόμενοι στα NOTOS χρειάζονται πραγματική αλληλεγγύη. Χρειάζονται τη στήριξη κάθε εργαζόμενου, κάθε σωματείου, κάθε συλλογικότητας. Χρειάζεται να πιστέψουν στη δική τους δύναμη και όχι στις υποσχέσεις της εργοδοσίας ή στις αυταπάτες της αναμονής. Γιατί καμία θέση εργασίας δεν σώθηκε από μόνη της και κανένα δικαίωμα δεν χαρίστηκε. Μόνο ο συλλογικός αγώνας μπορεί να βάλει φραγμό στις απολύσεις, να υπερασπιστεί τη δουλειά και την αξιοπρέπεια των εργαζομένων.

Από πότε νοιάζεται το υπουργείο Εργασίας για την ισότητα ανδρών και γυναικών;

Στις αρχές του Ιούνη, το υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης έθεσε σε δημόσια διαβούλευση το σχέδιο νόμου με τίτλο «*Ενίσχυση της εφαρμογής της ισότητας της αμοιβής μεταξύ ανδρών και γυναικών για όμοια εργασία ή για εργασία ίσης αξίας - Ενσωμάτωση Οδηγίας (Ε.Ε.) 2023/1970*». Αυτή η οδηγία της ΕΕ (Οδηγία για την μισθολογική διαφάνεια) έχει -δήθεν- ως στόχο την εξάλειψη του μισθολογικού χάσματος ανάμεσα σε άντρες και γυναίκες, που στις χώρες της ΕΕ κυμαίνεται περίπου στο 12% και στην Ελλάδα παραμένει στο 13,4% με βάση τα πρόσφατα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ.

Η υπουργός Εργασίας Νίκη Κεραμέως δήλωσε ότι το νέο νομοσχέδιο έχει ως στόχο την εξάλειψη φαινομένων όπου το φύλο επηρεάζει τον καθορισμό της αμοιβής ενός εργαζόμενου. Συγκεκριμένα το σχέδιο νόμου προβλέπει:

- Πριν την πρόσληψη ο εργοδότης οφείλει να ενημερώνει για την αμοιβή ή το μισθολογικό εύρος της προσφερόμενης εργασίας και απαγορεύεται να ρωτάει τον εργαζόμενο το ύψος της αμοιβής του σε πρότερη εργασία.

- Μετά την πρόσληψη οι επιχειρήσεις υποχρεούνται να υποβάλλουν στοιχεία για το μισθολογικό χάσμα στις αμοιβές των εργαζόμενων τους. Αυτή η υποχρέωση θα εφαρμόζεται ετήσια για εταιρείες που απασχολούν πάνω από 250 εργαζόμενους και ανά τρία χρόνια για εταιρείες που απασχολούν πάνω από 100 εργαζόμενους.

- Ο εργαζόμενος «θα μπορεί να ρω-

τά» πού κατατάσσεται μισθολογικά και τις μέσες αμοιβές ανδρών και γυναικών για ισάξια εργασία στην εταιρεία στην οποία εργάζεται.

Το νομοσχέδιο κάνει αναφορά και στις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, αναφέροντας ότι όταν υπάρχει ΣΣΕ θεωρείται καταρχήν ότι δεν υπάρχουν «αδικαιολόγητες μισθολογικές διακρίσεις», καθώς και ότι οι ΣΣΕ μπορούν να χρησιμοποιούνται ως βάση για τη δημιουργία μισθολογικών δομών στις επιχειρήσεις.

Κατά την παρουσίαση του νομοσχεδίου, η Κεραμέως δήλωσε ότι το υπουργείο έχει ενσωματώσει ήδη 65 προτάσεις που έχουν καταθέσει οι Εθνικοί Κοινωνικοί Εταίροι, δηλαδή οι εκπρόσωποι των εργοδοτών και η ΓΣΕΕ.

Στο νομοσχέδιο, αλλά και στις δηλώσεις της υπουργού, επαναλαμβάνονται οι λέξεις «διαφάνεια», «ουδετερότητα» και «αντικειμενικότητα», καθώς και το ζήτημα της αξιολόγησης της εργασίας ενός εργαζόμενου. Διευκρινίζει, επίσης, ότι δεν τίθεται ζήτημα «αξιοκρατίας», καθώς αν υπάρχει «αντικειμενικός λόγος απόκλισης στις αμοιβές ανδρών και γυναικών» τότε δεν τίθεται κανένα ζήτημα.

Η ίση αμοιβή για ίση εργασία είναι ένα διαχρονικό αίτημα του γυναικείου κινήματος στα πλαίσια του εργατικού κινήματος. Ήταν ένα από τα βασικά αιτήματα των εργατριών κλωστοϋφαντουργίας στην απεργία της 8ης Μάρτη του 1857 στη Νέα Υόρκη. Θεωρητικά, και με βάση και προηγούμενες οδηγίες και προγράμματα της ΕΕ, η ισότητα αμοιβής ανδρών και γυναικών εφαρμόζεται εδώ και

δεκαετίες, παρ' όλο που τα νούμερα και τα στατιστικά δίνουν μια πολύ διαφορετική εικόνα. Η πραγματικότητα είναι ότι στα πλαίσια της συνολικής επίθεσης του συστήματος στα δικαιώματα των εργαζόμενων, χάνονται και μια σειρά από κατακτήσεις των γυναικών.

Πέρα από τα στατιστικά της ΕΛΣΤΑΤ στην Ελλάδα, η καθημερινότητα των εργαζόμενων κάνει ξεκάθαρο ότι αυτό το νομοσχέδιο, η κυβέρνηση, αλλά και το σύστημα συνολικά δεν νοιάζονται για τα δικαιώματα των εργαζόμενων. Η ίδια κυβέρνηση είναι που ψήφισε -και εφαρμόζει- το νομοσχέδιο για το 13ωρο. Το ίδιο κεφάλαιο είναι που επιβάλλει συνθήκες εργασιακού μείσιωνα με αποτέλεσμα τα εκατοντάδες εργοδοτικά εγκλήματα, ενώ απολύει μαζικά, όπως στο κατάστημα της Notos στην Αθήνα όπου πετάει 260 εργαζόμενους, στην πλειοψηφία τους γυναίκες, στην ανεργία. Η ίδια εργοδοσία που δήθεν θα υποχρεωθεί να κλείσει το μισθολογικό χάσμα είναι που υποχρέωσε τις πέντε εργάτριες στο εργοστάσιο «Βιολάντα» να δουλεύουν ενώ υπήρχε διαρροή προπανίου, με αποτέλεσμα τον θάνατό τους μετά από έκρηξη. Η ίδια ΕΕ που διατείνεται ότι νοιάζεται για τα δικαιώματα των εργαζόμενων γυναικών είναι που, ήδη από το 2018, επιτρέπει με βάση απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης την απόλυση εγκύων γυναικών.

Το σίγουρο είναι ότι η κυβέρνηση δεν αποφάσισε ξαφνικά να κλείσει το μισθολογικό χάσμα ανάμεσα σε άντρες και γυναίκες. Αυτό το νομοσχέδιο, όπως και

κάθε νόμος αυτού του κράτους, υπάρχει για να εξυπηρετήσει τις ανάγκες του κεφαλαίου. Διαφαίνεται η ανάγκη του κεφαλαίου να δείξει ένα πρόσωπο «δημοκρατικό» την ίδια στιγμή που εξαπολύει μια ολοένα και εντεινόμενη επίθεση σε κάθε δικαίωμα και κατάκτηση των εργαζόμενων. Το λεγόμενο «genderwashing» (δηλαδή η παραπλανητική τακτική του κεφαλαίου να χρησιμοποιεί ρητορική ισότητας των δύο φύλων για να ξεπλύνει την ευθύνη που έχει για την επιβολή αυτής της ανισότητας) είναι εμφανής. Η εργοδοσία -που κάθε 8η Μάρτη δηλώνει ότι είναι στο πλάι των εργαζόμενων γυναικών- πληρώνει τις εργαζόμενες γυναίκες πολύ λιγότερο από τους άντρες συναδέλφους τους και είναι υπεύθυνη για τα εκατοντάδες περιστατικά παρενόχλησης γυναικών στους χώρους δουλειάς. Η ίδια είναι που υποτίθεται θα έρθει να εφαρμόσει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Η ουδετερότητα, η αντικειμενικότητα και η αξιοκρατία που επικαλείται το υπουργείο, η κυβέρνηση και το σύστημα, καμία σχέση δεν έχουν με τη βελτίωση των όρων εργασίας των εργαζόμενων, ανδρών και γυναικών. **Οι εργαζόμενοι βρίσκουν το δίκιο τους στον αγώνα. Εκεί θα υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους, που τσακίζονται από την επίθεση του συστήματος. Εκεί θα κατακτήσουν και οι εργαζόμενες γυναίκες πραγματική ίση αμοιβή για ίση εργασία, χωρίς αστερίσκους και υποσημειώσεις!**

Κόφτης στα επιδόματα με το νέο Μητρώο Παροχών και Ενισχύσεων

Σε λειτουργία τίθεται το Εθνικό Μητρώο Παροχών και Ενισχύσεων (ΕΜΠΕ) με βάση την ΚΥΑ που συνυπογράφουν τα υπουργεία Οικονομικών και Ψηφιακής Διακυβέρνησης μαζί με την ΑΑΔΕ. Το νέο Μητρώο, που θα έχει σε πρώτη φάση πιλοτική εφαρμογή μέχρι τα τέλη Σεπτεμβρίου, θα περιλαμβάνει βασικά κοινωνικά και προνοιακά επιδόματα (συμπεριλαμβάνοντας και το επίδομα ανεργίας) με τελικό σκοπό την ενσωμάτωση του συνόλου των επιδομάτων.

Η ηλεκτρονική πλατφόρμα θα καταγράφει τα προσωπικά στοιχεία του δικαιούχου μαζί με αναλυτική περιγραφή κάθε ενίσχυσης και επιδόματος που λαμβάνει, συνδέοντας διαφορετικούς φορείς και μητρώα. Προφανώς αυτή η καταγραφή δεν έχει στόχο τη διευκόλυνση του δικαιούχου, αλλά τη θωράκιση των κρατικών μηχανισμών. Με αυτό τον τρόπο η κυβέρνηση, μέσω της ΑΑΔΕ, θα μπορεί εύκολα να αξιολογεί και να ελέγχει τις προϋποθέσεις για την καταβολή ενός επιδόματος και, βασικά μέσα από μια αυστηρή διαλογή, θα μπορεί να αποκλείει δικαιούχους ανάλογα με τα κριτήρια που αυτή θέτει.

Είναι διαχρονική η προσπάθεια του συστήματος να βάλει χέρι στα επιδόματα, με τη συζήτηση για την ίδρυση ενός τέτοιου μητρώου να ξεκινάει από τα πρώτα μνημονιακά χρόνια, τότε που οι κυβερνήσεις πετσόκοβαν το ένα επίδομα μετά το άλλο και χτιζόταν το συστημικό αφήγημα για τους «τεμπέληδες που ζουν από επιδόματα». Στις ση-

μερινές συνθήκες όξυνσης της αντιλαϊκής πολιτικής, έχοντας και την τεχνολογία του λεγόμενου «ψηφιακού κράτους», η κυβέρνηση της ΝΔ αξιοποιεί ένα νέο εργαλείο για να βάλει κόφτη στα δικαιώματα του λαού.

Με τον πληθωρισμό να κατατρώει το λαϊκό εισόδημα και τους μισθούς των εργαζόμενων καθηλωμένους στα

κατώτερα δυνατά επίπεδα, η κυβέρνηση το μόνο που έχει να τάξει και να προσφέρει είναι το αναμύσημα των επιδοματικών πολιτικών. Ακόμα κι αυτή η τακτική όμως, η αρκετά φειδωλή είναι η αλήθεια σε σχέση με άλλες περιόδους, των σκόρπιων και έκτακτων επιδομάτων τύπου fuel pass, σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να ελαφρύνουν το λαϊκό νοικοκυριό και, όπως όλα δείχνουν, φτάνει κι αυτή στο τέλος της. Άλλωστε η ΕΕ έχει διατυπώσει τις σχετικές κατευθύνσεις, σε ένα πλαίσιο ολοένα και πιο αυστηρό.

Με πρόσημα τη «διαφάνεια» και τον «εξορθολογισμό» των δημοσίων δαπανών, μπαίνει ένας μεγάλος φραγμός ακόμα και σε αυτά τα ψίκουλα των επιδομάτων που για μια μεγάλη μερίδα του λαού ήταν απαραίτητο συμπλήρωμα για τη στοιχειώδη επιβίωσή του. Πρόκειται για ένα ξεκάθαρο ταξικό μέτρο, αφού η αυστηροποίηση των προϋποθέσεων και το στένεμα των ορίων θα πετάξει έξω από τα μητρώα δικαιούχους από τις πιο φτωχές και ευάλωτες κοινωνικά ομάδες, βάζοντας στο στόχαστρο ανέργους, χαμηλόμισθους και μονογονεϊκές οικογένειες, και βυθίζοντας τους στην εξαθλίωση.

Τα εργατικά «ατυχήματα» τα γεννά η αντεργατική πολιτική όχι το «ατομικό λάθος» και η «κακιά στιγμή»

66 εργαζόμενοι νεκροί και 115 σοβαρά τραυματισμένοι την ώρα της δουλειάς μέσα στο πρώτο 5μηνο του 2026. Μόνο το πρώτο 20ήμερο του Μάη, ένας 46χρονος εργάτης καταπλάκωθηκε από μπάτσα σε έργο κατασκευής δικτύου ομβρίων στην περιοχή των Ιωαννίνων, ένας 52χρονος υπάλληλος του ΔΕΔΔΗΕ σκοτώθηκε σε υποσταθμό στα Πατήσια, ένας 57χρονος χτυπήθηκε από παλέτα σε μονάδα επεξεργασίας αλουμινίου στη Νέα Αρτάκη, ένας 69χρονος οικοδόμος έπεσε από σκαλωσιά στα Χανιά, ένας 47χρονος εργολαβικός εργάτης έπεσε από καλαθοφόρο στα Μέγαρα, και ο μαύρος κατάλογος των εργατικών «ατυχημάτων», δηλαδή των εργοδοτικών εγκλημάτων, δεν έχει τέλος. Όλα αυτά μόλις λίγους μήνες μετά το έγκλημα στο εργοστάσιο της «Βιολάντα» στα Τρίκαλα, με τις 5 νεκρές εργάτριες και όλα όσα έχουν αποκαλυφτεί για την εγκληματική στάση της εργοδοσίας, που οδήγησε στην έκρηξη.

Όροι και μεγέθη του ζητήματος

Τα λεγόμενα εργατικά «ατυχήματα» είναι συνυφασμένα με τους όρους εργασίας που επιβάλλει το σύστημα και το κεφάλαιο. Ο εργάτης δεν πηγαίνει στη δουλειά από κόμπι ή από θέληση, πάει από ανάγκη. Δεν πηγαίνει σ' ένα δημοκρατικό περιβάλλον όπου μπορεί να καθορίσει τους όρους. Αυτοί επιβάλλονται από το κεφάλαιο εκβιαστικά και απόλυτα και ο εργάτης απλά καλείται να υποταχθεί. Σ' αυτή τη βάση, η ταξική οπτική του ζητήματος είναι μια: για τι δηλαδή συμβαίει στη δουλειά ευθύνη για το κεφάλαιο και τα αφεντικά.

Τα τελευταία χρόνια, τα εργατικά ατυχήματα συνολικά αλλά και οι δολοφονίες εργατών συγκεκριμένα έχουν έντονη αυξητική τάση. Το 2025, τόσο οι δολοφονίες όσο και τα σοβαρά ατυχήματα ήταν διπλάσια σε σχέση με το 2022. 201 νεκροί από 104, και 332 βαριά τραυματισμένοι. Αν συμπεριλάβουμε τις εκτιμήσεις πως τα 3 στα 4 εργατικά δυστυχήματα δεν δηλώνονται, καταλαβαίνουμε το μέγεθος της δολοφονικής πραγματικότητας που σκεπάζει εργοτάξια, βιομηχανίες, δρόμους και τουριστικούς «παράδεισους».

Δεν είναι τυχαίο πως τα ατυχήματα καλπάζουν. Η σύνδεση των αντεργατικών νόμων που έχουν περάσει τα τελευταία χρόνια με την αύξηση των ατυχημάτων είναι άμεση.

1. Το χτύπημα του ωραρίου. Με μια σειρά νόμους των τελευταίων ετών προωθείται η καταπάτηση του 5ήμερου-8ώρου όπως το είχε επιβάλει η εργατική τάξη με τους αγώνες της. Ο ν. Χατζηδάκη έφερε την «ατομική διευθέτηση» του ωραρίου και τα 10ωρα, και επέκτεινε την κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας σε μια σειρά κλάδους. Ο ν. Γεωργιάδη θεσμοθέτησε την 8ήμερη εργασία και την επέκτεινε σε περισσότερους τομείς, στοχεύοντας κυρίως τη βιομηχανία. Ο ν. Κεραμέως νομομοίρησε τις συμβάσεις κατά παραγγελία, τα 13ωρα και συνολικά την πλήρη υποταγή του ωραρίου των εργαζομένων στις διαθέσεις της εργοδοσίας. Άραγε ποιος φταίει όταν εργάτες που δουλεύουν 10ωρα και 13ωρα πέφτουν από ταράτσες κι από σκαλωσιές εξαντλημένοι; Όταν τραυματίζονται με τα εργαλεία της δουλειάς; Όταν τρακάρουν στον δρόμο από και προς τη

δουλειά ή όταν η δουλειά τους είναι στον δρόμο; Για την απάντηση, θα αρκούσε ένα στοιχείο που προκύπτει απ' τα δεδομένα: τα περισσότερα ατυχήματα συμβαίνουν στο διάστημα της υπερωρίας.

2. Οι άπιαστοι όροι συνταξιοδότησης. Δεν φτάνει που τα ηλικιακά όρια είναι απάνθρωπα και που, λόγω ενσήμων, για μεγάλο κομμάτι εργαζομένων η συνταξιοδότηση είναι άπιαστο όνειρο, διευκολύνεται και το «δικαίωμα» που συνταξιούχων να συνεχίσουν να εργάζονται. Η σύνταξη άλλωστε δεν καλύπτει ούτε τις βασικές ανάγκες. Δεν χρειάζονται πολλά για να καταλάβει κανείς πως ένας 70χρονος στο γιανπύ δεν είναι και στο πιο ασφαλές περιβάλλον. Ενδεικτικά, από τα στοιχεία του 2025: 54 νεκροί ήταν κάτω των 45 ετών, 73 νεκροί μεταξύ 46 και 59 ετών, 68 νεκροί άνω των 60 ετών.

3. Η εντατικοποίηση της δουλειάς. Η ντόπια αστική τάξη καυχιείται για τη μεγάλη ανάπτυξη της χώρας, που σε κάποιον βαθμό ισχύει σε κλάδους όπως ο κατασκευαστικός. Αυτό που δεν λένε είναι πως αυτή η ανάπτυξη πατάει στο ξεζούμιομα και το αίμα των εργατών. Δεν είναι τυχαίο πως το «εμβληματικό» έργο του Ελληνικού πρωταγωνιστεί στις καταγγελίες για εργατικά ατυχήματα. Τα ασφαρικά χρονοδιαγράμματα, που φέρνουν υπέρτοκα κέρδη σε επενδυτές και εργολάβους, φορτώνονται πάνω στις πλάτες των εργατών και επιβάλλουν όρους δουλειάς απογυμνωμένους από κάθε πρόφαση ασφάλειας και υγείας. Γιατί όταν ΠΡΕΠΕΙ να γίνει η δουλειά, πάνε περίπατο και τα κράνη και οι ζώνες και τα πρωτόκολλα ασφάλειας. Το «saftyfirst» («πρώτα η ασφάλεια») που

γράφει η ΤΕΡΝΑ στα γιλέκα εργασίας της γίνεται «Capitalfirst» («πρώτα το κεφάλαιο»): αυτός είναι ο νόμος που διέπει την εργασιακή πραγματικότητα. Ιδιαίτερη πτυχή της εντατικοποίησης είναι η δουλειά με το κομμάτι. Ο κανόνας πλέον στους ντελίβερι, που, απουσιάζοντας τον μισθό απ' το ωράριο, τους ωθεί να τρέχουν ασταμάτητα ώστε να κάνουν όσο περισσότερες παραγγελίες προλάβουν, με τα γνωστά ολέθρια αποτελέσματα.

4. Οι μισθοί πείνας. Το σύστημα, πέρα απ' τη διάλυση ενός ολόκληρου πλέγματος δικαιωμάτων και κατακτήσεων, προσπαθεί να επιβάλει και μια ακόμη πραγματικότητα: με τον μισθό απλά ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙΣ. Αυτό βιώνει το σύνολο του λαού και της εργατικής τάξης. Βλέπει τον μισθό του να εξανεμίζεται από τα νοίκια και την ακρίβεια. Αυτό ωθεί μεγάλη μάζα του εργατοκόσμου να «κυνηγεί» δεύτερη και τρίτη δουλειά, υπερωρίες ή εξαρτημένη εργασία. Ζήτημα που διαπνέει και συνδέεται με όλα τα παραπάνω, καθώς είναι αυτό που αναγκάζει τον κόσμο της δουλειάς να υποτάσσεται σ' αυτές τις συνθήκες, ακόμη και να φράνεται ότι τις επιζητά. Στην πραγματικότητα πρόκειται για στυγνό εκβιασμό απ' τη μεριά του κεφαλαίου και όχι για κάποιο «δικαίωμα» ή κάποια «επιθυμία» των εργαζομένων, όπως θέλουν να το παρουσιάσουν οι εκμεταλλετές.

5. Το συνολικό αντεργατικό πλαίσιο και η αντιλαϊκή επίθεση. Πρόσθετα στα παραπάνω, όπου η σύνδεση της επίθεσης με τα εργατικά «ατυχήματα» γίνεται άμεσα αντιληπτή, υπάρχει και η συνολική επίθεση στον λαό και την εργατική τάξη. Το σύστημα, στη βάση της αποσυγκρότησης του εργατικού κινήματος, έχει καταφέρει να διαμορφώσει έναν συσχετισμό πλήρως αποπνικτικό για τον κόσμο της δουλειάς. Έχει καταφέρει ν' απαξιώσει την εργατική δύναμη, αλλά ταυτόχρονα και την ταξική συγκρότηση των εργαζομένων. Διέλυσε τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και επέβαλε την «ατομική διαπραγμάτευση». Χτυπάει σκληρά το δικαίωμα στην απεργία αλλά και τη συνδικαλιστική δράση. Προσπαθεί να υποτάξει τα σωματεία στον κρατικό έλεγχο. Έχει προχωρήσει πολύ στη διευκόλυνση του κεφαλαίου ν' απολύει όποτε θέλει και χωρίς επιβάρυνση. Προωθεί τις απολύσεις και στο δημόσιο, στέλνοντας μήνυμα σε όλους τους εργαζόμενους πως ό, τι ξέρανε σαν μόνιμη και σταθερή δουλειά ανήκει στο παρελθόν. Όλα αυτά, μαζί με άλλα τόσα που θα μπορούσαμε να αναφέρουμε, ξεκάθαρα συμβάλλουν στην αύξηση των «ατυχημάτων». Διαμορφώνουν τον σύγχρονο εργασιακό μεσαίωνα, όπου οι εργαζόμενοι δεν νοείται να διεκδικούν και να αντιστεκόναται. Η εργασία πρέπει να είναι πλήρως απαλλαγμένη από ό, τι θυμίζει δικαίωμα, ακόμα και από το δικαίωμα να γυρνάς σπίτι μετά τη δουλειά.

Το σύστημα επιδιώκει όρους διαχείρισης

Το δικαίωμα να γυρνάς σπίτι σώος μετά τη δουλειά είναι ο τρόπος που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι το ζήτημα της ασφάλειας. Στην ουσιαστική του, δηλαδή, πλευρά, ως δικαίωμά τους, το οποίο αμφισβητείται και υπονομεύεται απ' τις επιλογές της εργοδοσίας που έχουν μόνιμη προτεραιότητα τη μεγιστοποίηση του κέρδους. Απ' τη μεριά του συστήματος, που γνωρίζ

ει ότι η λειτουργία του θα παράγει και τραυματισμούς και αρρώστιες και θανάτους εργαζομένων, αυτό που επιδιώκει είναι μια τυπική διαχείριση, που θα προστατεύει το κεφάλαιο και θα διαχειρεί την ευθύνη της εργοδοσίας «προς τα κάτω» και «προς τα έξω». Αυτήν την κατεύθυνση υπηρετούν τα μέτρα που δηλώνει η κυβέρνηση ότι παίρνει σε σχέση με την υγεία και την ασφάλεια.

Στον νόμο για το 13ωρο, η κυβέρνηση επικαίρει ότι επικύρωσε δύο διεθνείς συμβάσεις της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ILO) για το ζήτημα και ψήφισε μια σειρά μέτρα. Πρόβλεψε δυνατότητα ηλεκτρονικής καταγραφής των υποδείξεων των γιανπύρων εργασίας και των τεχνικών ασφαλείας. Επέκτεινε την αξιοποίηση των τεχνικών ασφαλείας, ενισχύοντας τη χρήση τους απ' την εργοδοσία σαν φτηνών «αυτοφοράκιδων», μέσω εταιρειών Εξωτερικών Υπηρεσιών Πρόληψης και Προστασίας (ΕΞΥΠΠ) και σε βάρος της «όποιας» σχέσης τους με τις πραγματικές συνθήκες και τους κινδύνους που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στον χώρο δουλειάς. Έβαλε περιορισμένες αλλαγές για τον «συντονιστή ασφάλειας» στα τεχνικά και οικοδομικά έργα.

Παράλληλα ενίσχυσε την κατεύθυνση του «προς τα κάτω». Τέτοια είναι η εστίαση αποκλειστικά στα μέσα ατομικής προστασίας (ΜΑΠ), που όσο χρήσιμα κι αν είναι, αποτελούν την τελευταία γραμμή άμυνας για τους εργαζόμενους, καθώς το ζήτημα είναι να μην εκτίθενται σε κινδύνους, όχι να ελπίζουν ότι θα τύχει να τους καλύψουν τα ΜΑΠ ή ότι θα τους σώσει κάποιος συνάδελφος που θα ξέρει ΚΑΡΠΑ και λαβή Χάμιλκ. Τέτοια είναι η λογική της «ατομικής ευθύνης» και της «συνυπευθυνότητας», που χρησιμοποιούν τα δικαστήρια για να περιορίζουν τις όποιες αποζημιώσεις προβλέπονται για εργατικά «ατυχήματα». Στην ίδια κατεύθυνση είναι σημειώνες απ' το σύστημα και οι Επιτροπές Υγιεινής και Ασφάλειας στην Εργασία (ΕΥΑΕ), τις οποίες λέει πως ενίσχυσε η κυβέρνηση ψηφίζοντας ότι η εργοδοσία πρέπει να τις ενημερώνει εντός δύο εργάσιμων σε περίπτωση θανατηφόρου περιστατικού.

Οι ΕΥΑΕ άλλωστε είναι το βασικό πρόταγμα των συνδικαλιστικών ηγεσιών κάθε απόκλισης, που συνωστίζονται να τις επανδρώσουν. Επιτροπές που το πλαίσιο τους ορίστηκε με νόμο της δεκαετίας του '80, που εκλέγονται απ' το σύνολο των εργαζομένων σ' έναν χώρο, συμπεριλαμβανομένων των διευθυντικών στελεχών, που έχουν αποκλειστικά συμβουλευτικό προς τη διοίκηση ρόλο, που οι αρμοδιότητές τους είναι να συναντιούνται κάθε τρίμηνο με τον τεχνικό ασφαλείας, τον γιατρό εργασίας και την εργοδοσία και να προτείνουν μέτρα διαχείρισης των κινδύνων και να συμβάλλουν στην εφαρμογή τους απ' τους εργαζόμενους. Γι' αυτό ξεκαθαρίζουμε πως οι ΕΥΑΕ δεν είναι συνδικαλιστικά όργανα, ενώ ακόμα κι όταν μέλη τους επιχειρήσουν να θέσουν στα σοβαρά ζητήματα, αντιλαμβάνονται πως δεν έχουν κανένα μοχλό πίεσης. Είναι θεσμοί που στήθηκαν στη λογική της διάχυσης της ευθύνης για την υγεία και ασφάλεια, της «συνυπευθυνότητας», της μετακύλισης της εργοδοτικής ευθύνης «προς τα κάτω», προς τους εργαζόμενους. Συνολικά, στη λογική των «κοινωνικών συμφερόντων» μεταξύ εργαζομένων και εργοδοσίας. Για τον ίδιο λόγο, όλες οι δυνάμεις που, περισσότερο ή λιγότερο φανερά, αντιμετωπίζουν το ζήτη-

μα της υγείας και της ασφάλειας σαν «κοινή αγωνία» τόσο των εργαζομένων όσο και των εργοδοτών, αναζητούν τη «λύση» του σε κρατικά οριοθετημένους θεσμούς. Είτε σε επίπεδο επιχείρησης (Βλ. ΕΥΑΕ), είτε σε κεντρικό επίπεδο, με επικλήσεις στην Επιθεώρηση Εργασίας, «παραινωρίζοντας» ότι οι κρατικοί μηχανισμοί υπάρχουν για να υπηρετούν το κεφάλαιο, όχι σαν «ουδέτερος διαιτητής».

Η πραγματική απάντηση βρίσκεται στη συγκρότηση των εργαζομένων

Η μόνη πραγματική βάση στην οποία μπορούν να στηριχτούν η εργατική τάξη και οι εργαζόμενοι είναι η συγκρότηση των δικών τους δυνάμεων. Αναγνωρίζοντας το δικαίωμα στην ουσιαστική ασφάλεια ως τέτοιο: δικαίωμα δικό τους, που χτυπιέται απ' την αντεργατική πολιτική. Δικαίωμα συλλογικό, σ' έναν κόσμο όπου η παραγωγή γίνεται συλλογικά και όπου όποιος μιλάει για «ατομική ευθύνη» μόνο

σκοπό έχει την απάτη και την αποσυγκρότηση. Δικαίωμα που δεν πρέπει ν' απεμπολείται, αφήνοντας τα εργοδοτικά εγκλήματα αναπάντητα, με τα συνδικαλιστικά όργανα να σφυρίζουν αδιάφορα, να αφήνουν τα θύματα χωρίς στήριξη, να αναπαράγουν την εργοδοτική λογική, υπονομεύοντας και την αποζημίωση των θυμάτων και τον αγώνα για την ανατροπή των όρων που οδήγησαν στο έγκλημα.

Συγκρότηση σε αντιπαράθεση με την εργοδοσία, που, όντας των ίδιων των εργαζομένων, θα βρίσκεται μέσα στους χώρους δουλειάς, θα αναγνωρίζει και τις ειδικές συνθήκες που εκθέτουν τους εργαζόμενους σε κινδύνους και θα παλεύει ενάντια στις επιλογές της εργοδοσίας που τους πολλαπλασιάζουν. Συγκρότηση σε αντιπαράθεση με την κεντρική αντεργατική πολιτική, που χτυπάει κάθε εργασιακό αλλά και κάθε συνδικαλιστικό δικαίωμα, που εξοπλίζει την εργοδοσία για την ένταση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων, αλλά και αποπλίζει τους εργαζόμενους απ' τα δικά τους εργαλεία υπεράσπισης των

δικαιωμάτων τους. Το ζήτημα της υγείας και της ασφάλειας ούτε δημιουργείται αυτόνομα, έξω απ' τους συνολικούς όρους που εργάζεται και ζει ο κόσμος της δουλειάς, ούτε αντιμετωπίζεται στα σοβαρά έξω απ' αυτούς. Είναι αναπόσπαστο μέρος του δικαιώματος στη δουλειά και στη ζωή, του δικαιώματος του εργαζόμενου λαού να μη θυσιάζεται για τη λειτουργία και την αναπαραγωγή αυτού του συστήματος της εκμετάλλευσης. Όσο περισσότερο το σύστημα βυθίζεται στους ανταγωνισμούς και τις αντιφάσεις του, τόσο περισσότερο αναζητά διέξοδο στην πλήρη υπαγωγή της ζωής της εργατικής τάξης και των εργαζομένων στις δικές του απαιτήσεις.

Μόνο με τον συλλογικό αγώνα ενάντια σ' αυτό το σύστημα, την πολιτική του και τη βαρβαρότητά του, μπορούμε να υπερασπιστούμε το δικαίωμά μας σε δουλειά με ασφάλεια. Και μόνο σ' αυτόν τον δρόμο μπορούμε να βελτιώσουμε τις συνθήκες για την αποτροπή των επόμενων εγκλημάτων.

Αθήνα Σημαντική η ανοιχτή εκδήλωση-συζήτηση στις 11/6

Τόσο οι εισηγήσεις όσο και η συζήτηση που πραγματοποιήθηκε στην πλατεία Αυδή η Ταξική Πορεία στην Αθήνα, ανέδειξαν ότι πίσω απ' τους εκατοντάδες νεκρούς και τραυματίες δεν κρύβεται η λεγόμενη «ατομική ευθύνη», αλλά η αντεργατική πολιτική που διαλύει κάθε εργασιακό δικαίωμα, εξοπλίζοντας την εργοδοσία, σε όλους τους χώρους δουλειάς, για να εντείνει διαρκώς την εκμετάλλευση. Παράλληλα αναδείχθηκε η αναγκαιότητα οι εργαζόμενοι να διεκδικήσουν ανθρώπινους όρους δουλειάς και εργασιακά δικαιώματα, προκειμένου να υπερασπιστούν την ίδια τους τη ζωή.

Το προηγούμενο διάστημα, η Ταξική Πορεία παρέμβηκε σε χώρους δουλειάς και εργοτάξια αναδεικνύοντας το ζήτημα των εργοδοτικών εγκλημάτων και την ανάγκη της οργάνωσης και της αντίστασης των ίδιων των εργαζομένων. Κανένας εργοδότης και κανένας

διαχειριστής αυτού του συστήματος δεν θα ενδιαφερθεί ούτε για την ακεραιότητα ούτε για τη ζωή μας. Θα τα υπερασπιστούμε μόνο μέσα απ' τους αγώνες

μας. Σ' αυτό το πνεύμα κάλεσε και τους εργαζόμενους στον κλάδο της κατασκευής να συμμετέχουν μαζικά στην απεργία στις 24/6.

Θεσσαλονίκη Έναυσμα δράσης η ανοιχτή συζήτηση της Ταξικής Πορείας

Ανοιχτή συζήτηση για το ζήτημα των εργοδοτικών εγκλημάτων πραγματοποιήσε η Ταξική Πορεία στη Θεσσαλονίκη με τη συμμετοχή συναγωνιστών, την Τετάρτη 3 Ιούνη, στο στέκι «Σφεντόνα». Μετά την εισηγητική τοποθέτηση, ακολούθησε συζήτηση και ανταλλάχθηκαν τόσο απόψεις πάνω στο ζήτημα, όσο και προτάσεις για δράση. Υπήρξε συζήτηση και προβληματισμός για τις συνθήκες που επικρατούν, για το πώς βλέπουμε το ζήτημα των Μέσων Ατομικής Προστασίας, αλλά και των Επιτροπών Υγιεινής και Ασφάλειας. Μέσα από τον διάλογο προέκυψε η ανάγκη για μια πρωτοβουλία κοινής δράσης και, με ανοιχτό κάλεσμα στις συλλογικότητες της πόλης, ορίστηκε σύσκεψη την Πέμπτη 11/6 στη «Σφεντόνα», με σκοπό τη διερεύνηση μορφών κινητοποίησης στην πόλη. Παράλληλα, οργανώνονται παρεμβάσεις σε χώρους δουλειάς, ειδικά στην κατασκευή, και εξορμήσεις με πανό και αφίσες, προπαγανδίζοντας και την απεργία οικοδόμων και μηχανικών στον κατασκευαστικό κλάδο στις 24 Ιούνη. Η ανησυχία των εργαζομένων για το ζήτημα, ειδικά και ενόψει των καλοκαιρινών μηνών και του καύσωνα, είναι φανερό και δικαιολογημένο.

Εβδομάδα εξεταστικής και πειθαρχικών διώξεων για τα πανεπιστήμια!

«**Κ**αλή εξεταστική περίοδο», εύχονται τα ιδρύματα σε δεκάδες συνδικαλιστές φοιτητές, στέλλοντας σωρεία καλεσμάτων σε πειθαρχικές ακροάσεις. Εντός μίας εβδομάδας, σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Χανιά, φοιτητές καλέστηκαν να παρουσιαστούν σε πειθαρχικά συμβούλια για το «αδίκημα» της ανοιχτής πολιτικοσυνδικαλιστικής τους στάσης σε κινηματικές δράσεις που πραγματοποιήθηκαν όχι μόνο τη τελευταία περίοδο, αλλά και χρόνια πριν.

Εφτά μήνες μετά τη σύλληψη των 15 φοιτητών της κατειλημμένης Αρχιτεκτονικής ΕΜΠ -και τις αμέσως επόμενες προσαγωγές των δικηγόρων και αλληλέγγυων στη συγκέντρωση στήριξης τους έξω από τη ΓΑΔΑ το ίδιο βράδυ- η διοίκηση του ΕΜΠ συνεχίζει να κρατά τους 15 σε καθεστώς «ομηρίας», με επαναλαμβανόμενες κλήσεις σε ακρόαση

από τα δικαστήρια για το «αδίκημα» της κατάληψης. Υπενθυμίζουμε ότι η κατάληψη της Αρχιτεκτονικής ΕΜΠ τον Οκτώβρη του 2025 ήταν απόφαση της γενικής συνέλευσης του φοιτητικού συλλόγου για τη συμμετοχή του στην πανελλαδική απεργία της 14/10 ενάντια στο ν/σ για τη θέσπιση της 13ωρης εργασίας. Σε μία περίοδο σκληρής αντεργατικής επίθεσης, και στην αρχή της τελικής ευθείας πριν την πρώτη εφαρμογή 300.000 διαγραφών, το σπάσιμο της κατάληψης από τις ομάδες ΟΠΚΕ και οι μαζικές συλλήψεις φοιτητών που υλοποιούσαν την απόφαση της συνέλευσής τους αποτέλεσε μία από τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις της κυβέρνησης και των πανεπιστημιακών διοικήσεων να τσακίσουν τις φοιτητικές κινητοποιήσεις και να εμποδίσουν τη συνέχιση και μαζικοποίησή τους.

Στην ίδια γραμμή όξυνσης της πολιτικής της φασιστικοποίησης απέναντι στη

νεολαία, μία μέρα μετά τη δικάσιμο των 15, η Πρυτανεία του ΑΠΘ έδωσε εντολή για νέα ΕΔΕ σε συνδικαλιστές φοιτητές, μέλη της Πανσπουδαστικής. Η κατάπτυστη στάση της διοίκησης του ΑΠΘ είναι πλέον πανελλαδικά γνωστή στους φοιτητές, αφού δεν κάνει ευκαιρία να δώσει τα εύσημα στην κυβέρνηση για το ελεύθερο που έχει δώσει να καλείται η αστυνομία σε επεμβάσεις εντός των χώρων Ασύλου. Η ίδια Πρυτανεία που καλεί τα ΜΑΤ να χτυπήσουν συναυλίες με δολοφονική χρήση χημικών και κρότου λάμψης σε εσωτερικούς χώρους, τώρα κάνει λόγο για «διένεξη μεταξύ φοιτητών», με ανακριτικές διαδικασίες και πειθαρχικές διώξεις γνωστών συνδικαλιστών. Πόσο μάλλον όταν αυτοί που καταγγέλλουν τα μέλη της ΠΚΣ-ΚΝΕ για τα «βίαια επεισόδια» είναι μέλη της κυβερνητικής παράταξης της ΔΑΠ, που έχουν στραγγυλοκαθίσει στα τραπέζια των διοικήσε-

ων και πειθαρχικών συμβουλίων ως οι «εκλεγμένοι εκπρόσωποι των φοιτητών», που υπερασπίζονται το πανεπιστήμιο του αστικού οράματος.

Ενός οράματος που, για να επιτευχθεί, προϋποθέτει πρώτα την επιβολή σιγής νεκροταφείου σε κάθε αμφιθέατρο. Σε αυτό το πλαίσιο, οι πειθαρχικές διώξεις των συνδικαλιστών στα Χανιά τραβούν πάνω από ένα χρόνο για το αδίκημα της... «ανακοίνωσης σε μάθημα». Το κάλεσμα του αμφιθεάτρου, δηλαδή, στη γενική συνέλευση του Πολυτεχνείου ενόψει της δεύτερης επετείου του εγκλήματος στα Τέμπη. Λάμπει το καθηγητικό κατεστημένο και η πρυτανεία του Πολυτεχνείου Κρήτης ως ένα ακόμα παράδειγμα της στράτευσης των μεγαλοκαθηγητών με την κεντρική πολιτική και τη συστημική αντίδραση, αφού πήραν στην κυριολεξία τις διατάξεις του νόμου Ζαχαράκη για το πειθαρχικό παράπτωμα της «διακοπής της ομαλής ακαδημαϊκής λειτουργίας».

Και οι τρεις -σχεδόν ταυτόχρονες- πειθαρχικές ακροάσεις σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Χανιά την πρώτη εβδομάδα του Ιούνη πήραν αναβολή ως την επόμενη κλήση, σε αόριστο χρόνο. Έξω από κάθε πειθαρχική ακρόαση, οι καλεσμένες συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας και στήριξης των διωκόμενων, δείχνουν ότι, για ένα σημαντικό κομμάτι της φοιτητικής νεολαίας, το ζήτημα δεν περνάει «στα ψιλά». Έως ένα βαθμό, οι προσπάθειες μπλοκαρίσματος των πειθαρχικών ακροάσεων αποτελούν έναν μετρήσιμο παράγοντα για τις διοικήσεις και τα κυβερνητικά επιτελεία, που επιλέγουν τη διαρκή παράταση των διαδικασιών. Σε σημείο, μάλιστα, που ακόμα και οι ίδιες οι αναβολές αποδεικνύονται και αυτές εργαλείο εκβιασμού και καταστολής των φοιτητών που συμμετέχουν ανοιχτά σε κινηματικές διαδικασίες.

Μία σειρά απόψεων μέσα στο φοιτητικό κίνημα ζυγίζουν τα αιτήματα πάλης όσον αφορά την απάντηση που πρέπει να δοθεί στα πειθαρχικά. Από την μία, το αίτημα της αθώωσης των διωκόμενων νομιμοποιεί την εκκίνηση, τη διάρκεια και την κατάληξη της δίωξης, άρα δεν μπορεί να αποτελεί κεντρικό αίτημα των κινητοποιήσεων. Από την άλλη, το μπλοκάρισμα κάθε δικάσιμου με συγκεντρώσεις και φυσική παρουσία φοιτητόκοσμου έξω από τις αίθουσες των πειθαρχικών, ενώ είναι μια αδιαμφισβήτητη κινητοποίηση που οφείλει να οργανώνεται συλλογικά, να μαζικοποιείται όλο και περισσότερο με κάθε κάλεσμα και να πετυχαίνει τη διάλυση της διαδικασίας του πειθαρχικού, είναι μία απάντηση που παραμένει μισή χωρίς τη συνέχιση των κινητοποιήσεων με στόχο την ολική παύση κάθε πειθαρχικής δίωξης και την ανατροπή της ύπαρξης του πειθαρχικού πλαισίου στα πανεπιστήμια. Οι κινητοποιήσεις έξω από κάθε πειθαρχική ακρόαση οφείλουν να στοχεύουν τον ίδιο τον νόμο Ζαχαράκη που πακετάρει όλο το οπλοστάσιο κυβέρνησης και υπουργείου ενάντια στο φοιτητικό κίνημα. Έτσι, από τη μια τα αιτήματα πάλης οφείλουν να παίρνουν υπόψιν τους τη σύνδεση κάθε ξεχωριστής πειθαρχικής δίωξης με την κεντρική επίθεση στην εκπαίδευση και το φοιτητικό κίνημα. Από την άλλη, οι κινητοποιήσεις έξω από κάθε πειθαρχικό πρέπει να οργανώνονται εντός γενικών συνελεύσεων, ανοιχτών διοικητικών συμβουλίων, μαζικών πρωτοβουλιών φοιτητών, να ζυμώνουν κάθε σχολή και φοιτητικό σύλλογο στη γραμμή της ανάπτυξης αγώνων για την ανατροπή της πολιτικής του συστήματος.

Στους δύσκολους καιρούς, όπλα μας η πράξη και θεωρία

Για τη συζήτηση στα πλαίσια των Ιδεολογικών Κύκλων Νεολαίας για την εκπαίδευση

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η συζήτηση στα πλαίσια των Ιδεολογικών Κύκλων Νεολαίας, με τίτλο «Κατανοώντας τον χαρακτήρα της επίθεσης στην εκπαίδευση, χαράσσουμε τον δρόμο του αγώνα» στο Εκτός των Τειχών στην Αθήνα. Αντίστοιχες συζητήσεις έχουν γίνει και σε άλλες πόλεις όλο το προηγούμενο διάστημα.

Οι εισηγήσεις προσπάθησαν να παρουσιάσουν με απλό και κατανοητό τρόπο, αλλά και να απαντήσουν στον βαθμό του δυνατού, μία σειρά από ζητήματα:

- Για τον ρόλο της εκπαίδευσης στον καπιταλισμό, την αντεπαναστατική θεωρία των παραγωγικών δυνάμεων και τη σημερινή θεωρία της «4ης Βιομηχανικής Επανάστασης».

- Για το πού οδηγείται ο ελληνικός καπιταλισμός και τη σύνδεση της εκπαίδευσης με την ελληνική οικονομία.

- Για το πού διοχετεύεται σταδιακά η νεολαία, τις φάσεις που πέρασε η επίθεση στην εκπαίδευση και το ποιοι είναι οι σημερινοί στόχοι της επίθεσης στο πανεπιστήμιο και στα φοιτητικά δικαιώματα.

- Για το πλαίσιο της αλλαγής που σηματοδοτούν οι διαγραφές, το κλείσιμο της στρόφιγγας εισαγωγής στην ανώτατη εκπαίδευση και την ιδεολογική διάσταση της επίθεσης.

- Για το περιβάλλον της παρέμβασης στα πανεπιστήμια, την κατάσταση του φοιτητικού συνδικαλισμού και τα καθήκοντα που θέτει.

Η πλούσια συζήτηση που ακολούθησε ανέδειξε συνολικότερες αναζητήσεις και προβληματισμούς και κατάφερε να τροφοδοτήσει και να δώσει περαιτέρω στοιχεία σε σχέση με το τι σημαίνει η λεγόμενη «σύνδεση της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας», αλλά και το πού διοχετεύεται η νεολαία που πιο βίαια από ποτέ πετιέται εκτός πανεπιστημίων. Να περιγράψει το νέο τοπίο που

ξανοίγεται στα πανεπιστήμια μετά από τις πρώτες διαγραφές, τα πειθαρχικά σε βάρος φοιτητών για πολιτική και συνδικαλιστική δράση και συνολικότερα την όξυνση της επίθεσης.

Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε επίσης στα ζητήματα βάσης-επικοδομήματος ξεκινώντας από το ζήτημα της εκπαίδευσης. Αποκαλύφθηκε η ιδεολογικοπολιτική μήτρα των τοποθετήσεων των δυνάμεων της ρεφορμιστικής αριστεράς περί της ουδετερότητας της γνώσης, της τεχνολογίας και της επιστήμης. Η αντεπαναστατική θεωρία δηλαδή των παραγωγικών δυνάμεων, η μετεξέλιξη της στη θεωρία της Επιστημονικοτεχνικής Επανάστασης, αλλά και σε αυτή της 4ης Βιομηχανικής Επανάστασης που εξηγούν απόλυτα την αποθώωση της αστικής γνώσης, αλλά και την παρερμηνεία του ρόλου του πανεπιστημίου στον καπιταλισμό.

Αναπόφευκτη ήταν και η εμβάθυνση, αλλά και η προσπάθεια ερμηνείας της θεωρίας των παραγωγικών δυνάμεων, όπως αυτή άνοιξε εντός της Σοβιετικής Ένωσης, αλλά και η πολεμική την οποία άσκησαν σε αυτήν οι κινέζοι κομμουνιστές και η ΜΠΠΕ. Η συζήτηση αυτή κέντρισε το ενδιαφέρον μιας και μεταξύ άλλων άνοιξε το θέμα της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, της παλινόρθωσης, αλλά και των μαθημάτων και των εμπειριών τις οποίες μπορούμε να αντλήσουμε από τα εγχειρήματα του προηγούμενου αιώνα...

Η συζήτηση στα πλαίσια των ιδεολογικών κύκλων ούτε ήθελε ούτε μπορούσε να κλείσει τα θέματα που θίχτηκαν. **Επιδίωξε και κατάφερε να ανοίξει την κουβέντα**, να καταπιαστεί με σοβαρά ιδεολογικοπολιτικά ζητήματα, να ενισχύσει και να συγκροτήσει το δυναμικό που την παρακολούθησε, να το προετοιμάσει για τις μάχες της επόμενης μέρας. Γιατί είναι προφανές ότι για να γίνει κατανοητό το βάθος, οι αιτίες και η όξυνση της επίθεσης στην εκπαί-

Ιδεολογικοί Κύκλοι Νεολαίας

Κατανοώντας τον χαρακτήρα της επίθεσης στην εκπαίδευση, χαράσσουμε το δρόμο του αγώνα

Τετάρτη 3/6, 19:00

ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ

Γραβιάς 10-12, Εξάρχεια

δευση, πρέπει να καταλάβουμε την κατάσταση του εξαρτημένου ελληνικού καπιταλισμού, αν βέβαια δεχόμαστε ότι η εκπαίδευση δεν είναι κάτι ουδέτερο και αταξικό. **Γιατί πρέπει να καταλάβουμε ότι οι προσπάθειες ανασυγκρότησης του φοιτητικού κινήματος απαιτούν αναβαθμισμένα ιδεολογικοπολιτικά εργαλεία που θα μας βοηθήσουν συνολικά να εξηγήσουμε τον κόσμο γύρω μας.**

Η ιδεολογικοπολιτική συγκρότηση βέβαια αν δεν συνοδεύεται από τριβή με τις φοιτητικές μάζες, από την παρέμβαση και τη δράση μέσα στους συλλογικούς χώρους της νεολαίας δεν λείει και πολλά πράγματα. Οι μάχες που θα κληθεί να δώσει η νεολαία το επόμενο διάστημα χρειάζονται πολιτικά καύσιμα για να είναι νικηφόρες. Η νεολαία που νιώθει ότι ο κόσμος τους δεν τη χωράει, που αναζητεί την προοπτική θα πρέπει να αναζητήσει λύσεις στο κίνημα. Και εμείς έχουμε τον ρόλο να της γνωρίσουμε, στον βαθμό που μπορούμε, τις κομμουνιστικές ιδέες και το όραμα μιας κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση, που θα την εμπνεύσει και θα την τροφοδοτήσει για όλα έρχονται...

Έγραψα τις δικιές μου Πανελλήνιες!

Οι φετινές Πανελλαδικές Εξετάσεις, όπως κάθε χρόνο, δεν απασχόλησαν μόνο τους μαθητές και τις οικογένειές τους, αλλά και την κοινή γνώμη. Ιδιαίτερη συζήτηση προκάλεσαν οι δηλώσεις μαθητών μετά την έξοδό τους από τα εξεταστικά κέντρα, με αρκετές από αυτές να γίνονται viral στα social media. «*Ηρθα για να βοηθήσω τους άλλους να πέσουν οι βάσεις*», «*εγώ έτσι κι αλλιώς θα πάω για δουλειά*», «*έγραψα ότι μας κυβερνούν βιαστές και δολοφόνοι*», «*έγραψα δικιές μου Πανελλήνιες, το σύστημα δεν αλλάζει, τουλάχιστον θα προσπαθήσω να μην αλλάξει εμένα το σύστημα*» ήταν μερικές από τις χαρακτηριστικές φράσεις που ακούστηκαν. Πίσω από τα σχόλια αυτά κρύβονται βαθύτερα ζητήματα που αξίζει να σχολιάσει κανείς.

Αρχικά, η προσπάθεια που γίνεται από τη μεριά του συστήματος είναι να παρουσιάσει τη νεολαία ως αδιάφορη, απροετοίμαστη ή πρόθυμη μόνο για «αβαλέ». Οι δηλώσεις των μαθητών συχνά απομονώνονται από το συνολικό τους πλαίσιο και αξιοποιούνται για να ενισχύσουν την εικόνα μιας γενιάς που δήθεν δεν ενδιαφέρεται για τη ζωή και αποτελείται από τεμπέληδες. Πρόκειται για μια σκόπιμη προσέγγιση, που κρύβει τις πραγματικές συνθήκες μέσα στις οποίες μεγαλώνουν και διαμορφώνονται οι νέοι άνθρωποι σήμερα.

Την ίδια στιγμή, στις τοποθετήσεις πολλών μαθητών μπορεί κανείς να διακρίνει στοιχεία απογοήτευσης, αβεβαιότητας αλλά και οργής και άρνησης. Οι νέοι καλούνται να ανταποκριθούν σε ένα ιδιαίτερα απαιτητικό εξεταστικό περιβάλλον (ΕΒΕ, Τράπεζα Θεμάτων κ.λπ.), ενώ ταυτόχρονα βρίσκονται αντιμέτωποι με κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα που επηρεάζουν άμεσα την καθημερινότητά τους. Η εργασιακή ανασφάλεια, το υψηλό κόστος ζωής, η δυσκολία πρόσβασης σε σπουδές χωρίς οικονομική επιβάρυνση και, το πιο σημαντικό στοιχείο, η γενικότερη αίσθηση έλλειψης προοπτικής δημιουργούν ένα κλίμα πίεσης και προβληματισμού. Μέσα σε αυτό το περιβάλλον, οι αντιδράσεις τους δεν αποτελούν απλώς εκφράσεις αδιαφορίας, αλλά προσπάθειες να δώσουν νόημα και απαντήσεις σε όσα βιώνουν.

Ένα τρίτο στοιχείο που αξίζει να σχολιαστεί είναι η διάδοση της αντίληψης ότι οι Πανελλαδικές Εξετάσεις και συνολικά η ανώτατη εκπαίδευση αφορούν μόνο λίγους και «εκλεκτούς». Η αντίληψη αυτή, που ενισχύεται από τους ταξικούς φραγμούς, οδηγεί αρκετούς μαθητές στο συμπέρασμα ότι οι σπουδές δεν αποτελούν ρεαλιστική επιλογή για τους ίδιους. Όταν η πρόσβαση στην εκπαίδευση συνδέεται όλο και περισσότερο με οικονομικές δυνατότητες, τότε είναι αναμενόμενο ένα μέρος της νεολαίας να αισθάνεται αποκλεισμένο πριν ακόμη δώσει τη μάχη. Γενικώς, με βάση αυτή την κατάσταση, εύκολα μπορεί να σκεφτεί κάποιος «*τι νόημα έχει να δώσω εξετάσεις, αφού και να σπουδάσω η προοπτική μου θα είναι να παίρνω ψίχουλα*».

Είναι, επομένως, άδικο να αποδίδεται η ευθύνη για την κατάσταση στους ίδιους τους μαθητές. Συχνά, οι ίδιοι μηχανισμοί που περιορίζουν τα δικαιώματά τους, που δυσκολεύουν την πρόσβασή τους στην εκπαίδευση, στην εργασία και στην αξιοπρεπή ζωή, είναι εκείνοι που στη συνέχεια τους κατηγορούν για έλλειψη ενδιαφέροντος ή για τεμπελιά. Η

νεολαία δεν διαμορφώνεται σε κοινωνικό κενό. Οι αντιλήψεις, οι προσδοκίες και οι επιλογές της επηρεάζονται από τις συνθήκες μέσα στις οποίες ζει.

Παρά το ασφυκτικό πλαίσιο που αντιμετωπίζουν, συνεχίζουν να αναζητούν

απαντήσεις, να εκφράζουν αγωνίες και να διεκδικούν ένα καλύτερο μέλλον. Γι' αυτό και το χρέος μας είναι αρχικά να τους ακούσουμε. Να ανοίξουμε χώρο για συζήτηση και προβληματισμό και να ενισχύσουμε τη συλλογικότητα, που έτσι κι

αλλιώς ψάχνουν, αλλά την βρίσκουν σε άλλα πεδία, π.χ. γήπεδο. Κυρίως πρέπει να βοηθήσουμε να βρεθούν με την αντίληψη της οργάνωσης απέναντι σε έναν αντίπαλο που είναι καλά οργανωμένος και όχι παντοδύναμος.

Αλβανία

Οι άνθρωποι εξεγείρονται - Τα «φλαμίνγκο» διαμαρτύρονται

Η έναρξη πρόδρομων εργασιών ισχυρής περιφράξης για τη δημιουργία φαραωνικού οικιστικού και τουριστικού έργου στην προστατευόμενη περιοχή Βιόσα-Νάρτα της νότιας Αλβανίας στην Αδριατική οδήγησε σε συγκρούσεις κατοίκων με μέλη ιδιωτικής εταιρίας που ανέλαβε τη φύλαξη του χώρου. Στο έργο είναι μπλεγμένη η εταιρία Affinity Partners του γαμπρού του Τραμπ, Τζάρνεντ Κούσνερ, ενώ έχει κάνει δηλώσεις γι' αυτό και η κόρη του, Ιβάνκα. Κυκλοφορεί ότι αφορά «επένδυση» 4 δισ. δολαρίων (!) που θα κάνει τη συγκεκριμένη περιοχή της Αλβανίας (τι άλλο;) Ριβιέρα. Από εκείνη τη στιγμή, μαζικές διαδηλώσεις πραγματοποιούνται καθημερινά στα Τίρανα. Ένας συνδυασμός παραγόντων έχει οδηγήσει στο ξέσπασμα αυτό.

Η θέα εκκοκαφένων και βαριών μηχανημάτων ανησύχησε τους κατοίκους - Αλβανούς και Έλληνες μειονοτικούς. Ιδιαίτερα γιατί εκκρεμεί το ιδιοκτησιακό καθεστώς αυτών των γαιών εδώ και 3,5 δεκαετίες, με το αλβανικό καπιταλιστικό κράτος να μην παραδίδει τίτλους ιδιοκτησίας στους φερόμενους ως ιδιοκτήτες. Μάλιστα, ξεχειλίζει ο αντικομμουνισμός για την περίοδο της σοσιαλιστικής οικοδόμησης στη γειτονική χώρα, όταν είχε καταργηθεί η ατομική ιδιοκτησία. Μετά από 45 χρόνια, λοιπόν, επανεμφανίστηκαν «ιδιοκτήτες», την περιουσία των οποίων ξεπουλά σήμερα η κυβέρνηση Ράμα, θεωρώντας ότι έχει ισχυρές αμερικανικές πλάτες. Στριμωγμένος, όμως, από τις κινητοποιήσεις, δηλώνει ότι δεν υπάρχει ακόμη «τελικό project» και υπόσχεται «διαφάνεια»!

Γεωπολιτική και Real Estate πολυτελείας, εκ πρώτης όψεως, μαρτυ-

ρούν αυτές οι κινήσεις. Η δημιουργία περιουσιακών τετελεσμένων είναι προφανής και απαραίτητη για την υλοποίηση των έργων. Κάτι που εξοργίζει τους κατοίκους που άλλα τους έταζαν. Παράλληλα, η εμπλοκή στενών συγγενών του Αμερικανού προέδρου, πέραν από το διόλου ευκαταφρόνητο ίδιον όφελος, εμπλέκει τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό πιο ενεργά στον οικονομικό τομέα -μετά τον πολιτικοστρατιωτικό- στη γείτονα. Αν μάλιστα ληφθεί υπόψη και η εμπλοκή της ίδιας εταιρίας του γαμπρού Τραμπ στη Σερβία, όλοι καταλαβαίνουν ότι δεν είναι απλά μια επένδυση. Οι Ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές δεν θα πρέπει να βλέπουν με καλό μάτι τέτοια «χωσίματα»...

Παράλληλα, φαίνεται να εμπλέκονται στο έργο τόσο το Ισραήλ όσο και οι πετρο-μοναρχίες του Περσικού κόλπου (Σαουδική Αραβία, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Κατάρ), με παρένθετη την εταιρία Κούσνερ. Δημοσίευμα του Infowar στην «Εφ.Συν.», που δεν διαψεύδεται, κάνει λόγο για σοβαρά κεφάλαια που διοχετεύονται από αυτές τις χώρες στο Ισραήλ σαν μια έμπρακτη υλοποίηση των «Συμφωνιών του Αβραάμ».

Ταυτόχρονα, η οικολογική καταστροφή ενός μοναδικού φυσικού περιβάλλοντος, που περιλαμβάνει ολόκληρα τμήματα της προστατευόμενης περιοχής αλλά και του μοναδικού νησιού της Αλβανίας που βρίσκεται απέναντι, αποτελεί πρόκληση για την ποιότητα ζωής των κατοίκων. Το σημείο αποτελεί ενδιάμεσο προορισμό για εκατοντάδες είδη πουλιών (τα φλαμίνγκο έχουν γίνει σύμβολα του αγώνα), αποκαλύπτοντας το μέγεθος της λεηλασίας της φύσης που σχεδιά-

ζεται. Αν και για τις αστικές δυνάμεις που αντιπολιτεύονται τον Ράμα τα περιβαλλοντικά ζητήματα είναι απλώς πρόσχημα, για τους κατοίκους είναι όρος ανθρώπινης διαβίωσης. Η αλλαγή του τοπίου με την οριστική αναδιαμόρφωση του ανάγλυφου και την τεράστια τσιμεντοποίηση (γίνεται λόγος για τουλάχιστον 1.000 ξενοδοχειακές κλίνες και 200 αυτοτελείς κατοικίες!) μαρτυρούν το τι σχεδιάζεται.

Οι σχετικά «νεοφώτιστοι» στον καπιταλισμό αστοί της Αλβανίας και οι κυβερνήσεις τους, παρά την «τεχνογνωσία» που τους παρέχεται αφειδώς από τη Δύση (η Αλβανία είναι μέλος του ΝΑΤΟ και συνιστώσα του Συμβουλίου Διεύθυνσης της ΕΕ με τα δυτικά Βαλκάνια), επιχειρούν να ξεπουλήσουν τη χώρα και να ιδιωτικοποιήσουν τις ομορφιές της κάπως χονδροκομμένα. Η προσπάθειά τους αυτή έρχεται να συναντηθεί με τη διευρυμένη οργή και αγανάκτηση των λαϊκών μαζών εξαιτίας της αντιλαϊκής πολιτικής που τους καταπιέζει. Έτσι, ακόμη ένα πεδίο αντίστασης και διεκδίκησης ξεπροβάλλει. Το βάθεμα της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης συναντά την καπιταλιστική φτώχεια και εξαθλίωση, δημιουργώντας ένα εκρηκτικό μείγμα.

Στην αναμπουμπούλα προσπαθεί να παρέμβει και ο ελληνικός εθνικισμός, υποστηρίζοντας ότι οι γαίες αυτές ανήκουν κατά πλειοψηφία στη μειονότητα. Ο κοινός αγώνας ντόπιων και μειονοτικών, ωστόσο, δεν του αφήνει και πολλά περιθώρια να χύσει το εθνικιστικό του δηλητήριο. Μένει να δούμε μέχρι πού μπορούν να πάνε οι κινητοποιήσεις.

ΕΠΙΘΕΣΗ ΗΠΑ-ΙΣΡΑΗΛ ΣΤΟ ΙΡΑΝ

Εισβολή Ισραήλ στον Λίβανο Επέκταση της εισβολής, νέα ανάφλεξη με την εμπλοκή του Ιράν Η Γαλλία προσπαθεί να διασφαλίσει την επιρροή της

Στις 3 Ιουνίου υπογράφηκε η πιο πρόσφατη, «ειρηνευτική» συμφωνία μεταξύ Ισραήλ και Λιβάνου στην Ουάσιγκτον, μια συμφωνία η οποία δεν «άντεξε» παρά μερικές ώρες. Η ανάγκη των ΗΠΑ να έχουν ένα διαπραγματευτικό χαρτί στις συνομιλίες με το Ιράν πίεσε στο να υπάρξει μια συμφωνία, που όμως δεν προέβλεπε την απόσυρση των Ισραηλινών δυνάμεων κατοχής από τον νότιο Λίβανο! Αυτό παρά τη ρητή δήλωση της Χεζμπολάχ, ότι δεν θα αποδεχτούν την εκκευρία, αν δεν υπάρξει απόσυρση του στρατού κατοχής!

Η κάλυψη του Ισραήλ από τις ΗΠΑ συνεχίζει να είναι προκλητική! Το Ισραήλ δεν σταμάτησε τις επιθέσεις με αεροπορικές επιδρομές και βομβαρδισμούς ούτε μια μέρα! Όπως γράφαμε και στο προηγούμενο φύλλο της «Π.Σ.», το Ισραήλ είχε την επίσημη άδεια των Αμερικάνων να συνεχίζει τις επιθέσεις, τις οποίες αποκαλεί «νόμιμη αυτοάμυνα», σε χωριά και περιοχές του νότιου Λιβάνου, όχι όμως στη Βηρυτό! Λες και δεν είναι αρκετοί οι 1 εκατομμύριο ξεριζωμένοι προσφυγές Λιβανέζοι, που έχουν αναγκαστεί να αφήσουν τα χωριά τους και δεν μπορούν να επιστρέψουν λόγω των Ισραηλινών βομβαρδισμών.

Το Ισραήλ έχει εξαπολύσει σχεδόν 3.500 αεροπορικές επιδρομές εναντίον του Λιβάνου και έχει προχωρήσει σε εκατοντάδες ελεγχόμενες εκρήξεις μετά τις 16 Απριλίου, όταν ανακοινώθηκε «εκκευρία» με τη Χεζμπολάχ, υπό την αιγίδα των ΗΠΑ! Οι Αμερικανοί, χρησιμοποιώντας τον

πρόεδρο Αουν και πολιτικές ομάδες του Λιβάνου, προσπαθούν με συνέπεια να περιορίσουν την επιρροή της Χεζμπολάχ, δημιουργώντας τους στρατιωτικούς και πολιτικούς όρους. Αυτή η συνεχιζόμενη αμερικανική παρέμβαση στον Λίβανο, όχι μόνο έχει αφήσει στο περιθώριο τους Ευρωπαίους ιμπεριαλιστές, αλλά τους κάνει ιδιαίτερα ανήσυχους ότι θα απωλέσουν τα παραδοσιακά τους ερείσματα και συμφέροντα που έχουν στην περιοχή!

Έτσι, στις 31/5, η Γαλλία ζήτησε τη σύγκληση του ΟΗΕ. Ο λόγος ήταν η κατάληψη του φρουρίου Μποφόρ και των υψωμάτων γύρω του, από το Ισραήλ, σε μια προσπάθεια παραπέρα διείσδυσης σε εδάφη του νότιου Λιβάνου.

«Ζήτησα επείγουσα σύγκληση του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, διότι, αν και αναγνωρίζουμε στο Ισραήλ, όπως και σε κάθε χώρα, το δικαίωμα της νόμιμης άμυνας, της άμυνας απέναντι στις επιθέσεις της Χεζμπολάχ, τίποτε δεν μπορεί να δικαιολογήσει την παράταση των ισραηλινών στρατιωτικών επιχειρήσεων στον Λίβανο και την (ισραηλινή) κατοχή όλο και πιο βαθιά στο λιβανικό έδαφος», δήλωσε ο Μπαρό, επικεφαλής της γαλλικής διπλωματίας.

Στις 7/6 το Ισραήλ επιτέθηκε εκ νέου στα νότια προάστια της Βηρυτού, γεγονός που προκάλεσε την εμπλοκή του Ιράν. Οι Ιρανοί ξεκίνησαν νέο κύκλο πυραυλικών επιθέσεων στο βόρειο Ισραήλ όπως είχαν προειδοποιήσει, ενώ οι Χούθι απέκλεισαν

το πέρασμα των Στενών Μπαμπ αλ-Μαντέμπ, δηλαδή του εμπορικού περάσματος της Ερυθράς Θάλασσας, για όλα τα πλοία Ισραηλινών συμφερόντων. Ακολουθήσαν νέες αεροπορικές επιθέσεις του Ισραήλ σε πόλεις του Ιράν, χτυπώντας κατοικημένες περιοχές και πανεπιστήμιο!

Στις 8/6 το Ιράν ανακοίνωσε ότι σταματά τις επιθέσεις στο Ισραήλ, προειδοποιώντας για επανάληψή τους. Ο Τραμπ συνεχίζει τις απειλές προς το Ιράν για αποδοχή της συμφωνίας, ενώ συνεχίζει να επιπλήττει «αυστηρά» τον Νετανιάχου για τις επιθέσεις στον Λίβανο. Το Ισραήλ, πάρα τις απώλειες που έχει από τις αντεπιθέσεις της Χεζμπολάχ, δηλώνει αποφασισμένο να συνεχίσει. Ο Νετανιάχου βρίσκεται υπό πίεση και λόγω της προγραμματισμένης διεξαγωγής βουλευτικών εκλογών το φθινόπωρο, στις οποίες χρειάζεται να επιδείξει μια νίκη. Ωστόσο, ένα άμεσο αποτέλεσμα, με μια ολοκληρωτική νίκη απέναντι στη Χεζμπολάχ, δεν διαφαίνεται.

Τις τελευταίες μέρες το Ισραήλ προχώρησε σε νέες δολοφονικές επιθέσεις σε Σιδώνα και Τύρο, προκαλώντας καθημερινά νέα θύματα και δεκάδες τραυματίες. Ο λαός του Λιβάνου πληρώνει βαρύ φόρο αίματος.

Το υπουργείο Υγείας του Λιβάνου αναφέρει ότι οι συνεχιζόμενες επιθέσεις του Ισραήλ στη χώρα έχουν σκοτώσει τουλάχιστον 3.613 ανθρώπους και έχουν τραυματίσει 11.072 άλλους μεταξύ 2 Μαρτίου και 7 Ιουνίου.

Παλαιστίνη

Επέκταση του ισραηλινού ελέγχου στη Γάζα και νέες μαζικές δολοφονίες

Επέκταση του ισραηλινού ελέγχου στη Γάζα ανακοίνωσε ο Νετανιάχου μιλώντας σε συνέδριο στη Δυτική Όχθη. Συγκεκριμένα, όπως αναφέρει ο Guardian, έδωσε εντολή στον στρατό να καταλάβει το 70% της Λωρίδας της Γάζας. Σταθερά και συστηματικά, από τον Οκτώβριο του 2025, ο κατοχικός στρατός έχει επεκτείνει προς τα δυτικά τη ζώνη ελέγχου (αρχικά 53%). Όπως και στον Λίβανο και τη Συρία, δημιουργεί μια «ουδέτερη» ζώνη με απώτερο σκοπό να εδραιώσει τον έλεγχο του σ' αυτήν και να την οικειοποιηθεί. Πολύ πιθανό να μη σταματήσει στο 70%. Σύμφωνα πάντα με τον Guardian, ο IDF χρησιμοποιεί πολιτοφυλακές αντίθετες προς την Χαμάς, όπως αυτή που διοικείται από τον πολέμαρχο Άσραφ αλ-Μάνσι, ως δυνάμεις κρούσης που εκδιώκουν, συλλαμβάνουν και δολοφονούν Παλαιστίνιους και πραγματοποιούν και επιθέσεις ενάντια στη Χαμάς.

Είναι αυτονόητο το τι σημαίνει αυτή η επέκταση της ζώνης ελέγχου των σιωνιστών, δηλαδή συρρίκνωση της Λωρίδας της Γάζας στο 1/3 της προηγούμενης, ήδη περιορισμένης, έκτασης για τα 2 περίπου εκατομμύρια Παλαιστίνιων. Παρά τις υποσχέσεις να περάσει εξοπλισμός και μηχανήματα για να απομακρυνθούν τα ερείπια, οι Παλαιστίνιοι είναι αναγκασμένοι να στήνουν τις σκηνές τους ανάμεσα στα χαλάσματα ακόμα και πάνω στις στέγες γκρεμισμένων ή ετοιμόρροπων κτηρίων. Οι σκηνές δεν μπορούν να προφυλάξουν τα παιδιά από τα τρωκτικά, οι λοιμώδεις ασθένειες τους θερί-

ζουν. Η πείνα είναι μόνιμος συγγάτοκος. Λίγα έχουν αλλάξει τον ένα χρόνο από τη δημιουργία του κακόφημου ιδρύματος GHF, που τελικά σταμάτησε τη λειτουργία του τον Δεκέμβρη. Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα ακόμα περιθάλπουν όσους τραυματίστηκαν από τα πυρά Αμερικάνων και Ισραηλινών στην αναζήτησή τροφής.

Οι εκκευρία είναι συνώνυμο του πολέμου. Το τελευταίο δεκάμηρο τουλάχιστον 65 άνθρωποι σκοτώθηκαν και 55 τραυματίστηκαν από αεροπορικές επιδρομές και επιθέσεις με drones σε όλη τη Λωρίδα της Γάζας. Με «πλήγμα ακριβείας» ο IDF σκότωσε «διοικητή του στρατιωτικού βραχίονα της Χαμάς», στην πραγματικότητα, όμως, ο 25χρονος Μοχάμεντ Φαρουάνα ετοιμαζόταν για τον γάμο του...

Ειδικοί εισηγητές του ΟΗΕ σε ανακοίνωσή τους προειδοποιούν για την ανησυχητική αύξηση των επιθέσεων από Εβραίους εποίκους στη Δυτική Όχθη και κατατάσσουν το Ισραήλ στη μαύρη λίστα οργανισμών και φορέων που ασκούν σεξουαλική βία σε εμπόλεμες περιοχές. Η καθημερινή τρομοκρατία, με την υποστήριξη και συναίνεση του ισραηλινού κράτους και την πλήρη ατιμωρησία, διευκολύνει την εθνοκάθαρση, αναφέρουν. Η απάντηση του σιωνιστικού κράτους, εκτός από το να παγώσει τη συνεργασία του με τον ΟΗΕ και να απαγορεύσει στους εκπροσώπους του να εισέλθουν στην «επικράτειά» του, ήταν η διεύρυνση τριών εβραϊκών οικισμών και η ανέγερση 2.162 οικιστικών μονά-

δων στην Ιερουσαλήμ, στη Ναμπλούς και στη Χεβρώνα. Στα άμεσα σχέδια περιλαμβάνεται η κατάσχεση και άλλων παλαιστινιακών εδαφών βόρεια της Ιερουσαλήμ για την κατασκευή βιομηχανικού συγκροτήματος διαχείρισης απόβλητων. Ταυτόχρονα με το αυθαίρετο κλείσιμο περασμάτων, όπως αυτό της Ραμάλα, τη δολοφονία βρέφους 7 μηνών και τις επιδρομές των εποίκων σε χωριά, ανακοινώθηκε η σύλληψη 35 Παλαιστίνιων, ανάμεσα σ' αυτούς και τέσσερις φοιτήτριες του Πανεπιστημίου Μπιρζέιτ.

Σοκαρισμένοι, πολλοί κάνουν λόγο για το διεθνές δίκαιο και τις «νομικές δεσμεύσεις» που έχει το Ισραήλ ως κατοχική δύναμη «να διασφαλίζει την ευημερία

του πληθυσμού της κατεχόμενης περιοχής». Μάλιστα, καλούν οργανισμούς και κυβερνήσεις να «συνετίσουν» τον «κακό» Νετανιάχου. Όμως το 2025, οι εξαγωγές όπλων του Ισραήλ ξεπέρασαν τα 19 δισ. δολάρια, αυξημένες κατά 30% σε σχέση με το 2024, με βασικό αποδέκτη ευρωπαϊκές χώρες. Πόσο αποτελεσματικές μπορεί να είναι οι επικλήσεις σε αυτούς που δεν έχουν σταματήσει τη συνεργασία τους με τους σιωνιστές να περιορίσουν τη δράση των συνεργατών τους! Ανάμεσα στις επικλήσεις αυτές και τον αγώνα του παλαιστινιακού λαού, ποια είναι η ρεαλιστική και ποια η ουτοπική επιλογή;

Ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός σε αναζήτηση εξόδου

Οι τελευταίες δύο εβδομάδες είναι γεγονός ότι συνεχίζουν να επιβεβαιώνουν τον τίτλο «πολεμική εκεχειρία» του προηγούμενου άρθρου μας. Ωστόσο, σ' αυτές τις δύο εβδομάδες που μεσολάβησαν και ενόσω η ηγεσία του Ιράν αρνούνταν να δώσει στις ΗΠΑ αυτό που δεν πήραν με πόλεμο, οι καταστάσεις περιπλέχθηκαν. Αυξήθηκαν οι αντιθέσεις στο εσωτερικό των ΗΠΑ, όπως και οι σπασμωδικές κινήσεις της διοίκησης Τραμπ με τη συχνότερη προσφυγή σε «έστω περιορισμένες» επιδρομές εναντίον του Ιράν. Είναι μια έκφραση των αυξανόμενων αδιεξόδων που συναντούν οι ΗΠΑ στην προσπάθειά τους να αναζητήσουν μια «αξιοπρεπή έξοδο» μετά την αποτυχία των βασικών τους στόχων. Επίσης είδαμε κινήσεις από το Ιράν για διεύρυνση του πεδίου της διαπραγμάτευσης, αλλά και σημάδια διαφοροποιήσεων στο εσωτερικό της ηγεσίας της.

Το εσωτερικό των ΗΠΑ «βράζει»

Η σύγκρουση που σοβεί εδώ και αρκετά χρόνια, στο εσωτερικό της ιμπεριαλιστικής αστικής τάξης των ΗΠΑ και το πολιτικό της προσωπικό, για τους δρόμους και τους τρόπους αναίρεσης της σχετικής τους αποδυνάμωσης έναντι των εχθρών τους, φορτώθηκε με τα άσχημα αποτελέσματα της επίθεσης των ΗΠΑ στο Ιράν. Από τη μια γνωστοί παράγοντες και ΜΜΕ εντός και γύρω από το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα (Γκράχαμ, Μπόλτον, περιοδικό FORBES κ.ά.) μιλούν ανοικτά για εγκατάλειψη των συνομιλιών και επανέναρχη των στρατιωτικών επιχειρήσεων. Ουσιαστικά ισχυρίζονται ότι το αδιέξοδο που παρήγαγε η τυχοδιωκτική επίθεση των ΗΠΑ στο Ιράν, μπορεί να αναιρεθεί μόνο με ένα ακόμη μεγαλύτερο τυχοδιωκτισμό. Όμως με δεδομένο το «όπλο» των Στενών του Ορμούζ που κρατά στα χέρια του το Ιράν, την εγνωσμένη δυνατότητά του να πλήττει τις αμερικανικές βάσεις στην περιοχή, τις πετρελαϊκές εγκαταστάσεις των αραβικών καθεστώτων, καθώς και το σιωνιστικό μάρφωμα, μια τέτοια επιλογή θα μπορούσε να οδηγήσει σε καταστάσεις για τις οποίες ούτε οι ΗΠΑ ούτε κανείς είναι έτοιμος ακόμα.

Από την άλλη, στην βάση των αδιεξό-

δων, είχαμε την απόφαση της Βουλής των Αντιπροσώπων (με ψήφους μερικών Ρεπουμπλικάνων) που διατάσσει την απόσυρση των στρατευμάτων των ΗΠΑ που έχουν αναπτυχθεί στη Μέση Ανατολή στο πλαίσιο του πολέμου εναντίον του Ιράν. Το γεγονός αυτό, αν και δεν έχει πρακτική εφαρμογή (ο πρόεδρος των ΗΠΑ διατηρεί το δικαίωμα του βέτο), αποτελεί ένα πολιτικό χτύπημα στη διοίκηση Τραμπ και έκφραση της σοβαρής δυσαρέσκειας για τα ως τώρα αποτελέσματα της επίθεσης αυτής. Ταυτόχρονα συνεχίζεται η «ομοβροντία» δεξαμενών σκέψης της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής για το τέλμα που η διοίκηση Τραμπ έχει οδηγήσει τις ΗΠΑ, περιγράφοντας την αποτυχία των ΗΠΑ με τα πιο μελανά χρώματα.

Επιδρομές περιορισμένης εμβέλειας και νέα δεδομένα

Με βάση τα προηγούμενα, θεωρούμε ότι οι επαναλαμβανόμενες επιδρομές των ΗΠΑ σε νησιά των Στενών του Ορμούζ και τις παράκτιες στρατιωτικές εγκαταστάσεις του Ιράν, που προκλητικά ονομάζονται «αυτοάμυνα»(!), σχετίζονται με την προσπάθεια της διοίκησης Τραμπ να βγει από το αδιέξοδο. Και αυτό δεν συμβαίνει, όπως γράφεται, για να διασκεδαστούν οι πιέσεις που δέχεται ο Τραμπ από τα λεγόμενα «γεράκια». Η διοίκηση του Λευκού Οίκου, θεωρεί ότι η συνεχής αναμόχλευση της έντασης μαζί με τις απειλές και την παράταση του ναυτικού αποκλεισμού (που όμως φαίνεται πως ελάχιστα λειτουργεί), θα μπορέσει τελικά να δώσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων μια συμφωνία «καλύτερη από αυτή του 2015», που ο ίδιος ο Τραμπ είχε ονομάσει «πριν βγάλει τις ΗΠΑ από αυτή» προδοτική. Αυτό που όμως βλέπουμε τελικά είναι πως οι ΗΠΑ βιώνουν μια διαρκή διάψευση των προσδοκιών τους.

Οι κινήσεις του Ιράν μεγέθυναν τα προβλήματα των ΗΠΑ. Δεν ήταν μόνο η κυρίως η στρατιωτική απάντηση που έδινε σε κάθε επίθεση των ΗΠΑ. Ήταν άλλωστε ήδη γνωστή αυτή του η δυνατότητα. Κυρίως ήταν το γεγονός ότι η ηγεσία του Ιράν, για πρώτη φορά στην πράξη και όχι μόνο στα λόγια, συνέδεσε την επίτευξη συμφωνίας με τις ΗΠΑ με το

σταμάτημα των σιωνιστικών βομβαρδισμών στον Λίβανο. Ανεξαρτήτως των αντιθέσεων και αντιφάσεων που διέπουν την σχέση ΗΠΑ-Ισραήλ, η εισβολή των σιωνιστών στον Λίβανο είχαν όχι μόνο την έγκριση των ΗΠΑ, αλλά χρησιμοποιούνταν από τις ΗΠΑ στο τραπέζι της διαπραγμάτευσης, την ίδια στιγμή μάλιστα που οι ΗΠΑ αρνούνταν ότι ο Λίβανος είναι μέρος της εκεχειρίας, οπότε και της διαπραγμάτευσης! Έτσι η στόχευση του Ισραήλ από την πλευρά του Ιράν, έστω με μία περιορισμένη στρατιωτική δράση, έβαλε ξανά το ζήτημα του Λιβάνου στα τραπέζι της διαπραγμάτευσης και διεύρυνε το πεδίο και τις προϋποθέσεις επίτευξης μιας συμφωνίας. Στην ίδια κατεύθυνση λειτουργεί και η ανακοίνωση των Χούθι πως, αν συνεχιστούν οι επιθέσεις του Ισραήλ στον Λίβανο, το Στενό Μπαμπ ελ-Μαντέμπ στην Ερυθρά Θάλασσα θα κλείσει για τα πλοία που με οποιονδήποτε τρόπο συνδέονται με το Ισραήλ!

Από κει και πέρα, αν και η ιρανική ηγεσία εμφανίζεται σχετικά ενιαία, δεν αποτελεί μυστικό η διαφορετική προσέγγιση (πιο πραγματιστική, πιο ισορροπιστική) που έχει ο πρόεδρος Πεζεσκιάν σε σχέση με την θρησκευτικο-πολιτική ηγεσία ή τους Φρουρούς της Επανάστασης. Ακόμα και αν τα περί παραίτησής του ήταν στα πλαίσια του ψυχολογικού πολέμου των ΗΠΑ-Ισραήλ, η δημόσια παρέμβασή του για την ανάγκη διεύρυνση της βάσης εξουσίας του καθεστώτος, ως όρος για την μακροήμευσή του, δεν πέρασε απαρατήρητη από κανέναν. Πρόκειται για μια παρέμβαση, που αν την δεις από άλλη σκοπιά, προσπαθεί να δώσει διέξοδο σε υπαρκτές αδυναμίες του καθεστώτος και άρα είναι υπέρ και όχι εναντίον του, θέλοντας φυσικά να ευνοήσει το δικό του τμήμα της άρχουσας τάξης.

Μια συνόψιση για το μέλλον

Η χειρουργική επέμβαση και συνολικά η κίνηση των ΗΠΑ να πλαισιώσουν την επίθεση του Ισραήλ στον «πόλεμο των 12 ημερών» πατούσε στα δεδομένα που είχαν διαμορφώσει με το χτύπημα της Παλαιστινιακής Αντίστασης, της Χεζμπολάχ, τους βομβαρδισμούς εναντίον της Υεμένης, κυρίως της ανατροπής του Άσαντ στη Συρία. Ήταν μια δοκιμή που οι ατελείς και περιορισμένες επιτυχίες της άφηναν ανοικτό το ενδεχόμενο μιας επαναφοράς. Η Μέση Ανατολή έδειχνε να προσφέρεται τόσο για ένα πίσω-πλάτο χτύπημα στη Ρωσία που ξόδευε το μεγαλύτερο μέρος του στρατηγικού της κεφαλαίου στην ουκρανική σύγκρουση όσο και για τον γεωπολιτικό περιορισμό της αναδυόμενης Κίνας.

Αυτό που ακολούθησε, δηλαδή ο αποκλεισμός της Βενεζουέλας και η μαφιόζικη απαγωγή Μαδούρο σε συνάρτηση με την αντικατάστασή του με την χειρίσιμη Ροντρίγκεζ, έδωσε άλλον αέρα στη διοίκηση Τραμπ. Η συσσώρευση σιδηρικών γύρω από το Ιράν, αλλά και η προσπάθεια εκμετάλλευσης των κινητοποιήσεων του ιρανικού λαού, προϊδεάζει για την επικείμενη επίθεση. Τα προηγούμενα συναρθρώθηκαν με την εκτίμηση πως ένας αποκεφαλισμός της ηγεσίας του Ιράν, που η διαβόητη Μοσάντ «πρόσφερε στο πιάτο», θεωρήθηκε ο καταλύτης για τον βασικό στόχο. Ποιος ήταν αυτός; Δεν έφτανε πια η αποδυνάμωση του καθεστώτος και το «σβήσιμο» της επιρροής του στην περιοχή. Ο θεωρητικός διακηρυγμένος, εδώ και 47 χρόνια, στό-

χος αλλαγής του καθεστώτος, το οποίο μάλιστα την τελευταία δεκαετία δημιουργούσε στρατηγικούς δεσμούς με την Ρωσία και την Κίνα, φάνταζε πιο κοντά από ποτέ. Έτσι ο ρώσικος ιμπεριαλισμός θα έχανε έναν στρατηγικό εταίρο μεγάλης σημασίας στη Μέση Ανατολή. Σε συνδυασμό με τις εξελίξεις στη Συρία αλλά και στον Νότιο Καύκασο (Αρμενία- Αζερμπαϊτζάν, διάδρομος Zangezur), ο ευρασιατικός διάδρομος Ρωσίας-Ιράν θα έμπαινε σε αμφισβήτηση, όπως και η πρόσβαση της Ρωσίας προς τον Ινδικό. Ταυτόχρονα και όσον αφορά το Πεκίνο, ο κινέζικος ιμπεριαλισμός θα έβλεπε να μπαίνει σε αμφισβήτηση, αν όχι να αναίρεται, ο διάδρομος Κίνας-Ιράν, στρατηγικό τμήμα του BRI (Πρωτοβουλία Ζώνη Δρόμος). Ο διάδρομος αυτός υπηρετεί δύο στρατηγικές αποφάσεις: α) τη διείσδυση σε Μέση Ανατολή, Αφρική και φυσικά Ευρώπη και β) τη μείωση της μεγάλης εξάρτησης του εμπορίου της από τα Στενά της Μάλακα που ελέγχονται από χώρες προσκεϊμένες στις ΗΠΑ, οι οποίες παράλληλα προωθούν τον ανταγωνιστικό στην ΒΡΠ, αμερικανο-ινδικό ΙΜΕC. Δευτερεύον ζήτημα ήταν το χτύπημα της ενεργειακής πρόσβασης της Κίνας στο πετρέλαιο της Μέσης Ανατολής. Μπορεί από εκεί να προμηθεύεται το 50% του πετρελαίου που έχει ανάγκη, όμως το πετρέλαιο αντιπροσωπεύει μόνο στο 6% του ενεργειακού μείγματος της οικονομίας της. Επιπλέον, οι προσπάθειές της για ντόπια εξόρυξη και παραγωγή, καθώς και τα μεγάλα στρατηγικά της αποθέματα, μειώνουν τις επιπτώσεις αυτής της εξάρτησης.

Το καθεστώς άντεξε, αναπλήρωσε γρήγορα την δολοφονημένη ηγεσία του, έδειξε ότι είχε προετοιμαστεί -με βάση και τα μαθήματα του «πολέμου των 12 ημερών»- για μια παρατεταμένη σύγκρουση σε όλα τα επίπεδα. Πολιτικά είχε φέρει σε πρώτο πλάνο τις αναφορές στο έθνος, βάζοντας τις αναφορές στη θρησκεία σε δεύτερο πλάνο. Στρατιωτικά αποκέντρωσε την δομή της άμυνάς του και των απαντήσεων που θα έδινε. Γνωρίζοντας την μεγάλη απόσταση που χώριζε τις δύο πλευρές, επέλεξε τη στήριξη στο βαλκανιστικό του πρόγραμμα, τις ασύμμετρες απειλές και αποφάσισε τα στάδια της κλιμάκωσης των απαντήσεών του. Τα προηγούμενα ωστόσο, θα έμεναν ανολοκλήρωτα αν όχι έωλα, αν το Ιράν δεν έπαιρνε από τη Ρωσία και την Κίνα σημαντικές βοήθειες που κατέστησαν τις επιθέσεις του τόσο αποτελεσματικές, στρατιωτικά και πολιτικά. Μετέτρεψε τις αμερικανικές βάσεις από παράγοντα ασφάλειας των αραβικών καθεστώτων σε μαγνήτη ανασφάλειας και κινδύνων. Έσπασε τον μύθο του άτρωτου Ισραήλ. Κυρίως αμφισβήτησε ευθέως τη δυνατότητα των ΗΠΑ να επιβάλουν τη θέλησή τους.

Με αυτά τα δεδομένα και με πολλά ερωτηματικά για το πώς ακριβώς θα κινήσουν οι εξελίξεις, για ένα είμαστε σίγουροι. Το «στριμωγμένο θηρίο» δεν θα παραιτηθεί από τις παγκόσμιες στοχεύσεις του, δεν θα αποσυρθεί από την ιστορία, όπως και οι άλλοι δύο της τριάδας (Ρωσία και Κίνα) θα εντείνουν τις προσπάθειές τους να διεκδικήσουν αναβαθμισμένο παγκόσμιο ρόλο. Οι αντιθέσεις τους και η μάχη για την παγκόσμια κυριαρχία, όπως έχει δείξει η ιστορία του 20ου αιώνα, λύνονται με την δύναμη των όπλων. Αυτή την αιματηρή πορεία μόνο οι λαοί με την πάλη τους μπορούν να σταματήσουν.

Ουκρανία

Στρατιωτικο-πολιτική όξυνση της σύγκρουσης

Η δέθεν ειρηνευτική ανοικτή επιστολή του Ζελένσκι προς τον Πούτιν, που απαξιώθηκε από τη ρωσική πλευρά ως αγενής και άνευ ουσίας, φαντάζει πολύ μακρινό παρελθόν, μολονότι δημοσιοποιήθηκε μόλις πριν μία εβδομάδα περίπου. Και αυτό είναι ένα μόνο δείγμα ότι ο πόλεμος στην Ουκρανία όχι μόνο δεν τελειώνει, αλλά έχει πολύ δρόμο μπροστά του.

Δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικά τα πράγματα, καθώς ο πόλεμος στην Ουκρανία σε όλα τα μεγέθη του (αντίπαλα στρατόπεδα, διάρκεια, δύναμη πυρός και ανάλογοι πόροι, πολεμικό μέτωπο...) εδώ και πέντε χρόνια αποτελεί το βασικό πεδίο ανταγωνισμού και προετοιμασίας των ιμπεριαλιστών στην πορεία για μια παγκόσμια σύρραξη. Αυτό, βέβαια, δεν αποκλείει μία προσωρινή ανάπαυλα κάποτε... Πάντως, όλα δείχνουν αυτή η στιγμή ότι, αν έρθει, δεν είναι τώρα ή στο άμεσα ορατό μέλλον.

Στο πολεμικό μέτωπο η Ρωσία προχωρά και έχει επιτυχίες, αλλά ο ρυθμός προέλασης είναι σταθερά αργός. Επιπλέον, σε κάποιες περιπτώσεις διαπιστώνεται και ανακατάληψη εδαφών από τους Ουκρανούς.

Πέρα, ωστόσο, από τις σφοδρότατες συγκρούσεις στο μεγάλο μέτωπο του πολέμου, παγιώνονται και επεκτείνονται κάποια χαρακτηριστικά της πολεμικής αναμέτρησης της Ρωσίας με την Ουκρανία ως ενεργούμενο και εντολοδόχο της Δύσης (ΗΠΑ-NATO-ΕΕ), χαρακτηριστικά που πιστοποιούν την επέκταση και όξυνση της σύγκρουσης.

Το ένα από αυτά είναι η ολοένα και μεγαλύτερη εμπλοκή των Βαλτικών χωρών στη σύγκρουση, καθώς ο εναέριος χώρος τους χρησιμοποιείται, όπως γρά-

ψαμε, για τα πλήγματα με drones βαθιά στο ρωσικό έδαφος. Μάλιστα, και η Βαλτική Θάλασσα έχει μετατραπεί σε πεδίο αντιπαράθεσης, κυρίως ανάμεσα σε Ρωσία και Εσθονία, με επίδικο -από την κάθε πλευρά- τη διέλευση αντίπαλων πλοίων από τα χωρικά ύδατα της κάθε χώρας. Και έπεται συνέχεια...

Το άλλο, που συνδέεται και με το προηγούμενο, είναι ότι η ουκρανική πλευρά έχει χτυπήσει όχι μόνο βαθιά στη Ρωσία, αλλά και σε κρίσιμες εγκαταστάσεις ενέργειας και βιομηχανίας, προκαλώντας σημαντικές ζημιές και υπολογίσιμες απώλειες στα δύο αυτά πεδία, ιδίως στο ενεργειακό.

Τέτοιου είδους χτυπήματα δεν θα μπορούσαν να γίνουν χωρίς την καθοδήγηση και τις τεχνολογικές δυνατότητες των ΗΠΑ (οι Ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές υπολείπονται στο πεδίο αυτό). Οι ΗΠΑ, άλλωστε, παρά τα όσα λέγονται, συνεχίζουν να τροφοδοτούν τον ουκρανικό στρατό με πυραύλους και πυρομαχικά κάθε είδους, με το αζημίωτο βέβαια.

Οι ΗΠΑ και ο Τραμπ, μάλιστα, για να «καθησυχάσουν» τους Ευρωπαίους συμμάχους, που επιζητούν ισχυρές εγγυήσεις ασφάλειας απ' αυτές και ανησυχούν για τις ανακατατάξεις μέρους των συμβατικών στρατευμάτων τους, θέτουν στο τραπέζι τη διεύρυνση των ευρωπαϊκών κρατών μελών του NATO που θα μπορούν να φιλοξενούν στρατηγικά αεροπλάνα, ικανά να μεταφέρουν και να ρίχνουν πυρηνικές βόμβες. Τόσο πολύ αποδεσμεύεται ο Τραμπ και οι ΗΠΑ από την Ευρώπη και τη σύγκρουση στην Ουκρανία!

Άλλωστε η Ουκρανία δεν θα επιχειρούσε τα χτυπήματα στη Ρωσία που προαναφέραμε, ούτε τα προβοκατόρικά χτυπήματα στον πυρηνικό σταθμό της

Ζαπορίζια, αν δεν είχε το «πράσινο φως» από ΗΠΑ και Ευρωπαίους ιμπεριαλιστές. Ούτε ακόμη θα χτυπούσε με drones την Αγία Πετρούπολη την ώρα που η Ρωσία φιλοξενούσε το ευρασιατικό οικονομικό φόρουμ, πλήθυνοντας το ρωσικό γόητρο και αεράμυνα.

Οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές, αλλά και ανώτατος αξιωματούχος του NATO, ρίχνουν λάδι στη φωτιά της πολεμικής ρητορικής με τις δηλώσεις τους για αποκλεισμό του Καλίνινγκραντ, σε περίπτωση πολέμου NATO-Ρωσίας. Στο ίδιο πλαίσιο της κλιμάκωσης και αμέσως μετά τη συνάντηση Μερτς, Μακρόν και Στάρμερ με Ζελένσκι, η ΕΕ ψήφισε νέο εκτεταμένο πακέτο κυρώσεων (το 21ο στη σειρά) με στόχευση στην ενέργεια, τις τράπεζες, τα κρυπτονομίσματα, το εμπόριο και την αλιεία.

Ήδη και ο ρωσικός ιμπεριαλισμός έχει πολλαπλασιάσει καιρό τώρα τα χτυπήματα βαθιά στην Ουκρανία σε ενεργειακές και πολεμικές εγκαταστάσεις

και κέντρα διοίκησης. Αυτή η πολιτική, όλα δείχνουν, ότι θα συνεχιστεί πιο έντονα, αν σκεφτούμε ότι και η Ρωσία χτύπησε πρόσφατα αποθήκες χρησιμοποιημένων πυρηνικών καυσίμων 9 χιλιάμια από το Τσέρνομπιλ.

Οι δηλώσεις του Υφυπουργού Εξωτερικών της Ρωσίας ότι ο στρατός της θα πλήξει βασικές τοποθεσίες συμπεριλαμβανομένων των κέντρων λήψης αποφάσεων στην Ουκρανία δεν είναι ούτε τυχαίες ούτε χωρίς ουσία. Αν και απ' ό, τι μπορεί να καταλάβει κανείς, η ρωσική αστική τάξη, ο Πούτιν και το σύστημα εξουσίας στη Ρωσία έχουν τα διλήμματά τους για το μέγεθος και τη σφοδρότητα της επιθετικότητάς τους, ιδίως στα μετόπισθεν. Σε μια περίοδο που διαπιστώνονται αντιθέσεις και ρήγματα ανάμεσα σε ΗΠΑ και Ευρωπαίους, θα ήταν σωστή πολιτική τακτική από τη Ρωσία η πολύ μεγάλη όξυνση στην Ουκρανία; Επιχειρήματα υπάρχουν για κάθε επιλογή. Ίδωμεν.

Τουρκία

Αυταρχικοί ελιγμοί ή βαθύτερα προβλήματα;

Η τουρκική πολιτική σκηνή περνά σε μια περίοδο έντονης κομματικής και θεσμικής ρευστότητας. Οι κινήσεις της εκτελεστικής εξουσίας, οι δικαστικές αποφάσεις και οι ανακατατάξεις στην αντιπολίτευση, δημιουργούν ένα σύνθετο και δυναμικό πολιτικό πεδίο που το κέντρο διαμόρφωσής του βρίσκεται στην Τουρκική Προεδρία, δηλ. στον Ερντογάν.

Οι ισορροπίες στην πολιτική σκηνή της Τουρκίας, για μια ακόμη φορά, χαρακτηρίζονται οριακές. Αιτία αυτή τη φορά οι εσωκομματικές συγκρούσεις στο CHP (Ρεπουμπλικανικό Λαϊκό Κόμμα) που έχουν πάρει διαστάσεις πολιτικού εμφυλίου. Στις 21 Μαΐου του 2026, δικαστήριο στην Άγκυρα ακύρωσε το Συνέδριο του 2023 που είχε φέρει τον Οζέλ στην ηγεσία του CHP, τον απομάκρυνε μαζί με την ομάδα του, και επανέφερε τον Κιλιτνιρόγλου.

Ο Ερντογάν δηλώνει πως «δεν ανακατευόμαστε στα εσωτερικά τους» και παρουσιάζει το ζήτημα ως συνέπεια της προσφυγής της πρώην ηγεσίας του CHP στη Δικαιοσύνη. Η νομιμοφάνεια, ωστόσο, δεν μπορεί να κρύψει τη συμμετοχή του Τούρκου Προέδρου στη επιλογή αντιπάλου! Όμως η τωρινή κρίση δεν μπορεί να κατανοηθεί μόνο ως αυταρχικός ελιγμός από «τα πάνω», αλλά αναδεικνύει βαθύτερα προβλήματα.

Η εσωτερική παράμετρος συναρτάται άμεσα με διεθνείς προσανατολισμούς. Αυτό σημαίνει ότι η κρίση στο CHP, δεν αφορά μόνο την επιβίωση του ίδιου του Τούρκου Προέδρου, αλλά και την επιβίωση του καθεστώτος πάνω στο οποίο στηρίζονται φιλοδοξίες μερίδων της τουρκικής άρχουσας τάξης. Το CHP (κεμαλικό) παραμένει κόμμα του κατεστημένου, αλλά (μετά από σχεδόν ένα τέταρτο αιώνα κυριαρχίας του AKP) το κυβερνών κόμμα συγκροτεί μια πολιτική κατεύθυνση, για την οποία εκτιμάται ότι διατηρεί στρατηγικό πλεονέκτημα. Σίγουρα, ωστόσο, το πλεονέκτημα αυτό οριοθετείται από αστάθμητες καταστάσεις.

Ένα τέτοιο αστάθμητο αφορά τη διάδοχη κατάσταση. Η ισχυρότερη ανταγωνιστική φυσιογνωμία της αντιπολίτευσης, και σοβαρότερος αντίπαλος του Ερντογάν, παραμένει ο προφυλακισμένος δήμαρχος Κων/πολης Ιμάμογλου και ακολουθείται από τον δημοφιλή δήμαρχο Άγκυρας, Γιαβάς. Τούρκοι πολιτικοί αναλυτές εκτιμούν ότι ο Ιμάμογλου άλλαξε την «εξίσωση», επειδή απευθύνεται πέρα από την κοσμική βάση του CHP, και παραμένει ιδιαίτερα απειλητικός ακόμα και μέσα από την φυλακή.

Στο ίδιο πλαίσιο συλλογιστικής διατυπώνεται ότι ο πιθανός διάδοχος θα μπορούσε να προκύψει από τον χώρο της

υφιστάμενης πολιτικής αντιπαράθεσης, αρκεί να εξασφάλιζε συνέχεια και σταθερότητα στο υπάρχον πολιτικό αφήγημα. Σε αυτό εντάσσεται ο Ιμάμογλου, που παρά την συνεχιζόμενη φυλάκισή του, θα μπορούσε, υπό συγκεκριμένες συνθήκες, να επανεμφανιστεί ως πολιτικός παράγοντας μέσω μιας διαδικασίας πολιτικής αποκατάστασης. Ωστόσο μια τέτοια εξέλιξη θα απαιτούσε σοβαρές παρασκηνακές συμφωνίες. Επισημαίνεται ότι τόσο ο Ιμάμογλου, όσο και ο Ερντογάν προέρχονται από πολιτικές παραδόσεις που συνδέονται με τον χώρο του Ρεφάχ («Κόμμα της Ευημερίας» του πολιτικού Ισλάμ του Ερμακάν). Στο συγκεκριμένο σενάριο, παρουσιάζεται ως στοιχείο ιστορικής και πολιτικής συνάφειας. Η πολιτική διαδρομή του Ιμάμογλου, συμπεριλαμβανομένης της θητείας του ως δημάρχου Κωνσταντινούπολης και της τρέχουσας φυλάκισής του (όπως και ο Ερντογάν), εντάσσεται σε μια ευρύτερη αφήγηση πολιτικής επαναφοράς στο προσκήνιο με διαφορετικούς όρους.

Η εξωτερική παράμετρος εμπεριέχει ακανθώδη ζητήματα. Η επεκτατική δράση της Τουρκίας σε Ιράκ, Αζερμπαϊτζάν, Σομαλία, Λιβύη και Βασικά στη Συρία, ορίζει και το μεγαλεπήβολο περιφερειακό ρόλο που αναζητά! Η σύμπραξη Τουρκίας-Πακιστάν-Ιράν, χρονολογούμε-

νη από τη δεκαετία του 1960, πήρε νέα πνοή στο σημερινό ρευστό πεδίο της Μέσης Ανατολής. Από τις πρώτες μέρες, μετά την πτώση του Άσαντ, Ισραήλ και Τουρκία βρέθηκαν απέναντι. Αυτή η άμεση χερσαία γειτνίαση Τουρκίας-Ισραήλ, έφερε στο προσκήνιο την υποβόσκουσα στρατηγική αντιπαράθεση Ισραήλ-Άγκυρας για το μέλλον της Συρίας. Χωρίς τον έλεγχο της Συρίας, οι μεσανατολικές φιλοδοξίες της Τουρκίας συρρικνώνονται. Ταυτόχρονα στο Ισραήλ φουντώνει η δημόσια συζήτηση, με πυκνές αναφορές στα ΜΜΕ, για αναπόφευκτη σύγκρουση με την Τουρκία μετά το τέλος του πολέμου με το Ιράν.

Σήμερα η άρχουσα τάξη της Τουρκίας βρίσκεται σε περιδίνηση με ανοικτά όλα τα μέτωπα. Το θολό τοπίο της διατλαντικής σχέσης, σε συνδυασμό με τη σύγκρουση ΗΠΑ/Ισραήλ-Ιράν, συνιστούν και μια μεγάλη πρόκληση όχι μόνο για το καθεστώς Ερντογάν, αλλά για το σύνολο της αστικής τάξης.

Η Τουρκία εμφανίζεται, ως πολιτικό σύστημα, σε μετάβαση, όπου η επόμενη θεσμική φάση ενδέχεται να καθορίσει όχι μόνο τους άμεσους συσχετισμούς, αλλά και τη μακροπρόθεσμη μορφή της πολιτικής της τάξης.

X.B.

γράφει ο Δημήτρης Παυλίδης

Sin solución, no queda el balón! Αν δεν υπάρξει λύση... μπάλα δεν θα κυλήσει! Χιλιάδες Μεξικάνοι εκπαιδευτικοί, εργαζόμενοι αλλά και συνταξιούχοι, από τον βορρά ως τον νότο της χώρας από τον περασμένο Μάρτιο προετοιμάστηκαν για μια μεγάλη απεργιακή μάχη, παραμονές της έναρξης του Παγκόσμιου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου. Με τις σημαίες της Παλαιστίνης και της Κούβας αναρτημένες στο βήμα, οι ηγέτες της Εθνικής Συντονιστικής Επιτροπής Εργαζομένων στην Εκπαίδευση (CNTE), τον Μάιο, ανακοίνωσαν επ' αόριστον εθνική απεργία στη 1 Ιουνίου, ενώ ορισμένα περιφερειακά τμήματα, όπως αυτό της Οαχάκα, ξεκίνησαν μια εβδομάδα νωρίτερα, στις 25 Μαΐου. Εκεί καταγράφηκε και ο πρώτος νεκρός της κινητοποίησης. Στις 27 Μαΐου βρέθηκε δολοφονημένος στο χωριό Ελ Ζαρζάλ, στο Σαντιάγο Χαμιλτεπέκ, ο καθηγητής πληροφορικής Αρτούρο Μοράλες Μπαουτίστα. Ύστερα από πολλές περιφερειακές δράσεις τη Δευτέρα 1 Ιουνίου περισσότεροι από 10 χιλιάδες εκπαιδευτικοί από όλη τη χώρα συγκεντρώθηκαν στον Άγγελο της Ανεξαρτησίας, στο κέντρο της Πόλης του Μεξικό και πήραν μέρος σε μια μεγάλη οργισμένη διαδήλωση διαμέσου της λεωφόρου Πασέο ντε λα Ρεφόρμα, με στόχο την είσοδο στην εμβληματική κεντρική πλατεία Ζόκαλο. Στη διαδρομή ομάδες διαδηλωτών επιτέθηκαν σε κυβερνητικές υπηρεσίες, υπουργεία και σε ομοιώματα ποδοσφαιριστών, μέρος του δημοτικού στολισμού ενόψει της επίσημης έναρξης του Μουντιάλ στις 11 Ιουνίου. Στη συμβολή με την οδό Μπουκαρέλι έκαναν στάση, για να τιμήσουν τους 43 δολοφονημένους νορμαλίστας (σπουδαστές) από την Αγιοσινάπα, στο αντί-μνημείο «+43» που έχει φτιαχτεί. Στη Ζόκαλο τους περίμεναν ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις και μεταλλικοί φράκτες και τους υποδέχτηκαν με δακρυγόνα και πλαστικές σφαίρες. Στις συγκρούσεις που ακολούθησαν έχασε το αριστερό μάτι ο καθηγητής Προσέσο Γκονζάλες από το Γκερέρο. Από εκείνη την ημέρα οι εκπαιδευτικοί κατασκηνώσαν στους γύρω δρόμους, αποκλείοντας τις περισσότερες προσβάσεις στην πλατεία και αρνούνται να φύγουν, παρά την πίεση που τους ασκείται για την πρεμιέρα της διοργάνωσης. Δίπλα τους βρίσκονται και άλλες ομάδες από τα λαϊκά κινήματα της χώρας, εργαζόμενοι, οικολόγοι ακτιβιστές, φοιτητές, επιτροπές εξαφανισμένων, σπουδαστές από τη μαρτυρική σχολή της Αγιοσινάπα της Τσιάπας κ.λπ.

Ο Προσέσο Κολούμπο Γκονζάλες είναι διευθυντής στο τεχνικό γυμνάσιο «Σορ Χουάνα Ινές ντε Λα Κρουζ» στην Κοτσούαπα ελ Γκράντε, μια ορεινή περιοχή στη φτωχή πολιτεία Γκερέρο. Αγωνίζεται μαζί με τους γονείς, διεκδικώντας τον διορισμό 5 καθηγητών. Ένας αγώνας που βαστάει 18 χρόνια! «*Το αγωνιστικό πνεύμα του Προσέσο Γκονζάλες σφυρηλατήθηκε ανάμεσα σε χαράδρες και βουνά, αντλώντας δύναμη από τη σοφία της κοινότητας*», έγραψε η «*Λα Χορνάδα*» για τον τραυματισμένο καθηγητή. «*Αρκετοί μαθητές φτάνουν νηστικοί το πρωί στο σχολείο και μέχρι τις 11, που μοιράζεται το κολατσιό, δεν προσέχουν στο μάθημα, γιατί ακούνε τις κοιλιές τους να γουργουρίζουν!*», δήλωσε μια εκπαιδευτικός από γυμνάσιο της κεντρικής κοιλάδας της Οαχάκα, που βρίσκεται στον καταυλισμό

των διαδηλωτών. «*Παλιότερα έστελναν στα σχολεία λιγοστή γραφική ύλη... Τώρα δεν στέλνουν ούτε έναν συνδετήρα. Το γεγονός ότι δεν έχω μολύβι να δώσω σε ένα παιδί που δεν έχει την οικονομική δυνατότητα να το αγοράσει σημαίνει ότι αυτό δεν μπορεί να γράψει!*», πρόσθεσε. Η Χουάνα, που μίλησε σε δημοσιογράφους για τις επιπτώσεις των περικοπών, που επηρεάζουν τους μαθητές από τα φτωχά στρώματα, ιδιαίτερα στην ύπαιθρο, είναι μια από τα 2 εκατομμύρια περίπου εκπαιδευτικών σε όλες τις βαθμίδες της προπανεπιστημιακής μεξικάνικης εκπαίδευσης, οι οποίοι εργάζονται σε 255 χιλιάδες σχολικές μονάδες. Ο αρχικός ακαθάριστος μισθός για μια θέση πλήρους απασχόλησης σε δημόσιο σχολείο κυμαίνεται από 400 έως 700 ευρώ το μήνα, ανάλογα με την περιοχή και το επίπεδο εκπαίδευσης. Στην πράξη, πολλοί εκπαιδευτικοί εργάζονται με μερική απασχόληση και κερδίζουν αρκετά λιγότερα. Σύμφωνα με στοιχεία από τη στατιστική υπηρεσία, ο μέσος αρχικός μισθός για έναν εκπαιδευτικό είναι περίπου 350 ευρώ το μήνα. Εκτός από την απαίτηση για ουσιαστικές αυξήσεις των μισθών, η CNTE ζητά την κατάργηση του νόμου επί προεδρίας Καλντερόν του 2007, που μείωνε στο 1/3 τις βασικές συντάξεις των δημοσίων υπαλλήλων, την κατάργηση των ατομικών συνταξιοδοτικών λογαριασμών που την υποκατέστησαν, τη δημιουργία ενός συστήματος συνταξιοδότησης βασισμένου στην αλληλεγγύη, την κατάργηση της USICAMM, μιας υπηρεσίας του υπουργείου Παιδείας που είναι υπεύθυνη για τις προσλήψεις, προαγωγές και τις μετακινήσεις των εκπαιδευτικών στο δημόσιο σύστημα και βελτιώσεις στις συνθήκες εργασίας. Η Συντονιστική Επιτροπή καταγγέλλει πως η USICAMM προωθεί τον ανταγωνισμό ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς, λειτουργώντας «*τιμωρητικά*». Υποστηρίζει, επίσης, ότι η συνεχής αξιολόγηση δημοιουργεί εργασιακή ανασφάλεια και αγνοεί τις συγκεκριμένες συνθήκες και ανάγκες εκείνων που διδάσκουν σε αγροτικές, αυτόχθονες και περιθωριοποιημένες κοινότητες. Η CNTE, που είναι επικεφαλής της κινητοποίησης, είναι μια ριζοσπαστική ένωση εκπαιδευτικών, η οποία βρίσκεται στο αντίποδα της επίσης κρατικής ομοσπονδίας και είναι ισχυρή ιδιαίτερα στις νότιες πολιτείες, όπως η Οαχάκα, η Γκερέρο, το Μιτσοακάν και η Τσιάπας.

Από το τέλος της αποικιακής εποχής, οι δάσκαλοι -όπως έχει γραφεί χαρακτηριστικά- ήταν οι κάτοχοι των σπόρων κάθε αλλαγής και έχοντας άμεση επίγνωση των ανισοτήτων και των αδικιών, αγωνίστηκαν ενάντια στην υπάρχουσα τάξη πραγμάτων, διεκδικώντας μια πιο δίκαιη χώρα. Δεν είναι τυχαίο πως δίπλα στον Εμιλιάνο Ζαπάτα στην εξέγερση στον νότο και στη συγγραφή του αγροτικού προγράμματος Αγιάλα βρεθήκαν δύο ριζοσπάστες δάσκαλοι. Οι εκπαιδευτικοί στο Μεξικό υπήρξαν επίμονοι προπαγανδιστές του σοσιαλισμού σε όλο τον 20ο αιώνα και τα συνδικάτα τους συμμετείχαν ενεργά στις διεθνείς κομμουνιστικές πρωτοβουλίες. Από τα 30 χιλιάδες μέλη του Κ.Κ. στα 1939, οι 17 χιλιάδες ήταν εκπαιδευτικοί. Σημαντική τομή σε αυτή την ιστορική διαδρομή υπήρξε η μεγάλη νικηφόρα γενική απεργία την Άνοιξη του 1989, στην οποία

Πλατεία Ζόκαλο, Μεξικό

Οι εκπαιδευτικοί... στη σέντρα ενάντια στο Μουντιάλ!

Πηγές και προτάσεις

ΔΙΑΒΑΣΤΕ το μανιφέστο προς το έθνος της CNTE, www.izquierdadiario.es/CNTE-Manifiesto-a-la-Nacion

ΕΠΙΣΚΕΦΤΕΙΤΕ τον ηλεκτρονικό τόπο του περιοδικού Mural για να δείτε ειδήσεις και ανακοινώσεις, muralperiodico.wordpress.com

Στο atheatoskosmosps.blogspot.com τα κείμενα συνήθως είναι εκτενέστερα εκείνων της έντυπης έκδοσης. Το κείμενο δόθηκε για δημοσίευση μερικές ώρες πριν την έναρξη του Μουντιάλ.

πήραν μέρος εκατοντάδες χιλιάδες, συγκλονίζοντας όλο το Μεξικό. Η απεργία αυτή υπήρξε η κοιτίδα της CNTE.

Η σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση του MORENA και η πρόεδρος Κλαούντια Σέιμπουμ, που είναι επικεφαλής, όχι μόνο δεν κατήργησε τις αντι-εκπαιδευτικές πολιτικές των προηγούμενων νεοφιλελεύθερων κυβερνήσεων, αλλά συνέχισε στην ίδια ρότα, μοιράζοντας ψίκουλα και καλά λόγια, αντί για πραγματικές αυξήσεις και ουσιαστικές αλλαγές. Επικαλούμενη τον κίνδυνο επανόδου της δεξιάς, ζητά κοινωνική ειρήνη, ατελείωτο διάλογο και καταγγέλλει τους αγωνιζόμενους εκπαιδευτικούς ως βαλτούς και συμμάχους των εκθρών του Μεξικού. Ενώ ορκίζεται πως δεν θα χρησιμοποιήσει καταστολή, σφίγγει τον κλοιό στους καταυλισμούς των διαδηλωτών και ενισχύει την αστυνομοκρατία και τις προληπτικές επιθέσεις. Τελευταία παραδείγματα, τα εμπόδια και οι έρευνες σε βάρος της αποστολής που ταξίδευε από την Αγιοσινάπα στην πρωτεύουσα, με τον ισχυρισμό πως μετέφεραν κρηκτικά και ο χαρακτηρισμός της περιοχής γύρω από το στάδιο Αζτέκα ως ύψιστης εθνικής ασφάλειας, για να δικαιολογηθούν τα μέτρα ενάντια στους απεργούς-διαδηλωτές εκπαιδευτικούς.

«*Το Μουντιάλ είναι μια γιορτή της αστικής τάξης!*» έγραφε ένα σύνθημα. Οι εκπαιδευτικοί, αλλά και οι υπόλοιποι που βρίσκονται στους δρόμους, απειλούν με μποϊκοτάζ στο Παγκόσμιο Κύπελλο, που ξεκινά με τον αγώνα Μεξικό-Ν. Αφρική στο στάδιο Αζτέκα. Είναι μια διοργάνωση που μοιράζονται τυπικά οι ΗΠΑ, ο Καναδάς και το Μεξικό, αλλά στην πραγματικότητα ελέγχεται πλήρως από τις πολυεθνικές και τους Αμερικανούς, με επικεφαλής την κακόφημη Διεθνή Ομοσπονδία (FIFA), η οποία οδηγήθηκε στο έσχατο σημείο εξαχρείωσης και εξευτελισμού, να δώσει βραβείο ειρήνης στον Τραμπ! Έχει φτάσει, μάλιστα, σε τέτοιο σημείο ο ασφυκτικός έλεγχος και η «*καουμπόικη*» συμπεριφορά των Αμερικανών στη διοργάνωση, που απαγόρευσαν σε γνωστό Σομαλό διαιτητή να μπει στις ΗΠΑ, οδηγώντας μέχρι και αυτόν τον διεφθαρμένο Μπλάτερ, πρώην επικεφαλής της FIFA, να καταγγείλει την ενέργεια ως «*απίστευτη*» και «*παράλογη*». Αν ζούσε ο Εδουάρδο Γκαλεάνο, είναι σίγουρο πως θα αναζητούσε τη φωτεινή πλευρά του ποδοσφαίρου στους αυτοσχέδιους αγώνες που διοργανώνουν μεταξύ τους οι απεργοί δάσκαλοι στους αποκλεισμένους δρόμους της Πόλης του Μεξικό και όχι στις φιέστες των πολυεθνικών και των τραμπικών φασιστών!

Τον Οικονόκοσμο γράφει ο Δημήτρης Μάνος

Τραμπική παραδοξότητα (ή πώς ο Τραμπ δεν συνάντησε τον Χέγκελ)

«Με μια τόσο καλή έκθεση για την απασχόληση οι μετοχές θα έπρεπε να ανεβαίνουν και όχι να πέφτουν».

«Κακές» μετοχές...

Την απορία (;) του αυτή εξέθεσε δημόσια ο Πρόεδρος των ΗΠΑ, καθώς μετά την ανακοίνωση των «θετικών» αποτελεσμάτων για την αγορά εργασίας στη χώρα χάθηκε κοντά 1,8 τρισ. δολάρια από αυτά που είχαν επενδυθεί στον ελπιδοφόρο κλάδο της AI και κυρίως των ημιαγωγών!

Ένα σαρωτικό ξεπούλημα κλόνησε τη Wall Street και τις διεθνείς αγορές μετοχών στο τέλος της εβδομάδας, με τους ειδικούς να αναρωτιούνται εάν αυτό είναι η αρχή της μεγάλης διόρθωσης.

Διαβάζουμε στην πολύ εμπειρισταμένη και κατανοητή ανάλυση της Ναυτεμπορικής του Σαββάτου 6/6:

«Μέχρι πριν από λίγες ημέρες, η Wall Street έμοιαζε ασταμάτητη. Οι επενδυτές αγόραζαν σχεδόν οτιδήποτε συνδεόταν με την Τεχνητή Νοημοσύνη, οι μετοχές των ημιαγωγών κατέρριπταν το ένα ρεκόρ μετά το άλλο και η αισιοδοξία για τα μελλοντικά κέρδη των τεχνολογικών κολοσσών κάλυπτε κάθε ανησυχία για γεωπολιτικές εντάσεις, πληθωρισμό ή επιτόκια.

Χρειάστηκε όμως μόλις μία συνεδρίαση για να αλλάξει δραματικά το κλίμα.

Ο Nasdaq κατέρρευσε κατά 4,2%, σημειώνοντας τη μεγαλύτερη ημερήσια πτώση του από τον Απρίλιο του 2025.

Ο S&P 500 -ο πλέον αντιπροσωπευτικός δείκτης της αμερικανικής αγοράς- υποχώρησε κατά 2,6%, ενώ από τις εταιρείες του δείκτη εξαυλώθηκαν περίπου 1,8 τρισ. δολάρια χρηματιστηριακής αξίας. Ήταν μία από τις πιο βίαιες ανατροπές του επενδυτικού κλίματος των τελευταίων ετών.

Όταν τα καλά νέα γίνονται κακά νέα

Το παράδοξο είναι ότι η αφορμή για το sell off ήταν μια είδηση που υπό φυσιολογικές συνθήκες θα έπρεπε να εν-

σχύσει τις μετοχές.

Τα στοιχεία απασχόλησης στις ΗΠΑ έδειξαν μια οικονομία πολύ ισχυρότερη από ό,τι περίμεναν οι αναλυτές. Δημιουργήθηκαν 172.000 νέες θέσεις εργασίας τον Μάιο, επιβεβαιώνοντας ότι η αμερικανική οικονομία εξακολουθεί να κινείται με αξιοσημείωτη αντοχή.

Ακριβώς αυτή η ανθεκτικότητα, όμως, τρόμαξε τις αγορές. Οι επενδυτές άρχισαν να προεξοφλούν ότι η Federal Reserve θα εξετάσει νέες αυξήσεις μέσα στους επόμενους μήνες. Οι αποδόσεις των ομολόγων εκτινάχθηκαν, με το διετές αμερικανικό ομόλογο να αγγίζει υψηλό 15 μηνών, καθώς οι αγορές άρχισαν να τιμολογούν πλήρως μία αύξηση επιτοκίων έως το τέλος του έτους.

Και όταν ανεβαίνουν οι αποδόσεις, οι πρώτες που δέχονται πλήγμα είναι οι ακριβές μετοχές ανάπτυξης.

Το πρώτο σοβαρό πλήγμα στο AI trade

Το μεγαλύτερο χτύπημα δέχθηκαν οι μετοχές που είχαν μετατραπεί στους αδιαμφισβήτητους πρωταγωνιστές του χρηματιστηριακού πάρτι.

Ο δείκτης ημιαγωγών της Φιλαδέλφειας βούλιαξε κατά 10,3%, καταγράφοντας τη χειρότερη ημερήσια επίδοση από την περίοδο της πανδημίας το 2020. Μέσα σε λίγες ώρες χάθηκαν περίπου 1,2 τρισ. δολάρια από τον κλάδο που θεωρείται η «καρδιά» της επανάστασης της Τεχνητής Νοημοσύνης.

Η Micron, που είχε δει τη χρηματιστηριακή της αξία να εκτοξεύεται τους προηγούμενους μήνες, κατέρρευσε άνω του 13%. Η Intel, η Sandisk και η Super Micro Computer έχασαν περισσότερο από 11%, ενώ ακόμη και η Nvidia υποχώρησε πάνω από 6%.

Η εικόνα αυτή δεν ήταν τυχαία. Για μήνες, η αγορά λειτουργούσε με την παραδοχή ότι οι δαπάνες για την Τεχνητή Νοημοσύνη θα αυξάνονται αδιάκοπα, ότι οι κατασκευαστές chips θα συνεχίσουν να απολαμβάνουν εκρηκτική ανάπτυξη και ότι οι μεγάλοι τεχνολογικοί όμιλοι θα

έχουν απεριόριστη δυνατότητα χρηματοδότησης των επενδύσεών τους.

Την περασμένη εβδομάδα εμφανίστηκαν οι πρώτες σοβαρές αμφιβολίες.

Οι γίγαντες της τεχνολογίας χρειάζονται ολοένα περισσότερα χρήματα

Αρχικά ήρθε η απογοήτευση από τις προβλέψεις της Broadcom.

Στη συνέχεια, η Alphabet ανακοίνωσε γιγαντιαία έκδοση μετοχών ύψους 85 δισ. δολαρίων προκειμένου να χρηματοδοτήσει τις επενδύσεις της στην Τεχνητή Νοημοσύνη. Ακολούθησαν πληροφορίες ότι και η Meta εξετάζει παρόμοια κίνηση.

Για πρώτη φορά, η αγορά άρχισε να εστιάζει όχι μόνο στις ευκαιρίες της AI, αλλά και στο τεράστιο κόστος της.

Τα κέντρα δεδομένων, οι εξειδικευμένοι επεξεργαστές, τα δίκτυα και οι ενεργειακές υποδομές απαιτούν επενδύσεις εκατοντάδων δισεκατομμυρίων δολαρίων. Το ερώτημα που αρχίζει να απασχολεί τους επενδυτές είναι αν τα μελλοντικά έσοδα θα δικαιολογήσουν τελικά αυτά τα ποσά.

Η αμφιβολία αυτή ήταν αρκετή για να τρυπήσει το αφήγημα ότι κάθε εταιρεία που σχετίζεται με την AI είναι ουσιαστικά «άτρωτη».

Στην επιφάνεια...

Αν παραμείνουμε στο επιφανειακό επίπεδο της χρηματιστηριακής οικονομίας τα πραγματικά προβλήματα που βρίσκονται πίσω από αυτή τη διόρθωση είναι τρία:

Το πρώτο ορατό πρόβλημα, επισημασμένο από τους αναλυτές αλλά υποτιμημένο από τις «αγορές», ήταν το γεγονός ότι στο ράλι της ανόδου των μετοχών η συμμετοχή περιοριζόταν σε μία κούφια (κυριολεκτικά!) εταιρειών AI. Ο περιορισμός αυτός αναδεικνύεται τώρα που οι πανικόβλητοι επενδυτές εγκαταλείπουν την AI για άλλους «προορισμούς»: τρόφιμα και αναψυκτικά!

Αυτός ο στενός πυρήνας έσερνε από πίσω του και τη... «μαρίδα» των μικροε-

πενδυτών που είδαν φως κερδών και μήκαν, αλλά πώς θα βγουν...

Όταν υπερβολικά πολλοί οδηγούνται από υπερβολικά λίγους...

Το δεύτερο πρόβλημα και πρόσθετη πηγή ανησυχιών είναι ότι η πτώση δεν περιορίστηκε στις εταιρείες AI, αλλά πήρε σβάρνα ένα σύνολο περιουσιακών στοιχείων: πετρέλαιο, χρυσός μέχρι και τα κρυπτονομίσματα, ειδικά το bitcoin, που γνώρισε τη μεγαλύτερη πτώση της αξίας του από τότε που... υπάρχει.

Οι κινήσεις αυτές δεν θύμιζαν απλά ένα μαζικό sell off για να εισπράξουν οι... μανούλες της κερδοσκοπίας τα κέρδη της περιόδου της ανόδου των μετοχών (υπάρχουν -πώς αλλιώς άλλωστε;- και τέτοια στοιχεία στις κινήσεις ξεπουλήματος). Θύμιζαν σε μεγάλο βαθμό μαζική απομόχλευση περιόδων εκδήλωσης της κρίσης, με έντονο το στοιχείο του πανικού...

Το τρίτο και επίσης σοβαρό ζήτημα είναι η μετατόπιση της διερώτησης των χρηματιστηριακών κύκλων της Wall Street για το πού θα φτάσει η άνοδος των μετοχών της AI στη διερώτηση για το πόσο κοστίζει και θα κοστίζει το όνειρο της τεχνητής νοημοσύνης.

Η ουσία και η μορφή της

Αν όμως θέλουμε πιο ουσιαστικές απαντήσεις (το χρωστάμε άλλωστε και στον... Τράμπ) το πραγματικό ζήτημα βρίσκεται κάτω από τη χρηματιστηριακή επιφάνεια, τη «μορφή» του φαινομένου.

Δυστυχώς για τον Πρόεδρο των ΗΠΑ, η επιστράτευση της χαρακτηριστικής απλοϊκής αμερικανικής αφέλειας μέσα από ευθύγραμμες απορίες και ερωτήματα δεν απαντά στο πρόβλημα.

Αν ο Τραμπ διάβαζε... Χέγκελ, που έλεγε ότι στον κόσμο μας ισχύει ο γενικός κανόνας η ύλη να μορφοποιείται και η μορφή της να... υλοποιείται, θα διαπίστωνε πως στην περίπτωση της καπιταλιστικής οικονομίας, και ειδικά σε αυτή τη φάση, υφίσταται μία όλο και πιο διευρυμένη διάσταση ανάμεσα στην «ύλη», το περιεχόμενο της καπιταλιστικής οικονομίας, και τη χρηματιστηριακή της μορφή.

Η δε χρηματιστηριακή μορφή με τη σειρά της δεν αντανάκλα μόνο τα αδιέξοδα της υλικής βάσης της οικονομίας, αλλά τα... επιστρέφει πολλαπλασιασμένα.

Είναι καιρός τώρα που όχι μόνο στη Μέκκα του καπιταλισμού αλλά και παγκόσμια οι επενδύσεις στην πραγματική οικονομία έχουν βαλτώσει ή έστω δεν είναι στα επίπεδα εκείνα (π.χ. Κίνα) που θα έδιναν σήμερα μία διέξοδο στο κεφάλαιο και στο σύστημα που το αναπαράγει.

Αλήθεια, τι σημαίνει χάθηκαν 1,8 τρισ. δολάρια; Από πού χάθηκαν και σε ποιον θα λείψουν;

Στη θέση αυτού του κενού, επίσης χρόνια τώρα έχει στηθεί ένας μηχανισμός χρηματιστηριακής κερδοσκοπίας και ασύλληπτου παρασιτισμού, που παράγει ομόλογα, μετοχές έως το πιο... απίθανο χρηματιστηριακό προϊόν. Ακόμα και τα κρυπτονομίσματα λειτουργούν κάτω από την κάλυψη των τραπεζών και της πολιτικής του φτηνού χρήματος, με φτηνά έως και μηδενικά ή και... αρνητι-

κά επιτόκια.

Η ΑΙ παρουσιάστηκε ως ευκαιρία -για να επιστρέψουμε στον Χέγκελ- όπου η μορφοποίηση της καπιταλιστικής κερδοφορίας θα συναντούσε επιτέλους την... υλοποίησή της, σαν το βήμα που το κεφάλαιο θα μπορούσε να ξεπεράσει τη διάσταση ανάμεσα στη χρηματιστηριακή μορφή και τις υλοποιημένες πραγματικές επενδύσεις. Οι χρηματιστηριακές εκτινάξεις θα μπορούσαν αένα να χρηματοδοτούν τα παραγωγικά επιτεύγματα της ΑΙ και αντιστρόφως αυτά τα παραγωγικά επιτεύγματα θα στηρίζουν τις αποδόσεις των μετοχών.

Θα χρειάζονται βέβαια κάποιες «διορθώσεις», όπου οι καρχαρίες θα μαζεύουν την... μπάνκα στα μαζικά ξεπουλήματα από τις πανικόβλητες «μαρίδες», αλλά μέχρις εκεί, τα έχει αυτά ο καπιταλισμός.

Αν κάτι από αυτά τα βαριά επιστημονικά σας θυμίζει και τους αλλημιστές του Μεσαίωνα, που ήθελαν να βρουν τη φόρμουλα αέναως παραγωγής χρυσού, δεν είναι καθόλου περίεργο...

Η κατάρα για το κεφάλαιο είναι ότι άλλη χρυσότοκος «κότα», άλλη λυδία λίθος από την εργασιακή δύναμη απλά δεν μπορεί να βρεθεί.

Μπορεί λοιπόν αφ' εαυτού της η ΑΙ να μην είναι φούσκα, την καθιστά όμως φούσκα η χρήση της από το κεφάλαιο!

Η άνοδος των επιτοκίων

Μία άνοδος, συνεπώς, των επιτοκίων, επιβαλλόμενη από την έκρηξη του πληθωρισμού -που είναι και αυτό, ως ένα βαθμό, αποτέλεσμα της ακόρεστης μανίας του κεφαλαίου να «αποκαταστήσει» τα «σπασμένα» και διαφυγόντα κέρδη της περιόδου της πανδημίας- ανησυχεί τις «αγορές», δηλαδή τους κερδοσκόπους καπιταλιστές που θέλουν φτηνό χρήμα και αυξημένη ρευστότητα

Και έτσι εξηγείται και το παράδοξο του Τραμπ: Οι «αγορές» να αντιδρούν στα «καλά νέα», στην αύξηση της απασχόλησης (θεωρώντας τον και... ταξικά κορυφαίο πληθωριστικό παράγοντα!) και οι μετοχές αντί να ανεβαίνουν να πέφτουν, στην προοπτική ότι θα αυξηθούν τα επιτόκια και το χρήμα θα γίνει πιο ακριβό!

Έχουν μάλιστα στηθεί πλατφόρμες που στοιχηματίζουν το μέχρι πού θα ανέβουν τα επιτόκια (το κεφάλαιο πραγματικά δεν παίζει όταν... παίζει μόνο του)!

Ακόμη -όπως δείχνουν τα πράγματα- και αν κατάφεραν προς το παρόν η Γκρίζα Παρασκευή να μη γίνει... Μαύρη Δευτέρα (τουλάχιστον για τα χρηματιστήρια ΗΠΑ και ΕΕ) το ερώτημα έχει τεθεί: Πρόκειται για μία αναμενόμενη, «υγιή» διόρθωση μίας κερδοφορίας πολλά υποσχόμενης ή για την αρχή του τέλους των προσδοκιών για την ΑΙ;

Λέγεται ότι το 2026 δεν είναι 1999 και πως τότε, με την κρίση των εταιρειών νέας τεχνολογίας, δεν είχε δημιουργηθεί αυτή η κεφαλαιακή βάση που σήμερα διαθέτουν οι εταιρείες ΑΙ.

Εν μέσω της «διόρθωσης» ο κινεζοαμερικανός διευθύνων σύμβουλος της Nvidia ανακάλυψε την εξαγορά-συγχώνευση με την δεύτερη τη τάξει και ανταγωνιστή της κορεάτικη εταιρεία Samsung, συμβάλλοντας μάλλον σημαντικά στην αποτροπή ενός καταστροφικού σεναρίου των χρηματιστηρίων της ΝΑ Ασίας, που είχε αρχίσει να ακνοφαίνεται το πρωί της περασμένης Δευτέρας. Ο ίδιος δηλώνει πως τώρα η περιπέτεια της ΑΙ ξεκινά και πως το μαζικό sell off είναι ευκαιρία για νέες αγορές και τοποθετήσεις.

Τότε προς τι η ανησυχία των αγορών; Οι διερωτήσεις της Wall Street;

Και τι είναι τελικά «υγιές» σε ένα σύστημα νοσηρά καταστροφικό;

Εκλογές στην Αρμενία Ο δρόμος προς τη Δύση έχει πολλές στροφές

Τα δυτικά μέσα ενημέρωσης και οι επικεφαλής των ευρωπαϊκών θεσμών χαιρέτισαν το εκλογικό αποτέλεσμα της 7ης Ιουνίου στην Αρμενία, αποτέλεσμα ευνοϊκό για τη Δύση, όπως αναμενόταν, παρά τις πιέσεις της Μόσχας που βλέπει να απειλείται ο έλεγχος της «αυλής» της στο κρίσιμο σταυροδρόμι του Καυκάσου.

Η Αρμενία έχει μπει εδώ και χρόνια στο μάτι τόσο του αμερικανικού ιμπεριαλισμού όσο και της ΕΕ, ώστε να στραφεί προς τα δυτικά συμφέροντα. Είναι μέλος του σχεδίου περικύκλωσης της Ρωσίας και μείωσης της επιρροής της, σχέδιο που τα τελευταία χρόνια αποδίδει και στην Αρμενία. Ο πρόεδρός της, Πασινιάν, που επανεκλέχτηκε για τρίτη θητεία, νικώντας τον αρμένικης καταγωγής Ρώσο δισεκατομμυριούχο Καραπετιάν, αλλά και ένα μπλοκ φιλορωσικών κομμάτων, έχει φανεί πρόθυμος να βοηθήσει στη ρυμούλκηση της χώρας του και να ανταποκριθεί στα ανοίγματα σε Αμερικανούς και Ευρωπαίους.

Οι πρόσφατες εκλογές χαρακτηρίστηκαν ως αυτές που θα έκριναν τον γεωπολιτικό προσανατολισμό της χώρας. Το Ερεβάν έχει αναστείλει από το 2024 τη συμμετοχή του στον υπό ρωσική ηγεσία Οργανισμό Συνθήκης Συλλογικής Ασφάλειας (CSTO). Η «στροφή» του Πασινιάν αντανάκλασε τη δυσανεξία της ντόπιας ελίτ απέναντι στη Ρωσία, που δεν εμπόδισε την κατάληψη του αρμένικου θύλακα στο Ναγκόρνο Καραμπάχ και την ήττα που υπέστησαν από τους Αζέρους οι αρμένικες δυνάμεις το 2023.

Η διακοπή όμως των «εγγυήσεων ασφάλειας» που παρείχε η Ρωσία στην Αρμενία και η απραξία των ρωσικών στρατευμάτων, με αποτέλεσμα την εκδίωξη του αρμένικου πληθυσμού από την περιοχή, είχε έρθει ως απάντηση σε κινήσεις που ήδη είχαν εκδηλωθεί από την Αρμενία προς τις δυτικές προσφορές. Αυτό αποτελεί άλλο ένα παράδειγμα για το πώς χρησιμοποιούνται και υποδαυλίζονται εθνικά ζητήματα από τους «προστάτες», τον ιμπεριαλισμό και τις ντόπιες ελίτ σε βάρος των λαών, που την «πληρώνουν» πάντα με θάνατο, ξεριζωμό και προσφυγιά.

Τα «δώρα» της Δύσης

Τον Αύγουστο του 2025 ο Τραμπ καυχήθηκε για τη συμβολή του στην «ειρήνευση της περιοχής», αφού έφερε στην Ουάσιγκτον τους δυο προέδρους, Πασινιάν της Αρμενίας και Αλίγιεφ του Αζερμπαϊτζάν, να υπογράψουν τον τερματισμό των εχθροπραξιών και τη συμφωνία για τον «Διάδρομο Τραμπ για τη Διεθνή Ειρήνη και Ευημερία» (TRIPP). Πρόκειται για τον διαμετακομιστικό διάδρομο Ζανκεζούρ, πάνω ακριβώς σε όλο το μήκος των συνόρων Αρμενίας - Ιράν. Είναι ένας διάδρομος που ενώνει την Ευρώπη με την Κεντρική Ασία μέσω του Αζερμπαϊτζάν και του θύλακά του Ναχιτσεβάν, λειτουργώντας ταυτόχρονα και ως «σφήνα», αποκλείοντας την πρόσβαση της Τεχεράνης στον Καύκασο και εμποδίζοντας την έξοδο της Ρωσίας μέσω Γεωργίας - Αρμενίας - Ιράν σε Περσικό κόλπο.

Η συμφωνία-ορόσημο δίνει στις ΗΠΑ ειδικά δικαιώματα για 99 χρόνια και διαμορφώνει τον γεωπολιτικό συσχετισμό στην περιοχή υπέρ των αμερικανικών συμφερόντων. Η περίσφιξη συμπληρώνεται με το Αζερμπαϊτζάν, που έχει αναπτύξει διπλωματικές και εμπορικές σχέσεις με το Ισραήλ και έχει ενταχθεί στις Συμφωνίες του Αβραάμ.

Ο Τραμπ υποστήριξε δημόσια στις εκλογές τον Πασινιάν, ονομάζοντάς τον «σπουδαίο φίλο και ηγέτη», που θα κάνει την Αρμενία «ισχυρή, πλούσια και πολύ ασφαλή χώρα», ενώ ο Ρούμπιο ταξίδεψε παραμονές εκλογών στο Ερεβάν για την επικύρωση της κατασκευής του οδικού και σιδηροδρομικού διαδρόμου και την υπογραφή πλαισίου στρατηγικής εταιρικής σχέσης. Παράλληλα η ΕΕ εντείνει τις επαφές της και υπόσχεται επενδύσεις 2,5 δισ. ευρώ για να αποκτήσει ρόλο και παρουσία στην περιοχή.

Στη Σύνοδο ΕΕ-Αρμενίας στο Ερεβάν στις 4-5 Μάη, η Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν, ο Αντόνιο Κόστα και ο Πασινιάν με κοινή τους δήλωση ενίσχυσαν τις πολιτικές και οικονομικές διμερείς σχέσεις, με το Σχέδιο ανθεκτικότητας και ανάπτυξης 270 εκατ. ευρώ να ανοίγει τον δρόμο ενσωμάτωσης της Αρμενίας στις ευρωπαϊκές αγορές και να δίνει λαβή για επικείμενη ένταξη της στην ΕΕ.

Προειδοποιήσεις και απειλές του Πούτιν

Όμως η διάρρηξη των ιστορικών σχέσεων με τη Ρωσία δεν είναι καθόλου μια απλή υπόθεση. Ακόμα και η άνετη νίκη του Πασινιάν δεν του δίνει εκείνο το ποσοστό για να προχωρήσει σε αλλαγές στο Σύνταγμα, που απαιτούνται ώστε να σφραγιστεί η «στροφή». Η Μόσχα δεν θα ανεχτεί αμφισβήτηση στη σφαίρα επιρροής της σε μια περιοχή στρατηγικής σημασίας. Διατηρεί στρατιωτική βάση στην Αρμενία, είναι ο μεγαλύτερος εμπορικός εταίρος της, ελέγχει μεγάλο μέρος των ενεργειακών και υποδομικών δικτύων και παρέχει φυσικό αέριο σε προνομιακές τιμές μέσω της Ευρασιατικής Οικονομικής Ένωσης (ΕΑΕΥ), της ρωσικής συμμαχίας που η Αρμενία αποτελεί μέρος της, μαζί με Λευκορωσία, Καζακστάν και Κιργιστάν.

Ο Πούτιν προεκλογικά έθεσε στον Πασινιάν τελεσίγραφο να διαλέξει τη Μόσχα ή τις Βρυξέλλες, λέγοντας ότι συμμετοχή και στα δυο μπλοκ, ΕΑΕΥ και ΕΕ, είναι αδύνατη, ενώ με έναν παραλληλισμό γεμάτο νόημα υπογράμμισε ότι η κρίση στην Ουκρανία ξεκίνησε όταν αυτή προσπάθησε να ενταχθεί στην ΕΕ!

Παραμονές εκλογών η Ρωσία ανακάλεσε τον πρέσβη της και κατήγγειλε πιέσεις στην αντιπολίτευση, παραβιάσεις και ανάμειξη από την ΕΕ, ενώ ανακοίνωσε ότι θα επιβάλει «προσωρινούς περιορισμούς» στις εξαγωγές αρμένικων προϊόντων. Παράλληλα οι ηγέτες της Ευρασιατικής Οικονομικής Ένωσης εξέδωσαν κοινή δήλωση, προειδοποιώντας την Αρμενία ότι εκθέτει σε «σοβαρούς κινδύνους» την οικονομική ασφάλεια όλων των χωρών της ΕΑΕΥ.

Η ταραχώδης ιστορία του Καυκάσου, που βρίσκεται μέσα στα «θερμά» σημεία του πλανήτη, στο κρίσιμο σταυροδρόμι της Ευρασίας, όπου συναντιούνται οι αντίπαλοι ιμπεριαλισμοί της Δύσης και της Ανατολής, θα δίνει ολοένα επεισόδια στη διαμόρφωση της γενικευμένης σύγκρουσης. Πόσο μάλλον όταν το θερμόμετρο της επίθεσης ΗΠΑ-ΙΣΡΑΗΛ στο Ιράν επηρεάζει και ανεβάζει την ένταση, θέτοντας σε κινδύνους όλους τους λαούς της περιοχής.

Τα δικά μας όπλα σημαδεύουν στην αντίθετη κατεύθυνση

Με δεξιές φανφάρες περί εθνικής υπερηφάνειας και γυναικείας χειραφέτησης ανακοίνωσε η κυβέρνηση την πρώτη εφαρμογή του νόμου για εθελοντική κατάταξη των γυναικών στο στρατό. Η αρχική ανακοίνωση της κυβέρνησης προέβλεπε την κατάταξη 100 γυναικών για το 2026 και τήρηση σειράς προτεραιότητας σε περίπτωση υπεράριθμων αιτήσεων. Τελικά από τις περίπου 340.000 γυναίκες ηλικίας 20 έως 26 ετών, στις οποίες απευθυνόταν η πρόσκληση, μόλις 72 ανταποκρίθηκαν. **Πίσω από την ισοτιμία των γυναικών η κυβέρνηση προσπαθεί να κρύψει την συντεταγμένη προσπάθεια της αστικής τάξης να ευθυγραμμιστεί με τα πολεμικά σχέδια των ιμπεριαλιστών.** Διευρύνουν τα στρατεύματα που θα κληθούν να γίνουν κρέας για τα κανόνια τους, εντάσσοντας στις εφεδρείες τους και το γυναικείο πληθυσμό.

Οι αναλύσεις σχετικά με την υπογεννητικότητα προσπαθούν να διαμορφώσουν όρους αποδοχής αυτής της αντιδραστικής εξέλιξης στις συνειδήσεις του λαού. Οι γυναίκες επικρίνονται σε μελέτες και δημόσιες τοποθετήσεις «ειδικών» επειδή αρνούνται να παίξουν έναν από τους ρόλους που το σύστημα θέλει να τους φορτώσει, αυτόν της μηχανής αναπαραγωγής. Στην εναγώνια αναζήτηση αιτιών και λύσεων η γυναικεία χειραφέτηση μπαίνει στο στόχαστρο του συστήματος. Χρεώνεται τη μείωση του πληθυσμού, του ελληνικού πληθυσμού, αφού οι πρόσφυγες και οι μετανάστες δεν μετριούνται ως άνθρωποι που ζουν σε αυτή τη χώρα. Αντιμετωπίζονται ως παρείσακτοι, δολοφονούνται μαζικά στην Πύλο, στο Φαρμακονήσι και στην υπόλοιπη Μεσόγειο, δίνονται, φυλακίζονται, δολοφονούνται ως εργάτες για να κερδίσει το ξένο και ντόπιο κεφάλαιο. Η ιδεολογική προπαγάνδα του συστήματος χρησιμοποιείται ως εργαλείο φασιστικοποίησης. Έτσι θα συμπληρωθούν οι στρατιές που χρειάζονται οι Αμερικάνοι ιμπεριαλιστές στην πορεία διαμόρφωσης των όρων για τον γενικευμένο πόλεμο που σχεδιάζουν.

Τα σύννεφα του πολέμου συνεχώς πυκνώνουν ξεθωριάζοντας την αίγλη που προσπαθεί το σύστημα να προσδώσει στο στρατό. Τόσο η εθελοντική στρά-

τευση, όσο και η επαγγελματική αποκατάσταση που μπορεί να ακούγονταν δελεαστική σε παλαιότερες περιόδους, δεν μπορούν να δελεάσουν το λαό. Οι νέες και οι νέοι δεν είναι διατεθειμένοι να μακελευτούν σε άδικους πολέμους και οι γονείς τους τρέμουν στην ιδέα ότι το παιδί τους θα κληθεί από την όποια αντιλαϊκή κυβέρνηση να πολεμήσει για τα συμφέροντα των ΗΠΑ και των Ευρωπαίων. Οι εικόνες από την Ουκρανία και την Μ. Ανατολή έρχονται πιο κοντά όταν τα ντρώουν ξεβράζονται στις ακτές της χώρας. Στα εκατομμύρια των νεκρών και ξεριζωμένων οι λαοί βλέπουν το δικό τους μαύρο μέλλον και ανησυχούν. Αρνούνται να δώσουν τη στήριξη τους στους φονιάδες των λαών.

Οι νέες γυναίκες γυρίζουν την πλάτη στον στρατιωτικό φεμινισμό που τους προσφέρει το σύστημα γιατί απολύονται ενώ είναι έγκυες, δολοφονούνται αβοήθητες έξω από αστυνομικά τμήματα, αναγκάζονται να υπομένουν την καταπίεση μέσα στα ίδια τους τα σπίτια εξαιτίας της οικονομικής τους εξάρτησης, γίνονται αντικείμενα σεξουαλικής εκμετάλλευσης, δεν ξέρουν αν αύριο θα μπορούν να κάνουν έκτρωση με ασφάλεια και επικρίνονται για κάθε ΟΧΙ που θα πουν. Η κυβέρνηση γνωρίζει ότι όσο και αν προσπαθεί να χρυσώσει το χάπι, αυτό παραμένει χακί και αποκρουστικό. Και αν δεν το ήξερε το έμαθε με την περιορισμένη προσέλευση στο κάλεσμά της. Προσπαθεί να πείσει τις γυναίκες ότι δεν είναι ευθύνη αυτού του συστήματος η χειρότερη της θέσης τους. Να τις κάνει να ξεχάσουν ότι η γυναικεία ανισοτιμία καλλιεργείται και ενισχύεται ιδεολογικά και πολιτικά σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής τους. Από το σχολείο και την εκκλησία, μέχρι την αντερρατική πολιτική και την κρατική τρομοκρατία.

Σε αυτό το πλαίσιο η Ν. Κεραμέως, ως υπουργός εργασίας, κατέβασε σε διαβούλευση το νομοσχέδιο που υποτίθεται ότι προβλέπει ίση αμοιβή για ίση εργασία μεταξύ ανδρών και γυναικών. Τα επίσημα στοιχεία αναφέρουν ότι οι γυναίκες αμείβονται κατά 13,4% λιγότερο από τους άντρες, ενώ ο Ευρωπαϊκός μέσος όρος είναι 11,1%. **Παραδέχονται ότι οι γυναίκες αμείβονται λιγότερο**

από τους άντρες και αυτό είναι νόμιμο, ενώ ψήφισαν το νόμο που προβλέπει απολύσεις εγκύων γυναικών. Έχουν πετοσκοψει τους μισθούς βυθίζοντας το λαό στην ανέχεια και δεν μπαίνουν καν στον κόπο να συμπεριλάβουν τις σερβιέτες στα προϊόντα που υποτίθεται ότι προστατεύουν από την αισχροκέρδεια του κεφαλαίου. Έχουν ισοπεδώσει τα εργατικά δικαιώματα και προσπαθούν να πείσουν τις γυναίκες ότι προωθούν την ισότητα και την ισονομία. Με ένα σχέδιο νόμου που παραπέμπει τις εργαζόμενες στο Συνήγορο του Πολίτη σε περίπτωση που οι ίδιες καταφέρουν να εντοπίσουν αποκλείσεις στις αμοιβές αντρών και γυναικών στην εταιρεία που εργάζονται. Ζητά από τις εργαζόμενες να απαιτήσουν να μάθουν πόσο πληρώνονται οι άντρες συνάδελφοί τους και επιτρέπει στους εργοδότες να αρνηθούν να δώσουν αυτά τα στοιχεία αν οι προθέσεις των εργαζόμενων είναι «κακόπιστες». Είναι οι ίδιοι εργοδότες στους οποίους οι εργαζόμενες πρέπει να ζητήσουν προστασία αν δεχθούν σεξουαλική παρενόχληση στο χώρο εργασίας ... από τον εργοδότη τους!

Φτάνει όμως! Όχι άλλη ισότητα, χορ-

τάσαμε! Οι γυναίκες του λαού ζούμε μέσα σε αυτή την κοινωνία και κουβαλάμε στην πλάτη μας όλη την καταπίεση που το σύστημα μας φορτώνει εδώ και αιώνες. Αυτή η κυβέρνηση και όλες οι προηγούμενες έχουν συμβάλει και με το παραπάνω στην χειρότερη της θέσης μας στην αγορά εργασίας και στην κοινωνία συνολικότερα. Δουλεύουμε από το πρωί ως το βράδυ για να πληρώσουμε το ενοίκιο και να μεγαλώσουμε τα παιδιά μας. Κάποιες και όλο το βράδυ, όπως οι εργάτριες στο εργοστάσιο Βιολάντα που δε γύρισαν ποτέ στα παιδιά τους. Το κράτος βρίσκεται μπροστά μας μόνο για να καταστείλει τις απεργίες μας, να μας διαγράψει από τα πανεπιστήμια, να μας τρομοκρατήσει στις μαθητικές καταλήψεις, μας προορίζει για το only fun και όποτε χρειάζεται προστατεύει τους βιαστές και τα αφεντικά μας. **Η χειραφέτηση και η απελευθέρωση μας θα έρθει μέσα από τον δικό μας ταξικό αγώνα. Και όταν αποφασίσουμε να πάρουμε τα όπλα δεν θα το κάνουμε για να υπερασπιστούμε τα συμφέροντα των εκμεταλλευτών μας.**

Απέναντι

Μιλτιάδου 3, Δάφνη

Αντιγράφουμε την ανακοίνωση που ανάρτησε το στέκι στα κοινωνικά δίκτυα:

«Στο εξής, κάθε Κυριακή, μετά τις 18.00, μαζευόμαστε στο "Στέκι Απέναντι", για παρέα, συζητήσεις, μουσική, βιβλία κ.ο.κ. Επιλέγουμε να κλείνουμε τις εβδομάδες μας με μια ελπιδοφόρα, αλληλέγγυα νότα! Ό,τι χρειαζόμαστε, δηλαδή, για να προχωράμε δυναμικά στους αγώνες του σήμερα!»

Ζάλο

Μαστραχά 14, Ηράκλειο

Στις 12/6 προβλήθηκε το ντοκιμαντέρ *Ο πιο μακρύς δρόμος*, με αφορμή τους κατατρεγμένους πρόσφυγες και μετανάστες που καταφθάνουν τους τελευταίους μήνες στην Κρήτη. Ακολούθησε συζήτηση για την τρέχουσα κατάσταση στην Κρήτη και την ανάγκη για αλληλεγγύη, οργάνωση και αντίσταση απέναντι στον ρατσισμό, τον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό.

Ρωγμή

Μ. Βόγδου 20, Ξάνθη

Στις 10/6 έγινε παρουσίαση του βιβλίου *Η πορεία προς τη γενικευμένη αναμέτρηση των εκδόσεων Εκτός των Τειχών* με πολύ καλή συμμετοχή. Η πλούσια συζήτηση ανέδειξε τους πολεμικούς κινδύνους της περιόδου που διανύουμε και την ανάγκη ανάπτυξης αντιπολεμικού-αντιιμπεριαλιστικού κινήματος.

Αθήνα

ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ

Γραβιάς 10-12, Εξάρχεια
ektostonteixon.gr

Αθήνα

ΣΤΕΚΙ
ΑΠΕΝΑΝΤΙ

Μιλτιάδου 3, Δάφνη
IG: steki_apananti | FB: Στέκι Απέναντι

Θεσσαλονίκη

σφεντονα

Συγγρού 24, 2ος όροφος
steki-sfentona.blogspot.com

Γιάννενα

Κουγκίου 23

Ξάνθη

Μ. Βόγδου 20
rogmixanthi.blogspot.com

Πάτρα

χώρας νεολαίας και εργαζομένων

Πουκεβίλ 2
Facebook: Στέκι "Ανάστροφα"

Ηράκλειο

Μαστραχά 14
IG: zalosteki | FB: Ζάλο

σχολια

Θέρετρο

Ο πρωθυπουργός της Αλβανίας, Έντι Ράμα, κατηγορήσε το Ιράν ότι Βρίσκεται πίσω από τις συνεχιζόμενες διαδηλώσεις στα Τίρανα κατά της ανέγερσης ενός πολυτελούς παραθαλάσσιου θέρετρου, το οποίο συνδέεται με τον γαμπρό του Αμερικανού προέδρου, Τζάρεντ Κούσερ. Εντοπίστηκαν και μέλη της Χαμάς ανάμεσά τους.

Η Κούβα πολιορκείται, ο λαός υποφέρει

Ακράια αντικομμουνιστική υστερία αποπνέουν οι συνεχείς τοποθετήσεις του Μάρκο Ρούμπιο για την Κούβα σε μια προσπάθεια να «αιτιολογηθεί» η επιλογή των ΗΠΑ να στραγγαλίσει την Κούβα. Μια ολοκληρωτική πολιορκία εξελίσσεται γύρω από το νησί της Καραϊβικής. Ο ναυτικός αποκλεισμός είναι σε πλήρη εξέλιξη και έχει στερήσει από την Κούβα όχι μόνο τα καύσιμα αλλά και κάθε αναγκαίο προϊόν για την επιβίωση. Η εναντίωση επιτήρηση συνοδεύεται με κυρώσεις και απειλές που περιορίζουν τις εμπορικές συναλλαγές. Η μία μετά την άλλη οι μεγάλες εταιρείες σε διάφορους τομείς αποσύρονται από την Κούβα. Ταυτόχρονα καθημερινά ανακοινώνονται από το αμερικανικό κράτος νέα εντάλματα σύλληψης για πολιτικά πρόσωπα και στρατιωτικούς αξιωματούς με σκοπό να εμποδωθεί πως η μόνη επιλογή της κουβανικής ηγεσίας είναι η παράδοση στις αμερικανικές επιδιώξεις. Τα οπλικά συστήματα που έχουν συγκεντρωθεί σε αέρα και θάλασσα είναι ο βασικός μοχλός για να μην αμφισβητείται ο εξελισσόμενος ιμπεριαλιστικός εκβιασμός.

Τα εκατομμύρια λαού της Κούβας υποφέρουν από τις δυσβάσταχτες συνθήκες διαβίωσης που έχουν δημιουργηθεί. Η έλλειψη καυσίμων έχει παραλύσει κάθε παραγωγική διαδικασία καθώς το ρωσικό τάνκερ που πέρασε στις κουβανικές ακτές ήταν το μοναδικό από όταν ξεκίνησε ο αποκλεισμός και τα καύσιμα άντεξαν για λίγο καιρό. Ακόμη και η καλλιέργεια των αναγκαίων αγροτικών προϊόντων έχει μπλοκάρει. Η μεταφορές έχουν διακοπεί με σκοπό ακόμα και τα ελάχιστα τρόφιμα να είναι δυσπρόσιτα στο λαό. Οι επαναλαμβανόμενες διακοπές ρεύματος βυθίζουν στο σκοτάδι μεγάλες περιοχές κόβοντας την οικιακή ενέργεια για πάνω από 30 ώρες. Ενώ το σταμάτημα των

μηχανών έχει καταστήσει ακόμη και τη λειτουργία του δικτύου υδροδότησης ασυνεχή, οδηγώντας τους κατοίκους να αποθηκεύουν νερό όταν υπάρχει παροχή. Τα σκουπίδια στους δρόμους λειτουργούν ως πραγματική υγειονομική απειλή την ώρα που τα νοσοκομεία περιστελλούν τις λειτουργίες προσαρμοζόμενα στις ελλείψεις που καταγράφονται.

Παρόλο που για τον κουβανικό λαό το εμπάργκο είναι ιστορικό βίωμα και το μίσος του για τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό αποτελεί βάση συγκρότησης, η τωρινή πολιορκία έχει στόχο να τον φτάσει πέρα από τα όρια αντοχής του. Η αμερικανική προπαγάνδα επιδιώκει να στρέψει τη λογική δυσανεμία του λαού από την ανέχεια σε έμπρακτη εναντίωση στην κουβανική ηγεσία. Η πρόσφατη δήλωση του Μιγκέλ Ντίας-Κανέλ πως η αμερικανική διοίκηση κινείται ανάμεσα σε 3 επιλογές, «την πρόκληση κοινωνικής έκρηξης μέσω οικονομικής ασφυξίας, την επιβολή διαλόγου υπό πίεση για την κατάληψη του ελέγχου της οικονομίας και την επιβολή πολιτικής αλλαγής ή την εκτέλεση άμεσης στρατιωτικής επιθετικότητας», δείχνει πως η κουβανική ηγεσία αντιμετωπίζει μεγάλη πίεση από τις εξελίξεις. Όχι τόσο γιατί δοκιμά-

Ανακωχή

Την εκτίμηση ότι Ισραήλ και Ιράν θα αποφύγουν οποιαδήποτε νέα επίθεση εναντίον αλλήλων, για τουλάχιστον μία εβδομάδα, εξέφρασε ο πρόεδρος των ΗΠΑ, Ντόναλντ Τραμπ, μιλώντας στους δημοσιογράφους. Θα αναλάβει ο ίδιος.

Εκεχειρία

Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία του Παλαιστινιακού Υπουργείου Υγείας, στη Γάζα το Ισραήλ έχει σκοτώσει σχεδόν 1.000 Παλαιστίνους από την έναρξη της «εκεχειρίας» στη Γάζα. Η ισραηλινή ειρήνη έχει πάντα πόλεμο.

Κρουαζιέρα

Ειδικές δυνάμεις ΜΑΤ και κλούβα εμπόδισαν την πρόσβαση των αλληλέγγυων στην Παλαιστίνη προς το ισραηλινό κρουαζιερόπλοιο Crown Iris, ενώ παράλληλα απαγορεύτηκε στους πολίτες να κινηθούν ελεύθερα σε κεντρικά σημεία της Σύρου, για λόγους «διατάραξης της κοινωνικοοικονομικής ζωής της συγκεκριμένης περιοχής». Η σωστή πλευρά της οικονομίας.

Άγαλμα

Φιλοπαλαιστίνιοι ακτιβιστές στο Λονδίνο αποκάλυψαν άγαλμα του φυλακισμένου παλαιστίνιου Μαρουάν Μπαργούτι κατά τη διάρκεια διαμαρτυρίας στην Πλατεία του Κοινοβουλίου. Λίγη ώρα μετά την τοποθέτησή του οι κατασταλτικές αστυνομικές δυνάμεις παρενέβησαν και απομάκρυναν τόσο το άγαλμα όσο και τους διαδηλωτές από το σημείο. Το άγαλμα παραδόθηκε στις ισραηλινές αρχές.

Αυξήσεις

Σημαντικές αυξήσεις στις μηνιαίες μικτές αποδοχές του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος, αλλά και των Μητροπολιτών της Εκκλησίας της Ελλάδος, προβλέπει διάταξη του πολυνομοσχεδίου του υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών. Οι αυξήσεις, σύμφωνα με το άρθρο 56, κυμαίνονται από 60% έως και 95%, καθώς οι αποδοχές εξισώνονται στο ποσό των 4.671,90 ευρώ. Αυτές οι προσευχές εισακούστηκαν.

Αγώνες

Και οι τρεις αγώνες του Ιράν για τη φάση των ομίλων διεξάγονται στις ΗΠΑ, αλλά στους παίκτες και στο υποστηρικτικό προσωπικό έχει επιβληθεί ότι πρέπει να μεταβαίνουν αεροπορικά εντός και εκτός της χώρας την ημέρα του αγώνα. Με ντρούου.

Εκρηκτικά

Το ουκρανικό πλωτό drone, που εντοπίστηκε στις 7 Μάη ανοικτά της Λευκάδας, είχε αποστολή να χτυπήσει πλοίο του Πολεμικού Ναυτικού της Ρωσίας, το οποίο συνόδευε εμπορικό του ρωσικού «σκιάδους στόλου», σύμφωνα με την απάντηση που έδωσαν οι ουκρανικές αρχές στην ελληνική κυβέρνηση. Ήταν ήδη οπλισμένο με εκρηκτικά για να μη χρειαστεί να τα παραγγείλει από το διαδίκτυο.

ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ Νέες Εκδόσεις

